

**ת"פ 52226/08/17 - מדינת ישראל - הלשכה המשפטית מע"מ באר
שבע נגד חנן בוכובזה, א.ד. הדר פרוייקטים בע"מ, א.ד. אדר בניה אחרת
בע"מ, א.ד. סי בניה בע"מ**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 52226-08-17 מדינת ישראל נ' בוכובזה ואח'
בפני כבוד השופטת שרה חביב

מדינת ישראל - הלשכה המשפטית מע"מ באר שבע
באמצעות באת-כוחה עו"ד ספיר אלון

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. חנן בוכובזה
 2. א.ד. הדר פרוייקטים בע"מ
 3. א.ד. אדר בניה אחרת בע"מ
 4. א.ד. סי בניה בע"מ
- כולם באמצעות בא-כוחם עו"ד אשר אוחיון

הכרעת-דין

החלטתי לזכות את הנאשם והנאשמת 2 מעבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] [להלן: "פקודת מס הכנסה"] המיוחסות לנאשם באישום הראשון ולנאשמים 1 ו-2 באישום השני.

לאחר שמצאתי את גרסת הנאשם שקרית ושאינה אמינה ואת ראיות המאשימה משכנעות מעבר לספק סביר; החלטתי להרשיע את הנאשם בשאר העבירות המיוחסות לו בכתב האישום על ארבעת אישומיו, הכל כפי שיפורט להלן.

א. כתב האישום והמענה

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המונה ארבעה אישומים.

לנאשם 1 [להלן: "הנאשם"] מיוחסות עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות - 170 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(2)(3) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 [להלן: "חוק מע"מ"]; קיום או הרשאה לאחר להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - 111 עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; שימוש בכל מרמה, ערמה או תחבולה או הרשה להשתמש, בהן במזיד, בכוונה להתחמק

עמוד 1

מתשלום מס - 111 עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

הנאשם עומד לדין בגין ארבעה אישומים בהתייחס לשנות המס 2009, 2010, 2011, 2013, 2014.

לנאשמת 2 מיוחסות עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות - 51 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) בחוק מע"מ יחד עם סעיף 117(ב)(3); הכנה, קיום או הרשאה לאחר להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - 51 עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; שימוש בכל מרמה או תחבולה או הרשה להשתמש בהן, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - 51 עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

הנאשמת 2 עומדת לדין במסגרת האישום השני בהתייחס לשנת המס 2010, 2011.

לנאשמת 3 מיוחסות עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות - 46 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) בחוק מע"מ יחד עם סעיף 117(ב)(3).

הנאשמת 3 עומדת לדין במסגרת האישום השלישי בהתייחס לשנת המס 2011.

לנאשמת 4 מיוחסות עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות - 13 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) בחוק מע"מ.

הנאשמת 4 עומדת לדין במסגרת האישום הרביעי בהתייחס לשנות המס 2013 ו- 2014.

2. בחלק הכללי בכתב האישום נטען כי בחודש אוגוסט 2007 נרשם הנאשם כעוסק מורשה כהגדרת סעיף 1 בחוק מע"מ בענף פעילות בנדל"ן; ביום 9.8.2009 נתאגדה הנאשמת 2 כחברה בערבון מוגבל ונרשמה כדין ובינואר 2010 נרשמה כעוסק מורשה כהגדרת סעיף 1 בחוק מע"מ בענף שיפוץ מבנים ועבודות בניין; ביום 9.6.2011 נתאגדה הנאשמת 3 כחברה בערבון מוגבל ונרשמה כדין, וביוני 2011 נרשמה כעוסק מורשה כהגדרת סעיף 1 בחוק מע"מ בענף קבלנות בניין; ביום 5.5.2010 נתאגדה הנאשמת 4 כחברה בערבון מוגבל ונרשמה כדין, ובנובמבר 2010 נרשמה כעוסק מורשה כהגדרת סעיף 1 בחוק מע"מ בענף קבלנות בניין.

נטען כי בתקופות הרלוונטיות לכתב אישום זה שימש הנאשם כדירקטור, בעל מניות ומנהל הפעיל של הנאשמות 2, 3 ו- 4.

3. האישום הראשון מיוחס לנאשם בלבד. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש אפריל 2009 ועד חודש פברואר 2010 הגיש הנאשם למנהל מכס ומע"מ 11 דוחות תקופתיים, בהם ניכה מס תשומת על סמך 60 חשבוניות מס

פיקטיביות ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **₪927,421**.

4. האישום השני מייחס לנאשם עבירות במסגרת פעילותו בנאשמת 2 ומתוקף תפקידו בה. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש פברואר 2010 ועד חודש ינואר 2011 הגישו הנאשם והנאשמת 2 למנהל מכס ומע"מ 12 דוחות תקופתיים, בהם ניכו מס תשומות על סמך 51 חשבוניות פיקטיביות ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **₪984,006**.

5. האישום השלישי מייחס לנאשם עבירות במסגרת פעילותו בנאשמת 3 ומתוקף תפקידו בה. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש אפריל 2013 ועד חודש דצמבר 2013 הגישו הנאשם והנאשמת 3 למנהל מכס ומע"מ 9 דוחות תקופתיים, בהם ניכו מס תשומות על סמך 46 חשבוניות מס פיקטיביות ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **₪883,010**.

6. האישום הרביעי מייחס לנאשם עבירות במסגרת פעילותו בנאשמת 4 ומתוקף תפקידו בה. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש אפריל 2013 ועד חודש יולי 2014 הגישו הנאשם והנאשמת 4 למנהל מכס ומע"מ 9 דוחות תקופתיים, בהם ניכו מס תשומות על סמך 13 חשבוניות מס פיקטיביות ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **₪312,760**.

7. כתב האישום דן ב- 170 חשבוניות בסך כולל של כ- 22 מיליון ₪, כאשר המע"מ אשר נגרע מקופת המדינה בגין עומד על כ- 3.1 מיליון ₪.

8. במסגרת המענה לכתב האישום הודו הנאשמים בחלק הכללי בכתב האישום והכחישו את הפליליות שבמעשים. ב"כ הנאשמים הצהיר כי הנאשם "... עומד מאחורי כל הדיווחים לשלטונות המס וכל המסמכים שהוגשו ועל בסיסם דווחו אותם דיווחים ... וכל מה שנטען בכתב האישום, כאילו שמדובר בחשבוניות שלא משקפות עסקה בעוד הן משקפות עסקה".

למעשה כפר הנאשם בטענה כי החשבוניות מושא כתב האישום הן חשבוניות פיקטיביות והסכים כי הוגשו כלל הדוחות התקופתיים ונזכו כלל התשומות כנטען בכתב האישום. נטען כי כלל החשבוניות התקבלו כדין, ונכללו כדין בדוחות שהוגשו לשלטונות המס.

ב. טענות הצדדים

9. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום. נטען כי הוכח מעבר לספק סביר, הן באמצעות ראיות נסיבתיות והן באמצעות ראיות ישירות, כי הנאשמים ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום. נטען כי הראיות הנסיבתיות בתיק דנן כבדות משקל, ובהעדר הסבר מניח את הדעת, די בהצטרפותן כדי להביא להרשעת

הנאשמים במיוחס להם.

לטענת ב"כ המאשימה הוכח כי החשבוניות בהן עשו הנאשמים שימוש לצורך ניכוי מס תשומות, הן חשבוניות פיקטיביות. לעניין זה הדגישה כי חשבונית אשר לא משקפת את המציאות לאשורה - הצדדים לעסקה, המחיר הנקוב בה אופי העסקה גופה - היא חשבונית פיקטיבית.

10. באשר לאישומים הראשון והשני טענה המאשימה כי ישנה עדות ישירה של עדת מדינה אשר מוכיחה את הטענה כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות; לעדות זו סיוע בראיות עצמאיות אחרות, בשקרי הנאשם, בעובדה שספרי הנאשם 1 והנאשמת 2 נוהלו שלא באופן תקין מבחינה חשבונאית והן בעובדה כי הנאשם נהג לעשות שימוש בחשבוניות פיקטיביות **כשיטה** בניהול עסקיו.

באשר לאישומים 3 ו-4 שוב הצביעה המאשימה על ניהול ספריו של הנאשם בחוסר תקינות חשבונאית. הצביעה על כרטסות הספקים שאינן מאופסות, על העובדה כי מנהלי העבודה שהעידו מטעם המאשימה לא הכירו את אותם ספקים ועוד.

במסגרת פרשת ההגנה בהתייחס לאישומים אלה העיד רואה החשבון מר בוקרא [ע.ה. 4] אשר הציג כרטסות מתוקנות ומאופסות לכאורה [נ/1] אשר על פי גרסת ההגנה מצביעות שאין חוב לספקים. המאשימה טענה כי רואה החשבון אשר ערך את הכרטסות המעודכנות לכאורה הסתמך על חומר שהיה מצוי בידי המאשימה עוד טרם הגשת כתב האישום ונכלל בחומרי החקירה. הפנייה לרואה החשבון מר בוקרא לא נעשתה בזמן אמת אלא כחודשיים עובר לעדותו בבית המשפט והחומר החשבונאי עליו נסמך אינו רלוונטי מאחר והוא לא זה שערך את הכרטסות שהוגשו זאת בניגוד להבטחת הנאשם כי יזמן מטעמו את עורך הכרטסות שעשה זאת **בזמן אמת ובסמוך לחקירותיו באזהרה**.

11. סופו של עניין ביקשה המאשימה שלא להאמין לגרסת הנאשם כי לא ידע שהספקים איתם עבד הנפיקו לו חשבוניות פיקטיביות, כי מבחינתו עבד כדין וכי החשבוניות נמסרו לו תמורת שירותים שניתנו לו כדין מאת הספקים הרשומים.

12. ב"כ הנאשמים ביקש לזכות את הנאשמים מהמיוחס להם בכתב האישום, זיכוי מוחלט בנימוק כי גרסתו של הנאשם עקבית, מהימנה וכנה ועל כן יש לאמצה.

לטענת ההגנה הנאשם עשה כל שלא ידו כדי להוכיח את חפותו; אין להעביר את נטל הראיה אל הנאשם להוכחת יסוד שלילי, שכן כלל חומר החקירה נלקח מידיו על ידי המאשימה במסגרת החקירה, ולא נותרו בידי הנאשם מסמכים היכולים לסייע בהוכחת חפותו.

13. סיכומי ההגנה קצרים ותמציתיים ובלבם הטענה כי בסופו של יום בוצעה העבודה אשר מתוארת בחשבוניות

מושא כתב האישום וכי ככל שישנו אי סדר בהנהלת החשבונות של הנאשמים הרי שהדבר תומך בחפותו של הנאשם, כיוון שיש בו כדי להעיד שהנאשם לא פעל בצורה מסודרת מאחר שלא היה לו מה להסתיר - לו היה מבקש להסתיר דבר כלשהו, היה מקפיד על תיעוד מדוקדק. הנאשם פעל בהיקפים עצומים מול גורמים רבים במהירות ותוך ניהול פרויקטים רבים במקביל וכל שניתן לייחס לו הוא רשלנות בניהול החשבונות ולא מעבר לכך. נטען כי הוכח שבוצעו תשלומים בפועל לספקים, והעובדה כי אותם תשלומים לא קיבלו ביטוי בכרטסות אין לה כל רלוונטיות.

14. עוד נטען כי המאשימה נמנעה בכוונה, מלכלול בכתב האישום את עדי התביעה החשובים והקריטיים ביותר לבירור האשמה - דודו שבת ורוני ברנס. לעניין זה טען כי ההגנה נכשלה מלזמן עדים אלה לעדות מטעמה, בעוד שבידי המאשימה היו הכוח והאמצעים לעשות כן. נטען כי על המאשימה להביא כל עד רלוונטי, גם אם גרסתו אינה נוחה לה. טענה נוספת שהועלתה בהקשר זה היא כי נגרם לנאשם נזק ראייתי נוכח השיהוי שבהגשת כתב האישום, שכן לאור חלוף הזמן איבד הנאשם קשר עם העדים ולא הצליח לאתרם.

ג. דין והכרעה

1. פלוגתות ומוסכמות

15. אין מחלוקת כי 170 החשבוניות המפורטות בכתב האישום נדרשו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמים ומס תשומות נוכה באמצעותן על ידי הנאשמים. אין מחלוקת כי מדובר בחשבוניות בסך כולל של 21,984,556 ₪ אשר מס התשומות הנובע מהן הוא 3,107,197 ₪ **וכך אני קובעת.**

עוד אין מחלוקת כי התשומות לפי החשבוניות הנ"ל נדרשו בדוחות התקופתיים המפורטים בכתב האישום **וכך אני קובעת.**

16. המחלוקת בתיק דנן מצומצמת. ההגנה טוענת כי החשבוניות כשרות, וככל שאין כשרות הרי שהנאשם לא היה מודע לכך בעת ביצוע העסקאות, קבלת החשבוניות והכללתן בספרי הנהלת החשבונות הרלוונטיים; המאשימה טוענת כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות, כי הנאשם היה מודע לכך ופעל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס שלו או של הנאשמות 2, 3 ו- 4.

2. עדות הנאשם

17. ההגנה ביקשה כי בית המשפט יסמוך ידיו על עדות הנאשם, ייתן בו אמון ועל כן יזכה אותו.

לב הטענה היא כי הנאשם התנהל באופן ריכוזי, ניהל מספר אתרים במקביל תוך שהוא מתנהל מול ספקים, מול לקוחות ומול פועלים בשטח. במילותיו של הנאשם: **"הרחבתי, עבדתי, הייתי יום ולילה תחת עבודות, תחת פיקוח של עבודות, תחת לחצים של בנקים, עומסים של עבודה, עומסים של תשלומים, הרבה דברים על הראש, היו לי מאות קבלנים, מאות אנשים שעברו תחת הידיים שלי, אני ניהלתי את הכול, לא יודע היום בדיעבד, אני לא יודע איך הצלחתי לעשות את הכול אבל עשיתי כמעט את הרוב לבד. הייתי פעיל מבוקר עד לילה, הייתי מאוד חרוץ..."** [ר' פר' מתומלל של עדות הנאשם מיום 1.5.2010 (להלן: "פר' עדות הנאשם") בעמ' 6, ש' 1 והלאה]; עוד טען כי עבד מול מאות קבלני משנה [שם עמ' 7, ש' 14-15].

18. בחינת עדותו של הנאשם איננה מאפשרת ליתן בו אמון ואין מנוס מלקבוע כי הנאשם לא דייק בעדויותיו השונות ואף נהג בשיטתיות במהלך כלל שנות המס הרלוונטיות המוזכרות בכתב האישום. השיטתיות של הנאשם מתחדדת לאור העובדה כי הוא נחקר אודות התנהלות חשבונית נפסדת בחקירות באזהרה בשנת 2011, נתן הסברים שאינם יכולים לעמוד ביחס להתנהלותו זו; וראה זה פלא בשנת 2014 בחקירות מאוחרות יותר הוא חזר על הסברים אלה בהתייחס לאישומים השלישי והרביעי כאילו לא הבין כבר בשנת 2011 במסגרת חקירותיו באזהרה כי מדובר בהתנהגות אסורה ובהסבר שאיננו מספק.

19. התנהלותו החשבונית הנפסדת ושאנינה תקינה מתבטאת במספר היבטים - הן ביחס לדרך ההתקשרות עם הספקים השונים ותיעוד אותה התקשרות, הן ביחס לתיעוד ההתחשבות הנטענת עם אותם ספקים והן ביחס לתשלומים שהנאשם טען בעצמו כי לא העביר התיעוד אודותיהם למשרדי הנהלת החשבונות מולם עבד בזמנים הרלוונטיים ובסמוך לביצוע התשלומים. הכל יפורט להלן.

כרטסות שאינן מאופסות - שגיאה הנובעת מניהול ריכוזי

20. על פי הנתען הנאשם לא יכול היה להימנע מלשגות בניהול חשבונותיו נוכח אופי עבודתו. הכשלים שהמאשימה מציינת בניהול חשבונותיו של הנאשם כגון העובדה שהמציא חשבוניות באיחור של דיווח או ניכוי תשומות, העובדה כי החשבוניות אינן מפורטות ואינן מציינות את פרטי העסקה שבין הצדדים וכו' - כל אלה כשלים שהתרחשו בהיסח הדעת או במילותיו של הנאשם: **"אז קרה שיש דברים לא מסודרים ואנשים הוליכו אותי שולל, זה כן יכול להתקבל על הדעת שזה יכול לקרות לבנאדם במצב שהוא עובד ועובד ולא שם לב לפרטים כל מיני קטנים ועל ידי אנשים מיומנים שהיום אנחנו יודעים עד כמה הם מיומנים..."** [ר' פר' עדות הנאשם בעמ' 35 ש' 21-24].

דא עקא, שהסבר זה לא יכול לעמוד לטובתו של הנאשם שעה שהוא מתייחס לרוב החשבוניות הנזכרות בכתב האישום ולמרבית הספקים הנזכרים בכתב האישום ולו בשל העובדה שהנאשם נחקר מס' פעמים, בהתייחס לחברות שונות, בהתייחס לשנות מס שונות, בפערי זמן משמעותיים - באופן שיכול היה ליתן סיפק בידו לתקן את התנהלותו החשבונית שהוא מסכים שהיא נפסדת. הדברים נכונים שבנתיים שעה שמדובר בכשלים שהופיעו מתחילת הדרך.

21. הנאשם נחקר לראשונה ביום 8.3.2011 [ת/1] זאת בהתייחס לתיק העוסק המורשה שלו ובהתייחס לנאשמת

2. החקירה נסובה אודות התנהלותו והתנהלותה של הנאשמת 2 בשנות המס 2009-2010. באותה חקירה התבקש הנאשם להתייחס ליתרות חוב בכרטיסי ספק של הנאשמת 2 [ת/1 - עמ' 4 ש' 9 והלאה] כבר אז טען כי העביר את המסמכים המעידים על התשלום למנהלת החשבונות המטפלת בעניין וישנם מסמכים שטרם העביר אך כלל החשבונות שולמו "... מה שנשאר זה רק לעשות סדר" [ר' שם עמ' 4 ש' 16]. הדברים חזרו על עצמם בהודעה של הנאשם מיום 2.9.2014 [ת/9 מיום 1.12.2014] אז נחקר בגין פעילותו בנאשמות 3 ו-4 בהתייחס לשנות המס 2013-2014 גם שם הוצגו בפניו כרטסות ספק שאינן מאופסות והנאשם הסביר שלא העביר את כל השיקים והקבלות אשר מעידים על התשלומים [שם ש' 110 והלאה; ש' 270 והלאה; ש' 323 והלאה; ש' 336, 344, 355; 377 ועוד].

בבית המשפט העיד הנאשם בעניין זה כי לא עודכנו במערכת הנהלת החשבונות שיקים לספקים ששולמו ונפרעו. לטענתו, כעס על רואה החשבון מאחר והגיע למצב שכזה ולאחר מכן נשלח לבנק להמציא צילומי שיקים ואסמכתאות באשר לתשלומים. את כל האסמכתאות מסר לרואה החשבון שאיפס את הכרטסות [גרסה זו כי כעס על רואה החשבון שלא תיעד את התשלומים עלתה לראשונה בעדותו של הנאשם בבית המשפט]. על פי הטענה הכרטסות מאופסות ואף יוגשו לבית המשפט [נ/1]. לשאלת בית המשפט האם הכרטסות המאופסות הוצגו לחוקרים ואם טרח להמציא את האסמכתאות לאיפוס הכרטסות לאחר חקירתו הראשונה, אישר הנאשם כי ביצע את הדברים לאחר חקירתו הראשונה אך לא הציג את הכרטסות המאופסות לחוקרים. בתשובה לשאלה מדוע פעל כך, טען כי רואה החשבון צריך היה לעשות את זה. בהמשך כשהעיר בית המשפט שרואה החשבון נדרש לפרק זמן מסוים לביצוע העבודה ואילו הנאשם התייבב לחקירות נוספות במרוצת השנים ויכול היה להמציא את הכרטסות המאופסות בהמשך, הסביר הנאשם שהוא חושב שהדבר נעשה ע"י עורכי דין שייצגו אותו בעבר [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 9 ש' 20 והלאה עד עמ' 10 ש' 18].

22. כאן יש לציין כי הכרטסות נ/1 מתייחסות לשנים 2010 עד 2014 והן כרטסות ספקים של הנאשמת 4 בלבד. הנאשם טען כי העביר את האסמכתאות לרואה החשבון בזמן אמת [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 11 ש' 14-16]; כי אינו יודע אם רואה החשבון איפס את הכרטסות [שם עמ' 12 ש' 1-12]. כאן יש לציין כי אף אחד מאנשי הנהלת החשבונות של מי מהנאשמים לא נחקר אודות הטענה כי לא הזין אסמכתאות לתשלום בכרטסות אלא להפך, כולם העידו כי כל אסמכתה לתשלום הוקלדה לתוך מערכת הנהלת החשבונות. כך העיד מר מייק דרזי [ע.ת. 12], מי שהיה רואה החשבון אשר טיפל בעסקיהם של הנאשם והנאשמת 2 שהעיד כי קיבל את כלל החשבונות מהלקוח [הנאשמים] [ר' פר' מתומלל מיום 19.3.2019, עמ' 9, ש' 17-19]; כך העידה גם גב' מרים פילו [ע.ת. 19], אשר הייתה מנהלת חשבונות במשרדו של רואה החשבון מר אלי נחמני וערכה את הנהלת החשבונות לנאשמות 3-4 [ר' פרוטוקול מתומלל מיום 18.3.2019, עמ' 4 ש' 17-23]. זו אישרה כי כלל החשבונות שהנאשם העביר לה נכללו בדוחות המע"מ התקופתיים [בהתייחס לכרטסות מע"מ תשומות של הנאשמות 3-4 שסומנו ת/27-ת/28: ר' שם עמ' 12 ש' 33-19].

בסופו של יום כאמור הנאשם המציא את נ/1 בלבד אשר אינו מתייחס לכלל הנאשמים וזאת חרף הצהרתו: **"הפעם אני אשתדל לא כמו בכול הפעמים שאמרתי אני אביא ולא הבאתי, אני אעשה את רוב המאמצים להביא, אני מקווה מאד שאני אמצא את זה, אני אעשה את רוב המאמצים, אני יודע אבל בוודאות שהכל מאופס."** [שם, בעמ' 56 ש' 5-8]. עוד יש לציין כי בחינה של כרטסות אלה, מגלה שנעשה בהן שימוש באסמכתאות כפולות, או שאינן רלוונטיות - הכל יידון להלן.

23. דברים דומים מסר הנאשם לחוקר גיא שמאי ביום 2.12.2014 לאחר חקירתו ת/9. הנאשם התקשר אל החוקר שמאי ומסר לו שיש בידיו חומר חשבוני ומסמכים בנקאיים נוספים. הנאשם ביקש למסור את החומר לידי הנהלת החשבונות על מנת שיעבור משם אל היחידה החוקרת. החוקר הבהיר לנאשם שעליו להביא את החומר לידי החוקרים ואל לו לשוחח אודות החקירה עם אחרים. הנאשם הבטיח להגיע בהקדם. עד סוף אותו היום לא הגיע הנאשם אל היחידה החוקרת עם החומרים הנוספים, כך על פי המזכר בעניין [ת/10]. כאמור הנאשם לא המציא את החומרים עד היום, לא ליחידה החוקרת, לא למאשימה ולא במסגרת פרשת ההגנה בניהול ההליך הפלילי.

כאן יש להדגיש כי מקום שהיו מסמכים רלוונטיים בידי הנאשם, ידע להמציאם לידי היחידה החוקרת במהלך ניהול החקירה [ר' ת/2, עמ' 2 בש' 4 והלאה].

24. לא ייתכן כי מאז חקירתו הראשונה של הנאשם במרץ 2011 ועד חקירתו האחרונה בדצמבר 2014 ועובר לעדותו בבית המשפט מתנהל הנאשם באופן נפסד חשבונית ולא מתקן את דרכיו, זאת בעיקר שעה שכבר במרץ 2011 הובהר לו שמדובר בהתנהלות נפסדת ושאיינה תקינה. לא זו אף זו, הנאשם נחקר באזהרה בגין חשבוניות שסופקו לו ע"י מספר קבלנים. אחת הבעיות אליה התייחסו החוקרים היא העובדה כי כרטסות הספקים הרלוונטיים בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמים אינן מאופסות, וזאת לאחר פרק זמן שאיינו מניח את הדעת בעניין זה. לא ניתן לקבל את הסברו של הנאשם שמדובר בטעות תמימה. הסברו של הנאשם יכול היה לעמוד לו במהלך מרץ 2011 במסגרת הגל הראשון של החקירות אשר התייחס לתיק העוסק המורשה שלו [אישום ראשון] ושל הנאשמת 2 [אישום שני] וזאת ככל שהיה מוכיח את התשלומים החסרים בהמשך ומציג כרטסות מאופסות ותקינות. הסבר זה איננו יכול לעמוד לנאשם בשנת 2014 עת נחקר גם בעניין של הנאשמות 3 ו-4 בהתייחס לשנות מס מאוחרות יותר.

25. נישום אשר מבקש להתנהל באופן נורמטיבי ואשר מבין במסגרת חקירות באזהרה כי התנהלותו החשבונית מעוררת שאלות ותהיות ונחשבת התנהלות נפסדת עושה מאמצים לתקן את התנהלותו ואיינו ממשיך להתנהל באופן נפסד.

כאן יש לציין כי פרט למחדל שבהעברת הוכחות **תשלום** לידי הנהלת החשבונות, הנאשם טען שלא העביר גם **חשבוניות הוצאה** בעניינה של הנאשמת 4 בהתייחס לכרטיס הספק של חברת א. אופיר שנמצא ביתרת זכות לספק [היינו שולמו סכומים ביתר] [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 123 ש' 24-25]. הנאשם לא הצליח להסביר כיצד זה סבר שלא קמה לו חובה להעביר להנהלת החשבונות שלו את חשבוניות ההוצאה והעביר רק את הוכחות התשלום. הנאשם הפנה לכרטסת אחרת שלא הסירה ספקות מעל התנהלותו החשבונית שכן גם התחשבות בשתי הכרטסות אינה "מאפסת" את החשבונות [ר' שם בעמ' 124 ש' 4-6].

לאור האמור, ונוכח העובדה כי כשלים אלו לא תוקנו עד היום בניהול הכרטסות השונות של כלל הנאשמים, אני קובעת כי הנאשם התנהל בחוסר תקינות חשבונית במהלך כלל שנות המס הרלוונטיות.

התקשרות עם ספקים שאיינה מתועדת

26. כפי שנתן הנאשם הסבר גורף באשר להתנהלותו החשבונאית ולעובדה כי כרטסות שונות של ספקים שונים נותרו בחוב אל הספק הרלוונטי, סיפק הנאשם הסבר גורף וכללי לבדיקות השונות שערך בעניין הספקים השונים ולדרך ההתקשרות שלו עובר לתחילת העבודה עם כל ספק.

לעניין הבדיקות שביצע בהתייחס לספקים טען כי בתחילה כשעבד כעוסק מורשה ולפני שפעל באמצעות חברות היה בודק את אישור ניהול הספרים, ניכוי מס במקור, מסמכי רשם החברות - מי הבעלים של החברה, וזאת בעצת רואה החשבון. לטענתו, העביר את המסמכים לרואה החשבון לאחר שתיק "אצלי בתיק" לאחר שנבדקו המסמכים ע"י רואה החשבון ואושרו, נחתם חוזה בין הנאשם או הנאשמות האחרות לפי העניין אל מול הספק [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 7, ש' 19 והלאה לעמ' 8].

דא עקא פרט לחוזה אחד עם חברת בארי שהינו רלוונטי לאישום הראשון בלבד [סומן נספח קש12-14 בת/2], וחוזה נוסף שהוגש בפרשת ההגנה [נ/2], אשר קיים ספק לגבי מקורו ומידת האותנטיות שלו כפי שיבואר להן] עם ספק שנקרא "כח הלוויתן" לא נמצאו בספרי הנאשם חוזי התקשרות אחרים עם יתר הספקים זאת חרף הצהרותיו שקיימים חוזים כאלה בספריו [ר' למשל הצהרותיו בת/1 עמ' 10 ש' 25 - 26, עמ' 15 ש' 1-6; ת/2 עמ' 2 ש' 21, עמ' 7 ש' 4-6; ת/7 ש' 397-398, ש' 495-496].

גם בעניין זה חוזרות טענותיו של הנאשם על עצמן, הן בחקירותיו הראשונות בשנת 2011 ובשנית בשנת 2014 - וחוזים אין. לא ניתן לקבל ברצינות טענות של הנאשם אשר נטענות בשנת 2011, הוא נחקר באזהרה, מבקש להמציא מסמכים, לא עושה כן, וחוזר וטוען טענות זהות בשנת 2014. מדובר בניסיונות התחמקות מלב העניין בחקירותיו, ובוודאי מדובר בהתנהלות נפסדת שמסתמנת כשיטה.

27. מדובר באינדיקציה משמעותית להתקשרות שאינה לגיטימית עם ספקים ואינדיקציה כי החשבוניות הרלוונטיות הן חשבוניות פיקטיביות. כרטיסי הספק מגלים התקשרות שמאחוריה סכומים גדולים יחסית בפרק זמן קצר יחסית של התקשרות עסקית. התקשרות שכזו מצופה כי תהיה מגובה בהסכמים כתובים; במסגרת האישום השני מדובר בהתקשרות עם שני ספקים במשך שנה בהיקף של למעלה מ-7 מיליון ₪; במסגרת האישום השלישי מדובר בהתקשרות במשך תשעה חודשים בהיקף של למעלה מ-5 מיליון ₪ מול שלושה ספקים שונים; במסגרת האישום הרביעי מדובר בהתקשרות במשך תשעה חודשים בהיקף של למעלה משני מיליון ₪ מול ארבעה ספקים.

דרך ההתחשבות עם הספקים ותיעודה

28. בחקירה ראשית טען הנאשם כי לא שמר או אגר "חומרים" לעניין ההתחשבות עם ספקים: "אז הייתי בא סוגר את הדברים גם בשטח לפעמים, גם את ההתחשבוניות שלי הייתי יושב, מגיע לשטח, אנחנו יושבים סופרים עשינו 20, 30, 50 מבנים הלאה. מחלקים את זה לפי הסכומים, כל אחד מקבל את החלק שלו, אני מגיש את החשבון ליזם, היזם מאשר, מקזז לי או מאשר לי את הכמות שהגשתי לו, על פי זה אני מעביר לקבלן משנה שלי את החשבוניות שלו וזהו. וזה היה מעגל שרץ. זה לא היה מעגל שאני צריך לאגור ולשמור חומרים,

לצרף לי כל מיני דברים שהיום אני יודע שזה טעות אבל זה דברים שלא עשיתי, לא יכולתי לעשות. עשיתי אותם רגעי מסיים הלאה ומתקדם [ר' פ' עדותו של הנאשם בעמ' 8 ש' 13-21].

טענה זו עלתה גם בחקירותיו הראשונות של הנאשם במהלך מרץ 2011, אז טען גם לעיתים כי מסמכי ההתחשבנויות מצויים אצל רואה החשבון שלו. יש לציין כי מסמכים אלה או דומים לאלה לא הוצגו במסגרת פרשת ההגנה [ר' ת/1 עמ' 5 ש' 7-9, עמ' 7 ש' 11-13, עמ' 11 ש' 10-11, עמ' 12 ש' 7-9, עמ' 18 ש' 22-24].

חרף העובדה שנחקר אודות התנהלות זו ונדרש להמציא מסמכים המתעדים את ההתחשבנות עם הספקים השונים לא חדל הנאשם מהתנהלות נפסדת זו במרוצת השנים וטענה זהה כי מסמכי ההתחשבנויות נמצאים אצל רואה החשבון או שאינם נמצא מאחר ובוצעו בשטח נטענה על ידו גם בחקירות מאוחרות יותר בשנת 2014 [ר' למשל ת/7 ש' 117-125, ש' 420-430, ר' במיוחד ש' 573-586: חרף הסבריו של הנאשם שם כי המסמכים נמצאים ברשותו ואם לא נמצאו ברשות היחידה החוקרת לאחר שנתפסו במסמכים השונים הרי שהם נמצאים באחת ממגירותיו או באחד ממשרדיו שכן היה במעבר בין משרדים, לא נתפס כל מסמך מתאים לטענה ובוודאי לא הוצג על ידי ההגנה מסמך שכזה].

כאמור לעיל, לו מדובר בנישום נורמטיבי חזקה כי היה מתקן דרכיו בין השנים 2011 ו- 2014 - בין החקירות הראשונות והאחרונות.

לאור האמור אני קובעת כי אין מסמכי התחשבנות מניחים את הדעת עם מי מהספקים הרלוונטיים לאישומים השונים בחומר הנהלת החשבונות שנתפס, וכי הנאשם למעשה לא תיעד את ההתחשבנויות הרלוונטיות, ככל שהיו כאלה.

גם זו אינדיקציה טובה המצביעה על התקשרות פיקטיבית או על קבלת חשבונות שאינם כשרות על מנת להגדיל הוצאות ולצמצם החבות במס.

29. לאור כלל האמור, אין אלא לקבוע כי לב ליבה של הגנת הנאשם אינו עומד במבחן המציאות. הגנתו של הנאשם קרסה עוד בטרם נבחנה בעניינו של כל ספק או כל אישום. לא ניתן ליתן אמון בגרסתו זו של הנאשם ובהסבר האמור לעיל והדבר משליך על אמינות עדותו של הנאשם בכללותה.

הימנעות מזימון עדי הגנה

30. כאילו לא די בהתרשמות הכללית דלעיל, לכך יש להוסיף כי הנאשם נמנע מלזמן עדים שלטענתו היו יכולים לתמוך בגרסתו. כך למשל נמנע מלזמן את מר דוד שבת מולו לטענתו עבד בחלק מהזמן. על פי טענתו אותו דוד שבת פעל בשם מספר ספקים איתם עבד בין בתור בעלים של חברה ובין כמופה כוח מטעם הבעלים [מר רוני ברנס].

ב"כ הנאשמים טען בסיכומי ההגנה כי הנאשם לא הצליח לאתר את ברנס ושבת לצורך הבאתם לעדות מטעמו למרות שעדותם נוחה לו. המאשימה לא כללה את שבת וברנס ברשימת עדי התביעה "**למרות שהם הגורמים החשובים ביותר העשויים לשפוך אור על השאלה שבמחלוקת**", כך על פי הנטען, ועניין זה על פי הטענה מעיד על חוסר השוויון האינהרנטי בהליך הפלילי בין המאשימה והנאשם.

מדובר בטענת שווא. הנאשם ידע כי מדובר בשני נאשמים שריצו [מר שבת] או מרצים [מר ברנס] מאסרים בפועל בגין פעילותם הפלילית אליה נחשף. ניתן היה לזמן את שניהם או מי מהם גם באמצעות בית המשפט בוודאי שניתן לזמן בקלות את מר ברנס באמצעות שב"ס:

"עו"ד ספיר אלון: אתה מתכוון להביא את דודו שבת עד הגנה מטעמך?
מר חנן בוכבזה: הלוואי והייתי יכול להביא אותו. אתם הייתם צריכים להביא אותו דווקא בתור אחד העדים.
עו"ד ספיר אלון: אוקיי.
מר חנן בוכבזה: כי נראה לי שהוא מצוין שם בעדים, לא?
עו"ד ספיר אלון: טוב. הוא היה בכלא, הוא משוחרר, אם זה יכול לעזור לך הוא יכול לבוא ולהגיד,
מר חנן בוכבזה: זה מה שידעתי שהוא בכלא. אני לא, אני ממש, . . ."

[ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 76 ש' 28 והלאה עד עמ' 77].

סיכום ההתרשמות מעדות הנאשם

31. ההתרשמות מעדותו של הנאשם לאור האמור לעיל היא כי מדובר במי שלא טרח לדייק במסירת גרסתו. הנאשם סיפר סיפור אותו לא יכול היה לגבות במסמכים שהוא טען שהם מצויים ברשותו, עניין אשר משליך על אמינות גרסתו בכללותה. ודוק: אין המדובר במסמך או שניים שאבדו. לשיטתו של הנאשם כלל ההסכמים החתומים עם הספקים השונים אבדו עוד בתקופת חקירותיו [פרט להסכם אחד שנמצא רק עובר לפרשת ההגנה], כך נעלמו מתיעוד גם מסמכים המוכיחים תשלומים לספקים השונים אם שיקים ואם קבלות. התנהלות חשבונאית תקינה וישרה אינה חסרה מסמכים מהותיים רבים כל כך בעניינם של ספקים שונים. תקלות עלולות לקרות, גם אצל מי שמתנהל באופן זהיר ומדוקדק - אך במקרה דנן העניין מצטייר כשיטת התנהלות ולא כתקלה נקודתית, זאת לאור היקף החומר החסר ומספר שנות המס הרלוונטיות.

איני נותנת אמון בגרסתו של הנאשם, בוודאי מקום שאיננה נתמכת בראיות אחרות.

32. מעל כלל האמור, עומדת אמרתו של הנאשם כי נוכח הראיות שהציגה המאשימה במהלך המשפט, הוא מבין כיום כי החשבונות שנמסרו לו אינן כשרות, והוא נאחז בטענה שלא ידע כי כך הדבר וכי מבחינתו התקשר עם ספקים לגיטימיים אשר מסרו לו חשבונות כדין: "**היום בדיעבד אני יודע שכמה מתוך הקבלנים שלי, להגיד רימו אותי,**

שיקרו אותי, עשו דברים שלא היו צריכים לעשות, לא היה לי מושג מכל הדברים האלה, לא ידעתי שיכול להיות היגיון בדברים שהיינו עושים. אני תמיד הייתי מרוכז בעבודה שלי. הייתי בשוונג . . . " [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 6, ש' 24-27].

33. להלן אתייחס לאינדיקציות השונות המצביעות על כך כי החשבוניות השונות הן פיקטיביות, שכן הסכמתו של הנאשם על דוכן העדים איננה קביעה עובדתית ומשפטית בעניין. עוד אתייחס להלן לשאלת מודעותו של הנאשם להיותן של החשבוניות השונות פיקטיביות, וזאת בזמן ניהול העסקים הרלוונטי, ולמטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס באמצעותן.

3. האישום הראשון

34. האישום הראשון מיוחס לנאשם בלבד. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש אפריל 2009 ועד חודש פברואר 2010 הגיש הנאשם למנהל מכס ומע"מ 11 דוחות תקופתיים, בהם ניכה מס תשומות על סמך 60 חשבוניות מס על שם חברת ב.א.ר.י 52 בע"מ (להלן: "**בארי**"). חשבוניות אלה הוצאו לנאשם שלא כדין, ונתקבלו על ידו למרות שמוציא החשבוניות או מי מטעמו לא ביצע את העסקאות מושא החשבוניות [להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**"]. היקפן הכולל של העסקאות מושא החשבוניות הפיקטיביות עומד על סך של ₪ 6,664,172 ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על ₪ 927,421.

בעשותו כאמור ניכה הנאשם מס תשומות ללא מסמך כדין, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. נוכח הסכומים הגבוהים, היקף העבירות, תכיפותן ומשך התקופה בה בוצעו - העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות. בנוסף הכין או הרשה הנאשם לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים וכן השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה או הרשה להשתמש בהן.

35. החשבוניות הרלוונטיות לאישום זה הן חשבוניות שיצאו מחברת בארי והן מפורטות בנספח ב' בכתב האישום. הדוחות התקופתיים במסגרתם קוזזו התשומות הרלוונטיות מפורטים בנספח א' בכתב האישום.

כאן יש לציין כי החשבוניות הנדונות נרשמו לטובת "הדר פרויקטים" במהלך שנת 2009. לכאורה נראה כי נרשמו לטובת הנאשמת 2 ששמה המלא **א.ד. הדר פרויקטים בע"מ**, אך לא כך הוא. הנאשמת 2 נרשמה כעוסק מורשה בחודש ינואר 2010 [ר' סעיף 3 לחלק הכללי של כתב האישום שעליו יש הסכמה כאמור], וקודם לכן פעל הנאשם במסגרת תיק העוסק המורשה החל מאוגוסט 2007 [ר' סעיף 1 לחלק הכללי בכתב האישום].

הנאשם הסכים בחקירותיו כי בתקופה הרלוונטית פעל במסגרת תיק העוסק המורשה שלו ורק מאוחר יותר פעל במסגרת הנאשמת 2 [ר' ת/1 עמ' 2 ש' 8-18]. העניין לא התברר במסגרת הליך הראיות נוכח הסכמתו של הנאשם לקיזוזים הנטענים בכתב האישום לחשבוניות שהוצגו ולדוחות התקופתיים שהוצגו אך יש להבהיר זאת למען הסר ספק.

נראה כי העסק אותו ניהל הנאשם באמצעות תיק העוסק המורשה שלו נקרא "הדר פרוייקטים" או בדומה לכך.

האינדיקציות כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות

36. גם כאן מתקיימות האינדיקציות הכלליות בהתייחס לגרסתו של הנאשם שפורטה לעיל. הנאשם ציין כי קיבל את החשבוניות מדוד שבת [ר' ת/1 בעמ' 17 ש' 15], לטענתו נחתם חוזה מול רוני ברנס [שם ש' 18]. עוד הסביר כי העבודות המפורטות בחשבוניות בוצעו ע"י חברת בארי [ר' ת/1 בעמ' 18 ש' 2]. כשנשאל מי סיפק את החומרים לביצוע העבודות המפורטות בחשבוניות טען: **"חלק אני סיפקתי כלי עבודה והשאר חב' בארי"** [ר' ת/1 בעמ' 18 ש' 18]. גם בהתייחס לחברה זו טען שהמסמכים המפרטים את העבודות שבוצעו צריכים להיות בביתו, במשרדו או אצל רואה החשבון [ר' ת/1 בעמ' 18 ש' 24].

כאמור לעיל הנאשם לא הציג מסמכי התחשבוניות [חוזה חתום צורך כנספח להודעה ת/2 וסומן קש14]. מדובר בטענה שהנאשם טען מהפה אל החוץ.

37. טענתו של הנאשם כי מי מטעמה של חברת בארי סיפק כלי עבודה לשם ביצוע העבודות השונות נסתרת באופן מפורש בעדותה של הגב' מיכל פפו [ע.ת. 13] שהייתה מנהלת החשבוניות בחברות בארי וארנס. העדה היא עדת מדינה עפ"י הסדר שנערך איתה [ת/31] ומעדותה עולה כי כלל החשבוניות של חברת בארי וחברת ארנס הן חשבוניות פיקטיביות לחלוטין שלא עומדת מאחוריהן כל עסקה שהיא.

עדוּתה של הגב' פפו

38. לעניין חברת בארי סיפרה העדה כי רוני ברנס פתח את החברה אשר התנהלה ממשד פנימי בפנצ'ריה שבבעלותו. הלקוחות שהגיעו למקום לא ראו את אותו חדר שבמשרד. ברנס היה מנחה אותה להפיק חשבוניות ללקוחות שונים בסכומים שונים ומנחה אותה מה לכתוב בחשבוניות [ר' פר' מתומלל מיום 18.3.2019 בעמ' 25 ש' 29-34]. העדה סיפרה כי מעולם לא ראתה חומרים או עובדים של חברת בארי במשרדים, בוודאי לא בסדר גודל שהצדיק את הסכומים שנכתבו בחשבוניות [ר' שם עמ' 26 ש' 26-27]. כאילו לא די באמור לעיל כדי לשכנע שמדובר בחברה פיקטיבית שכל מטרתה הפצת חשבוניות פיקטיביות, העדה סיפרה שהתבקשה לסייע בעריכת דוחות תקופתיים של חברה אחרת בבעלותו של מר רוני ברנס, הבחינה כי אין התאמה בין העסקאות לתשומות, או אז הונחתה על ידי ברנס להוציא חשבוניות של חב' בארי לטובת החברה האחרת: **"...הייתי הולכת למחשב בארי, מפיקה חשבוניות ... מכניסה אותן כתשומות כספק"** [ר' שם עמ' 25 ש' 17-26]. מניסיונה כמנהלת חשבונות סיפרה עוד **"משרד שמתנהל כהנהלת חשבונות יש לו ספקים ויש לו לקוחות ויש לו מלאי, ויש לו צ'קים, ויש לו בנקים, ויש לו דוחות כספיים, ויש לו דוחות למע"מ ויש לו הכל. זה נקרא הנהלת ח... רק מהניירות כמנהלת חשבונות אם אני אמורה להסתכל על דברים. גם אם לא ראיתי ציוד בשטח. חברה שמגלגלת מה שבארי גלגלה לא מחזיקה שני קלסרי הנהלת חשבונות. ולא מתעסקת בלי בנק"** [ר' שם עמ' 27 ש' 31-35]. מסקנתה האחרונה של העדה היא עדות סברה, אך ניסיון זה חופף את ניסיון החיים והידיעה השיפוטית אודות התנהלותו של עסק חי. למצער די

בעובדה כי החברה לא החזיקה בחשבון בנק כדי לגזור את המסקנה שלא היתה תנועה אמיתית של כספים בגין ההתנהלות העסקית בחברה. זאת ועוד, די בעובדות שצינה העדה העומדות מאחורי התרשמותה זו כדי לבסס אינדיקציה טובה מאוד למסקנה כי החשבוניות שהונפקו בשמה של חברת בארי לא היו חשבוניות המשקפות עסקה אמיתית.

39. העדה הבהירה כי בחברת בארי עבדה פקידה בשם פטריסיה שאיננה מנהלת חשבונות והיא חסרת ידע בתחום. העדה הבינה כי מדובר בחברה ריקה מפעילות לאחר שהתבקשה לסייע לפקידה פטריסיה ולסייע בהנהלת החשבונות [ר' שם עמ' 28 ש' 14-6].

עוד לענין זה העידה כי לא הייתה "אווירה של משרד" במשרדי חברת בארי. לא היו לקוחות, לא מזכירה, לא טלפונים של ספקים [ר' שם עמ' 29 ש' 6-9] וכי הנפיקה שלושה תלושי שכר בלבד באותה חברה לרוני ברנס, לאחיו יהודה ולפטריסיה הפקידה [ר' שם עמ' 36 ש' 1-2]. נקודה זו תומכת בטענה כי לחברת בארי לא היו עובדים של ממש, בוודאי לא פועלים מקצועיים או פועלים כלשהם אותם יכול היה הנאשם לשכור לעבודה.

40. את הדוחות התקופתיים למע"מ ערכה העדה לפי פלט ממוחשב של הנהלת החשבונות אשר תיעד עסקאות בלבד ללא תשומות: **"את התשומות הייתי, בהתחלה הייתי סוגרת כנגד חשבוניות שרוני היה מביא לי "תקלידי, תני לספק, הבאתי לך חשבוניות". אחרי זה היה מביא לי קבלות שאני אמלא את החשבוניות של הספק היה אומר לי "תראי מה מכרתי ותמלאי מה שקניתי. תשאירי אחוז רווח באמצע".** אחר כך זה כבר היה שלב של טוב, "אני רוצה לשלם 2,000 ₪, תרשמי תשומה, תרשמי עסקאות..." [ר' עמ' 28 ש' 17-23].

העדה לא ידעה בזמן אמת שלחברת בארי יש חשבוניות ידניות שאינן ממוחשבות, כפי אלו שנמסרו לידי הנאשם דן [ר' שם עמ' 40 ש' 3-4]. חשבוניות אלה בוודאי לא הופיעו בפלט העסקאות אותו הנפיקה העדה באופן ממוחשב כדי לדווח למע"מ את הדוחות התקופתיים.

מעדותה של עדה זו עולה כי מדובר בחברה שכל מטרתה הפצת חשבוניות פיקטיביות. חרף זאת, לא ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים על יסוד עדותה מבלי שימצא סיוע לעדותה מאחר ומדובר בעדת מדינה כאמור לעיל.

סיוע לעדותה של הגב' מיכל פפו

41. סעיף 54א(א) בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי הרשעה על יסוד עדות עד מדינה מצריכה סיוע: **"בית המשפט לא ירשיע נאשם על סמך עדותו היחידה של שותפו לעבירה, אלא אם מצא בחומר הראיות דבר לחיזוקה; ואולם אם היה השותף עד מדינה - טעונה עדותו סיוע; לענין זה, "עד מדינה" - שותף לאותה עבירה המעיד מטעם התביעה לאחר שניתנה לו טובת הנאה".** בית המשפט עמד על

הבעייתיות שבעדות עד המדינה, בעייתיות בגינה נקבע כי עדות זו מצריכה סיוע ראייתי כאמור:

"עד מדינה, בהיותו שותף לביצוע העבירה המקבל טובת הנאה, מצריך נקיטה במשנה זהירות בעת בחינת אמינות עדותו. מטעמים אלו אף קבע המחוקק את דרישת הסיוע לעדותו של עד המדינה. עם זאת, עדותו של עד המדינה כשלעצמה נבחנת ככל עדות: "מהימנותו של עד מדינה "חשודה" מראש וטבולה כאמור בטובת הנאה, אך היא נבחנת, ככל עדות, על פי 'התנהגותם של העדים, נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט'."

[ע"פ 486/16 אריה שירזי נ' מדינת ישראל (13.9.2018)].

42. ראיית הסיוע היא תוספת ראייתית מסבכת המתייחסת לזהות הנאשם כמבצע העבירה [ע"פ 6504/10 עדוואן (יחיא) פרחאן נ' מדינת ישראל (2.10.2013)], ועליה לעמוד בשלושה תנאים מצטברים: על הראיה לנבוע ממקור עצמאי ונפרד; על הראיה לסבך את הנאשם בביצוע העבירה; על הראיה להתייחס לנקודה ממשית השנויה במחלוקת.

"בידוע הוא, כי עדותו של עד המדינה צריך שתבחן במשנה זהירות, בהיותו שותף לדבר העבירה אשר לו ניתנה או הובטחה טובת הנאה . . . בהתאם לכך, סעיף 54א(א) לפקודת הראיות מורנו כך "בית המשפט לא ירשיע נאשם על סמך עדותו היחידה של שותפו לעבירה, אלא אם מצא בחומר הראיות דבר לחיזוקה; ואולם אם היה השותף עד מדינה - טעונה עדותו סיוע" . . . על מנת שראיה תוכל להוות סיוע, עליה לעמוד בשלושה תנאים מצטברים: על הראיה לנבוע ממקור עצמאי ונפרד מהעדות הטעונה סיוע; עליה לסבך, ולו פוטנציאלית, את הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו; ועליה להתייחס לנקודה מהותית שביריעת המחלוקת בין בעלי הדין . . . באשר לתנאי האחרון, ככל שיריעת המחלוקת בין הצדדים רחבה יותר אזי מלאכת מציאתה של ראיית הסיוע הופכת קלה יותר, שכן די בהתייחסות הראיה לאחת מנקודות המחלוקת כדי שראיה זו תהווה סיוע . . ."

[ע"פ 2854/18 אליעד משה נ' מדינת ישראל (27.8.2019)].

ראיית הסיוע יכולה לשמש "הן לצורך חיזוק מהימנותו של עד המדינה והן כראיית סיוע לפי סעיף 54א(א) לפקודת הראיות" [ע"פ 486/16 אריה שירזי נ' מדינת ישראל (13.9.2018), פסקה 38].

43. סבורתני כי בראיות המאשימה נמצאו ראיות מסייעות טובות לעדותה של עדת המדינה, וזאת בדמות עדויות עצמאיות; עוד יש לזכור את התנהלותו החשבונאית הבלתי תקינה של הנאשם שיכולה לשמש סיוע לעדת המדינה לאור אופי העבירות בהן עסקינן. הכל יובהר להלן.

עדותה של הגב' אפרת כהן [ע.ת. 14]

44. הגב' כהן עבדה כפקידה בחברת בארי בזמנים הרלוונטיים. הנ"ל נחקרה בחקירה נגדית. בתום חקירה ראשית הוגשו מסמכים של שתי חקירות שנערכו לה [ת/40, ת/41]. עדות זו מסייעת לעדותה של גב' פפו באשר להיותה של חברת בארי חברה שאין בה פעילות עסקית אמיתית שכל מטרתה הפצת חשבוניות פיקטיביות.

כך למשל סיפרה לחוקריה כי תפקידה בחברה היה להוציא חשבוניות של חברת בארי על פי הנחיות של רוני ברנס וכי איננה יודעת במה החברה עסקה, מי רשום כבעלים של החברה וכדומה [ת/40 ש' 12-15]; היא איננה מכירה את תחומי הפעילות של החברה, איננה יודעת אם בחברה זו יש פועלים או מחסנים [שם ש' 27, 29]; היא הנפיקה חשבוניות ממוחשבות [שם ש' 25, ש' 33-35]. בנקודה זו העידה גב' כהן בהתאם לעדותה של גב' פפו כי החשבוניות שהונפקו במשרדי חברת בארי היו ממוחשבות בלבד ולא חשבוניות ידניות. לענין ההתנהלות בחברה סיפרה העדה כי מעולם לא פגשה ספקים של החברה, לא הגיעו אליה ספקים ולא הובאה אליה סחורה על ידי ספקים [שם ש' 47, 53] ושיתפה את חוקריה: **"הקשר היחידי שהיה לי עם הלקוחות זה שאנשים שונים באו אליי בשביל לקחת חשבוניות על שם חברת בארי 52, הלקוחות חלקם היו באים לוקחים חשבונית אחת, היו כאלה שלקחו יותר מחשבוניות אחת 10 או 20 חשבוניות בפעם אחת"** [שם ש' 56-58]. העדה שיתפה בנוסף: **"... אני הייתי יושבת במשרד בחברת חב' ילי 26, במשרד לידי יושבה פטריסיה ומיכל פפו, זה המשרד הגדול, היה עוד משרד שהיו משכירים אותו לבחור בשם דוד שבת ושם אני הייתי מוציאה מהמחשב את החשבוניות של בארי 52, במשרד הזה בפועל אף אחד לא ישב הוא היה ריק והיה שם רק מחשב ומדפסת להוצאה והדפסה של חשבוניות של חברת בארי 52"** [שם, ש' 73-77].

לענין מעורבותו של דוד שבת, מולו טען הנאשם כי עבד בחברת בארי, סיפרה העדה: **"דוד שבת היה משכיר לרוני ברנס את החשדר (צ"ל "חדר" - ש.ח.), המשרד הקטן שאמרתי לך שבו הייתה המדפסת והמחשב שממנו הוצאתי את החשבוניות של בארי 52, וארנס נכסים. לדוד שבת אני הייתי מוציאה חשבוניות של ארנס ובארי 52 עפ"י אישור של רוני ברנס"** [ר' ת/42 ש' 22-26]. עוד סיפרה כי בכל פעם שדוד שבת היה מבקש ממנה להוציא חשבוניות היה זה באישור של ברנס [שם ש' 29-32]. מכאן שהעדה תומכת בעדותה של גב' פפו גם לענין מעורבותו של דוד שבת בהתנהלות של חברת בארי.

45. מדובר בעדות מסייעת מאחר והיא נוגעת ליריעת המחלוקת - השאלה האם החשבוניות הנדונות הן חשבוניות פיקטיביות אם לאו; מדובר בראיה עצמאית - עדה שהייתה מעורבת בענייניה של חברת בארי; הראיה מסבכת את הנאשם מאחר והנאשם טען בחקירותיו ובמענה לכתב האישום שמדובר בעסקאות לגיטימיות מול חברה לגיטימית.

עדותה של הגב' פטריסיה כהן [ע.ת. 15]

46. העדה פעלה כפקידה בחברת בארי בזמנים הרלוונטיים. [העדה העידה ביום 14.3.2019 ותמלול החקירה מופיע בעמ' 10-16 בפרוטוקול אותו יום]. מעדותה עולה כי חברת בארי עסקה בחומרי בניין, כי מר ברנס היה הבעלים של החברה ומנהלת החשבוניות הייתה גב' מיכל פפו [ר' שם עמ' 11 ש' 1-10]. תפקידה בחברה היה להוציא חשבוניות

כנגד הזמנות, את ההזמנות קיבלה מרוני ברנס או מאחיו יהודה [ר' שם ש' 13-24]. העובדים בחברה מלבדה היו רוני ברנס, אחיו ומיכל פפו שהייתה מנהלת החשבונות [שם עמ' 12 ש' 4-5]. העדה איננה יודעת אם היו פועלים לחברה וכמה פועלים היו, אם היו מחסנים לחברה, מעולם לא ראתה חומרי בניין השייכים לחברה, העדה איננה יכולה לציין שמות של קבלני משנה או של ספקים [ר' שם ש' 8-29]. בחקירה נגדית הוסיפה וצינה כי קיבלה הנחיות מרוני ברנס וכי גב' פפו הייתה מנהלת חשבונות שהנחתה אותה בעבודתה והיא קיבלה ממנה הוראות מדי פעם [ר' שם עמ' 15 ש' 24 ואילך לעמ' 16 עד ש' 7].

47. גם עדות זו תומכת בגרסתה של גב' פפו כי חברת בארי הייתה חברה שאין מאחוריה כל עיסוק לגיטימי ומאותם נימוקים שעדותה של גב' אפרת כהן משמשת סיוע, משמשת גם עדותה של גב' פטריסיה כהן כסיוע.

48. די בכל אחת מהעדויות שלעיל כדי לסייע לעדותה של הגב' פפו, אך אלה אינן הראיות הרלוונטיות היחידות. גם קביעתי כי הנאשם פעל בחוסר תקינות חשבונאית בהתייחס לשנות המס הרלוונטיות יכולה לשמש סיוע לעדותה של הגב' פפו, זאת לאור אופי העבירות המיוחסות לנאשמים. מדובר בעבירות כלכליות אשר יורדות לשורש ניהול החשבונות של הנאשמים השונים. בנסיבות אלה, התנהלות חשבונאית שאיננה תקינה יכולה לשמש סיוע לעדותו של עד מדינה המעיד על עבירות פליליות רלוונטיות. ודוק: די במחסור בתייעוד ההתחשבנויות שעומדות מאחורי החשבונות בעניינה של חברי "בארי" כדי לשמש מסקנה זו [למען הסדר הטוב יצוין, כי הכרסות הרלוונטיות נמצאו מאופסות].

"בכלהקשורלעסקאותהאחרות,

הרישממילאנמצאוראיותסיועלמכבירשאיןתליותבמחדלחהחקירה.

.ביתהמשפטהקדישפרקנכבדבהכרעתדינולראיותהסיועלעדותושלעבד,

פירטכיצדעדותושלכלעדמסייעתלעדותושלעבד,

בצירוףהראיותהנוספותכגוןתמליליהקלטותשונותוא-ניהולהספריםעלידיהמערערים."

[דגש שלי, ש.ח., ר' ע"פ 9093/08 מרואן נאצר נ' מדינת ישראל (7.12.2011) בפסקה 31 לפסק הדין].

עדותו של מר מאיר אטדגי [ע.ת. 16]

49. אם לא די בכל אלה, סבורתני כי גם עדותו של מר אטדגי מסבכת את הנאשם בשקרים שיכולים לעלות כדי סיוע לעדותה של הגב' פפו.

מר אטדגי נחקר ביום 13.3.2011 [ת/23] ומאמרתו עולה כי הוא ידוע בכינוי "ג'ינג'י" [ר' שם ש' 131]. מדובר במי שפעל בסיוע לדוד שבת במסגרת ניהול ענייניו בשל קשרי חברות ביניהם [ר' שם ש' 19-27]. העד סיפר כי הסיע את מר שבת ממקום למקום מאחר ומר שבת איננו מחזיק ברישיון נהיגה, עוד מסר כי העביר חשבונות בשמו לאנשים שונים אך מעולם לא במעטפות סגורות. העד סיפר לחוקריו כי איננו מכיר את חברת בארי ורק שמע את השם מדוד שבת [שם ש' 97-98] וכי מעולם לא פגש את הנאשם [שם ש' 337-339].

עדותיו של זה רלוונטיות לענייננו מאחר והנאשם טען בבית המשפט כי את 60 החשבוניות של חברת בארי הנזכרות בכתב האישום קיבל מדוד שבת אך לא בעצמו אלא מידי מי שמכונה "ג'ינג'י" [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 38 ש' 13-14], זאת בניגוד לטענתו בחקירותיו כי קיבל את החשבוניות מדוד שבת [ר' למשל ת/1 עמ' 17 ש' 9-8]. דא עקא כשהתייצב מר אטדגי לדיון הודיע הנאשם באמצעות בא כוחו כי אין המדובר באותו "ג'ינג'י" המוכר לנאשם, וכי המתקרא "ג'ינג'י" אותו מכיר הנאשם הוא אכן בעל שיער בהיר ואדמוני בניגוד למר אטדגי שהוא שחור שיער [ר' עמ' 10 בפרוטוקול מתומלל מיום 14.3.2019].

50. בית המשפט לא יכול היה להתרשם באופן ישיר ממר אטדגי מאחר ולא העיד בסופו של דבר. חרף האמור, הודעתו ת/23 התקבלה בהסכמה ובנסיבות אלה היא מקובלת על הצדדים ועל כן **אני קובעת כי מר אטדגי איננו מכיר את הנאשם ולא פעל בשמה של חברת בארי, בשמו של דוד שבת ובכלל.**

51. לא התייצב כל עד מטעם ההגנה אשר מתיימר להיקרא בכינוי "ג'ינג'י" מולו עבד הנאשם או אשר סייע למר דוד שבת על פי הנטען אל מול הנאשם. מר דוד שבת גם הוא לא התייצב לעדות מטעם ההגנה כאמור. לאור התרשמותי מעדותו של הנאשם כאמור לעיל, אין לי אלא לקבוע כי שעה שהנאשם סיפר לחוקריו ובבית המשפט שקיבל את החשבוניות של חברת בארי ממי שמכונה "ג'ינג'י" ואשר עבד עם דוד שבת, לא מסר אמת. על פי גרסתו של הנאשם, אותו "ג'ינג'י" פעל מולו בנקודות זמן שונות ובעניינין של חברות שונות, ההתנהלות בשטח הייתה מול "ג'ינג'י" שנכח בשטח במהלך העבודות [ר' פרוטוקול מתומלל של עדות הנאשם עמ' 46 ש' 19-21; ר' גם ת/1 עמ' 15 ש' 16-18]. לא יכול להיות שעבודה נרחבת כל כך ויום יומית תתקיים מול אדם שהנאשם איננו מסוגל למסור פרטים אודותיו או לזמן לדיון.

52. שקרי נאשם יכולים לשמש כסיוע לעדותו של עד מדינה, כאשר מדובר בשקר בעניין מהותי, שנעשה בזדון מתוך כוונה להסתיר את האמת מפני בית המשפט; השקר ברור וחד משמעי; השקר יוכח מתוך עדות עצמאית ולא מתוך עדות הטעונה סיוע; השקר קשור אל העבירה עליה נסוב המשפט ואינו נובע מעילה אחרת שאיננה רלוונטית לבירור האשמה [ר' ע"פ 161/72 מוסטפה בן עבדל קאדר סרסור נ' מדינת ישראל, פד"י כח(2) 203 (1974) ובע"פ 641/79 אבישי נגר נ' מדינת ישראל, פד"י לה(1) 113 (1980)].

"כידוע, הלכה היא כי ניתן לראות בשקרי הנאשם ראיה עצמאית מהווה חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה כאשר מדובר בשקרים מהותיים היורדים לשורש העניין, ומשלא ניתן להם הסבר מספק . . . זאת, בשל ההנחה היא כי שקרי נאשם נובעים מתחושת אשם וניסיון להתנתק ממעשה העבירה . . . עם זאת, טעם נוסף לשקרי נאשם עלול להיות תחושות של מצוקה ובלבול . . . מכאן הזהירות שיש לנקוט במתן המשקל הראייתי המתאים לשקרי נאשם. על מנת לסייע לבית המשפט להכריע בעניין זה, קבעה הפסיקה מספר מבחני עזר המסייעים לבחון מתי ניתן לראות בשקרו של נאשם ראיה מסייעת להוכחת אשמתו: כאשר מדובר בשקר בעניין מהותי; כאשר השקר מכוון לסיכול החקירה ולהטעיית בית המשפט; כאשר השקר ברור וחד משמעי; כאשר מדובר בפרט שהוכח כשקרי בעדות חיצונית עצמאית; וכאשר השקר בו חטא הנאשם עניינו בעבירה עליה נסב המשפט, ואינו נובע מעילה אחרת, שאינה רלבנטית לצורך בחינת האשמה . . .".

[ע"פ 8948/12 איהאב נמר נ' מדינת ישראל (1.2.2016), פסקה 37 בפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן].

ההתרשמות מגרסתו של הנאשם היא כי מדובר בגרסה מתחמקת ומיתממת שנועדה להסתיר את האמת, הכל מן הנימוקים שפורטו לעיל. העובדה כי הנאשם נמנע מלהביא עדי הגנה בנקודה זו, ונמנע מלחקור את מר אטדגי בחקירה נגדית על מנת לברר אם היה בחור אדמוני אחר שעבד עם מר שבת, או מה היה מהלך העסקים של מר שבת אותו הכיר העד והאם מהלך עסקים זה משתלב עם טענות הנאשם, מצביעים כולם כי הנאשם לא מסר אמת בנקודה זו.

בנסיבות אלה משקריו של הנאשם באשר למעורבותו של "ג'ינג'י" בניהול העסקים אשר עומדים על פי טענתו של הנאשם מאחורי החשבוניות השונות [הנאשם טען כי "ג'ינג'י" ודוד שבת עומדים מאחורי חשבוניות אחרות במסגרת אישומים אחרים שיידונו להלן], מוכחים חזיתית על ידי "ג'ינג'י" אשר עבד עם דוד שבת והיווה למעשה יד ימינו בניהול עניינים שונים - הרי שמדובר בשקר שהוכח בראיה עצמאית. ודוק: מדובר בראיה שאין עליה מחלוקת.

53. לאור האמור לעיל נראה כי ישנן שלוש עדויות שונות עצמאיות שאינן תלויות זו בזו, אשר מסייעות לעדותה של גב' פפו בנקודות השנויות במחלוקת בתיק דנן. שתי עדויות מתייחסות לניהול של חברת בארי באופן ישיר [ע.ת. 14 ו-15] ומתייחסות לעצם ניהול החברה באופן פיקטיבי. מדובר בנקודה שהיא במחלוקת בעת חקירותיו של הנאשם - היא נקודת הזמן הרלוונטית לבחינת המחלוקת [ר' לעניין זה י. קדמי **על הראיות** חלק ראשון 279 (2009)]. עדותו של מר אטדגי מצביעה באופן ישיר ובלתי תלוי על שקר של הנאשם הנוגע לעניין שבמחלוקת באשר להתנהלות מול דוד שבת ובאשר להתנהלות בשטח אל מול פועלים ועבודה שהנאשם טוען שבוצעה על ידי שבת באמצעות אותו "ג'ינג'י".

54. כאן יש לציין כי עדותה של גב' פפו הותירה רושם אמין. צודק ב"כ הנאשמים כי מדובר במי שביצעה עבירות בידועין, למצער משלב מסוים, בשירותו של מר ברנס. דא עקא, דרך התנהלותה בבית המשפט ועמידתה בחקירה נגדית הבהירו כי היא מוסרת עדות אמת.

כך למשל העדה לא הכחישה כי בסמוך לאחר תחילת עבודתה באופן עצמאי בניהול החשבונות של חברת בארי הבינה כי ההתנהלות שם איננה תקינה [ר' פרוטוקול מתומלל של עדותה מיום 18.3.2019 עמ' 42 ש' 12; ש' 23-24]. עוד אישרה כי היא איננה יודעת לספר על ההתנהלות של חברת בארי פרט למה שהשתקף מתוך ה"ניירת" [ר' שם עמ' 45 ש' 18-20] ואף לא הסתירה מודעות ישירה לביצוע העבירות על ידה בשירותו של מר ברנס, כך לשם הדוגמה בלבד **"אם אני צריכה לכתוב את חשבונית הספק ברור לי שחשבונית הלקוח היא פיקטיבית"** [ר' שם עמ' 45 ש' 33-34]; **"שהוא מביא לי פנקס ביד ואומר לי 'בבקשה תמלאי שיהיה פה מיליון שקל עכשיו מע"מ' אז אני יודעת"** [ר' שם עמ' 48 ש' 16-17].

לעניין הפיכתה לעדת מדינה סיפרה העדה בכנות כי הדבר התאפשר בזכות העובדה שהמחשב ובו הנהלת החשבונות של חברת בארי [ושל חברות אחרות] שניהל ברנס נותר בחזקתה וזאת כאשר שיתפה פעולה בהסתרת החומר מביקורת שהתנהלה במשרדי החברה: **"ביקורות של מע"מ או מס הכנסה, של ה... באותו יום בבוקר אני הייתי במשרד, אני הגעתי, ראיתי בלגן, אמרתי 'מה קרה כאן?'" "צריכה לבוא ביקורת", אפילו לא... אמרו לי**

"צריכה לבוא ביקורת, מרוקנים את המשרד" רוקנו את המשרד. כל הניירת אין לי מושג לאן לקחו אותה כל פעם. אני בשיא האינטואיציה שלי שזה, אמרתי לו "רוני, אני צריכה את המחשב." אמר לי "למה את צריכה את המחשב?" אמרתי לו "אני צריכה להוציא חשבוניות ל"ילי", כאילו לסגור את המע"מ של "ילי" שיהיה לי מאוזן. אני צריכה להוציא חשבוניות של "בארי". הוא אמר לי "פה עכשיו את לא יכולה לעשות כלום." אמרתי לו "שים את המחשב אצלי." מהאמון שהיה לו בי ומזה שאני לא הבנתי בכלל מה אני עושה, שמת, שמו לי את המחשב ברכב, במשך כמה ימים הרכב... המחשב היה ברכב, הורדתי אותו הביתה, אני לא נגעת במחשב הזה מעולם. וזהו. רוני באיזשהו שלב שאל אותי אחרי כמה חודשים "המחשב עוד אצלך?" אמרתי לו "לא, מה פתאום, העפתי אותו." וזהו. ככה זה נסגרה פרשת המחשב ש... " [ר' שם עמ' 30 ש' 21-33];

"שהבנתי, כשהחלטתי לעזוב והבנתי שבאמת כאילו מתנהל פה משהו לא תקין וכבר היה לי את המחשב, פשוט בעלי פירק אותו כאיש מחשבים, לא נגענו בו, ה"אר.דיסק" שלם, שם אותו. כחלק מהסדר עדת מדינה שלי העברתי את המחשב אליכם" [ר' שם עמ' 40 ש' 20-22].

55. לאור האמור ומשמצאתי סיוע לעדותה של עדת המדינה ולאור התרשמותי ממנה כי מסרה עדות אמת, ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים גם על יסוד עדותה. לאור האמור אני קובעת כדלקמן:

60 החשבוניות של חברת בארי בהן נעשה שימוש ע"י הנאשם בשנות המס 2009-2010 הן חשבוניות פיקטיביות [החשבוניות מפורטות בנספח ב' בכתב האישום]. חברת בארי היא חברה שלא ביצעה כל עבודה, לא סיפקה כל חומרים או פועלים לנאשם וכל מטרתה הייתה הפצת חשבוניות פיקטיביות. זאת ועוד, החשבוניות מושא כתב האישום בהן עשה הנאשם שימוש, הן חשבוניות ידניות שלא הונפקו במשרדי חברת בארי משם יצאו חשבוניות ממוחשבות.

עוד אני קובעת כי הנאשם כלל את החשבוניות ב- 11 דיווחיו התקופתיים למע"מ בין החודשים אפריל 2009 ועד פברואר 2010 כפי המפורט בנספח א' בכתב האישום.

לאור התרשמותי מעדות הנאשם ומאחר ואינני מאמינה לגרסתו, ונוכח מחדלי ההגנה בהצגת מסמכים ובהעדת עדי הגנה רלוונטיים, אני קובעת כי הנאשם היה מודע לכלל העובדות והנסיבות הרלוונטיות שפורטו לעיל.

4. דין נורמטיבי

56. לנאשם מיוחסות באישום הראשון עבירות לפי חוק מע"מ ולפי פקודת מס הכנסה. אתייחס לכלל העבירות המיוחסות לו מבחינה נורמטיבית.

עבירות לפי חוק מע"מ

57. סעיף 117(ב)(5) בחוק מע"מ קובע כדלהלן:

"עשה אדם מעשה מן המפורטים להלן במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, דינו - מאסר 5 שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה - חוק העונשין):

...

(5) ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38."

סעיף 117(ב2) בחוק מע"מ קובע באיזה נסיבות תתבצע עבירה לפי סעיף 117(ב) בחוק מע"מ בנסיבות מחמירות, במקרה דנן הנסיבה הרלוונטית היא כי **"העברין, במעשיו, הביא להתחמקות או להשתמש מתשלום מס, בסכום העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין"**. בהתקיימן של נסיבות מחמירות **"דינו של העושה - מאסר 7 שנים או קנס פי 5 מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין"**.

מדובר בעבירה התנהגותית, אשר, כאמור לעיל, במקרה דנן אין כל מחלוקת בדבר התקיימות היסוד העובדתי ונקבע לעיל כי הנאשם דרש את החשבוניות מושא כתב האישום במסגרת דיווחיו התקופתיים לרשויות מכס ומע"מ.

58. היסוד הנפשי הנדרש לשם גיבושן של העבירות המיוחסות לנאשם הוא מודעות לרכיבי העבירה [המעשה והנסיבה] וכן יסוד נפשי מיוחד **"במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס"**; לעניין זה נקבע בע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל (11.9.2014) [סעיף 97 בפסק דינו של כב' השופט שהם]:

"יצוין, כי בקבוצת העבירות המפורטות בסעיף 117(ב) לחוק מע"מ יש להוכיח מטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, היינו, נדרש יסוד נפשי של מודעות למעשה וללקיום הנסיבות הגורמות להתחמקות ממס. וכפי שציין המלומד נמדר "לפי הסעיף די בקיומו של יסוד נפשי של מודעות למעשה וללקיום הנסיבות הבלתי חוקיות, ואילו את המטרה להתחמק ממס ניתן ללמוד מהראיות הנסיבתיות וממעשים חיצוניים של הנישום" . . . "

את מודעות הנאשם ניתן ללמוד אף תוך שימוש בסעיף 20(ג)(1), דוקטרינת העיוורון המכוון, ולפיה: **"רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם"**. כלומר, לשם הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו יש להוכיח מודעות לטיב המעשה ולנסיבות, אף ברמה של עצימת עיניים; וכן כוונה מיוחדת [אותה מטרה] להשיג את היעד - ההתחמקות ממס.

כלל הצפיות שנקבע בסעיף 20(ב) בחוק העונשין קובע לעניין הוכחת היסוד הנפשי בעבירות תוצאתיות, כי **"לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן"**. הפסיקה החילה את כלל זה אף על עבירות התנהגותיות, זאת לשם הוכחת יסוד נפשי מיוחד של מטרה; אם כי לא באופן גורף אלא תוך התחשבות ובחינה של סוג העבירה, מטרתה והיקפה הראוי [ע"פ 217/04 חאפז אלקורעאן נ' מדינת

ישראל (29.6.2005), סעיף 9 בפסק דינו של כב' הנשיא השופט ברק].

59. כפי שקבעתי לעיל, הנאשם היה מודע להיותה של חברת בארי חברה פיקטיבית. לא נתתי אמון בגרסתו כי סבר לתומו שמדובר בחברה כשרה וכי הוא קיבל לידיו חשבוניות כשרות.

60. לעניין יסוד המטרה לא נדרשתי לשאלה האם במקרה דנן ניתן להחיל את הלכת הצפיות, שעה שמצאתי, כי לאור מודעותו המלאה של הנאשם לעבירות ונסיבותיהן התקיים יסוד המטרה. הנאשם פעל ביוזעין ובעיניים פקוחות לרווחה.

ככלל, ניכוי מס תשומות בהסתמך על חשבוניות כוזבות [אשר אינן משקפות עסקאות אמת], מקים חזקה לפיה הדבר נעשה לשם הקטנת סכום המע"מ ומתוך כוונה להתחמק מתשלום מס.

"עבירה חמורה נוספת מעוגנת בסעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, ועניינה ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס או מסמך אחר, כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. הכוונה היא לניכוי מס תשומות ללא חשבונית כלל; על בסיס חשבונית מס פיקטיבית, מבלי שהיתה עסקה; או על בסיס חשבונית זרה, שניתנה על-ידי אדם זר שאינו קשור לעסקה כלשהי. אשר ליסוד הנפשי בעבירה זו, חזר בית משפט זה וקבע כי "הלכה פסוקה בדיני המס היא כי אדם המסתמך על חשבונית שאינה משקפת עסקת אמת לניכוי תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדין, את סכום המע"מ שעליו לשלם, ובכך יש משום כוונה להתחמק מתשלום מס". . . ."

[ע"פ 5783/12 נסים גלם נ' מדינת ישראל (11.9.2014); ראו גם רע"פ 10945/07 יגיל שירותי שמירה וניקיון (1997) בע"מ נ' מדינת ישראל (14.5.2008)].

משלא נמצא הסבר מניח את הדעת בגרסתו של הנאשם לשימוש שעשה בחשבוניות הפיקטיביות שהוא אחר מניכוי תשומות [אשר גוררות למצער חיוב נמוך יותר בתשלום מע"מ] יש לקבוע כי הנאשם עשה שימוש באותן חשבוניות במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס.

כאן יש להבהיר כי שעה שאין מחלוקת על קיזוז התשומות על פי אותן חשבוניות, ברי כי המטרה בשימוש בהן היא מטרה של התחמקות או הימנעות מתשלום מס - זאת שעה שהוכח שמדובר בחשבוניות שאינן כשרות, וכי הדבר היה בידיעתו של הנאשם.

עבירות לפי פקודת מס הכנסה

61. במסגרת האישום הראשון עומד הנאשם לדין גם בגין עבירות לפי פקודת מס הכנסה: 60 עבירות לפי סעיף 220 (4) של הכין, קיים, או הרשה לאחר להכין או לקיים פנקסי חשבוניות כוזבים, וכן 60 עבירות לפי סעיף 220 (5)

של השתמש בכל מרמה עורמה או תחבולה או הרשה להשתמש בהם; הכל בכוונה להתחמק מתשלום מס.

המדובר בהכנסת החשבוניות הפיקטיביות אל ספרי הנהלת החשבונות [הכרסות] של הנאשם. הנאשם נחקר בגין עבירות אלה ביום 20.05.2013 [ת/6] והסכים במסגרת חקירתו כי החשבוניות נכללו וקוזזו בספרים שנהלו [ר' ת/6 ש' 50-46].

62. סעיף 220(4) ו- (5) בפקודת מס הכנסה קובע כדלקמן:

"אדם אשר במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו - מאסר שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ופי שניים מסכום ההכנסה שהעלים, שהתכוון להעלים או שעזר להעלים, או שני העונשים כאחד; ואלו הן:

...

(4) הכין או קיים, או הרשה אדם להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות;
(5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן."

העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות התנהגותיות; מדובר בעבירות מרמה אשר נעברו "בכוונה" להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר לעשות כן.

לעניין היסוד העובדתי, יש להוכיח כי הנאשם הכין פנקסי חשבונות או רשומות כוזבות אשר הנרשם בהם הוא שקר או אינו אמת מבחינת היקפו, משמעותו או סיווגו. עוד יש להוכיח כיסוד עובדתי כי הנאשם ביצע מעשה או מחדל המגלם מרמה, עורמה או תחבולה; מדובר בסעיף סל הכולל כל מעשה או מחדל שיש בהם משום מרמה, עורמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לרבות אלו הנכללים בסעיפים 220(1) עד (4).

בית המשפט העליון קבע, לעניין סעיף 220(5) כדלהלן:

" . . . סעיף 220 בנוי בצורה של פרט וכלל, באופן זה שהפריטים 1 עד 4 קובעים מעשים קונקרטיים המהווים עבירה, ואילו הפריט החמישי קובע הוראה כללית האוסרת על ביצוע מעשי מרמה, עורמה או תחבולה . . . הכלל הקבוע בסעיף 220(5) מופעל כאשר המעשה או המחדל המיוחסים לנאשם אינם נתפסים ברשתה של אף לא אחת מן החלופות הקבועות בפריטים 1-4, אך יש בהם משום מרמה, עורמה או תחבולה . . . על כן, סעיף 220(5) הוא סעיף בעל "רקמה פתוחה". אין בו הגבלה באשר לאופן ביצועה של המרמה במס, ועולה ממנו כי "כל מרמה . . . שבה משתמש אדם כדי להניע את שלטונות המס לשום את הכנסותיו בסכום הנמוך מן המגיע, נתפסת על ידי סעיף 220(5)" . . .

[ר' ע"פ 10736/04 מרדכי כהן נ' מדינת ישראל, (26.9.2006) פסקה 42 לפסק דינו של כב' השופט לוי; ר' גם גיורא עמיר בעירות מס והלבנת הון 561 (2014)].

באשר להגדרת המושגים "מרמה" ו- "תחבולה":

גיורא עמיר בעירות מס, הגדיר את המושג "מרמה":

"המושג של מרמה deceit שהשימוש בה מהווה עבירה פלילית לפי סעיף 414 לחוק העונשין, פירושו הצגת טענה כוזבת כאשר מטרת הצגתה היא לרמות to deceive על מנת להביא את הזולת במרמה לידי מעשה או מחדל, היינו: לפעול או להימנע מלפעול. הצגת טענה כוזבת יכולה להיעשות גם בדרך של מחדל, היינו: העלמת עובדה שבנסיבות המקרה היה מקום להציגה".

ובהמשך לעניין "תחבולה":

"תחבולה swindle, manoeuver, trap, ploy, hoax, trick בלעז היא בדיה שמטרתה הונאה או הטעיה, מצג שווא שבו משתמש אדם או אנשים על מנת להונות או להטעות את אלה שהמצב האמיתי אינו נהיר להם. על מנת לקיים תחבולה שאליה מתכוון סעיף 220(5) לפקודה, לפחות אחד מהמרכיבים בה חייב להיות כוזב, כאשר העושה או הטוען אותו יודע על דבר הכוזב שבו ומשתמש בו על מנת שפקיד השומה יעשה את מלאכת השומה, תוך מתן אמון במצב עובדתי שקרי המוצג באמצעות התחבולה כמצב אמיתי".

[ראו שם בעמ' 562, 563 בהתאמה].

63. רואה החשבון מר דרזי [ע.ת. 12] העיד כי את כלל החשבונות קיבל מהלקוח, היינו מהנאשם [ר' פ' מתומלל מיום 19.3.2019 בעמ' 9 ש' 17-19].

כפי שנקבע לעיל, הנאשם עשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות. את אותן חשבוניות העביר להנהלת החשבונות [למשרדו של רואה החשבון מייק דרזי]. בנסיבות אלה איפשר הנאשם לכלול בכרטסות הנהלת החשבונות שלו מידע כוזב. שימוש בחשבוניות כוזבות במסגרת ספרי הנהלת החשבונות עולה כדי היסוד העובדתי של הכנה או קיום ספרים כוזב, שכן ברי שהספרים אינם משקפים את המציאות החשבונאית האמתית ויש בהם כזב הנשען ונסמך על אותן החשבוניות הפיקטיביות.

עבירה לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה חלה על כל שלבי הרישום החשבונאי וכוללת כל רישום של כל נתון כוזב [ר' ג' עמיר בעירות מס ועבירות הלבנת הון 487-488 (2008)].

64. מעשי הנאשם אשר יכולים לעלות כדי מרמה או תחבולה, הם השימוש בחשבוניות פיקטיביות בספריו. אלה מהווים ערמה מרמה ותחבולה מן הטעם הפשוט שיש בהן כדי לערפל את המערכת החשבונאית, לטוות בה שקרים ומידע כוזב. דא עקא שמעשה זה נכלל בעבירה לפי סעיף 220(4) ובנסיבות העניין, איני מוצאת עילה להרשיע את הנאשם בסעיף עבירה נוסף, שהוא סעיף סל, שעה שמעשיו נתפסים ברשתו של הסעיף הספציפי 220(4). על כן אני מורה על זיכוי הנאשם מסעיף עבירה זה.

המדובר בזיכוי שהוא טכני במהותו הנוגע לרישום סעיפי האישום החלים על המעשים או המחדלים הפלייליים המיוחסים לנאשמים. אין מדובר בזיכוי שיש בו כדי להצביע על פליליות נמוכה יותר שבמעשים.

65. לעניין היסוד הנפשי, מדובר בעבירות התנהגותית; יש להוכיח מודעות לטיב המעשה ולקיום החבות במס (הנסיבות), וכוונה להשיג את ההתחמקות ממס או הסיוע לאחר לעשות כן [ר' ע"פ 5529/12 אוהב ציון נ' מדינת ישראל (9.11.2014)].

ככלל, במקרים מסויימים עשוי המעשה עצמו להוביל למסקנה כי הנאשם התכוון להתחמק מתשלום מס,

כדלהלן:

"כמובן שהוכחת קיומו של היסוד הנפשי של מטרה, הנדרש לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, מוטלת על התביעה, בהיותו יסוד מרכזי ממרכיבי העבירה. אלא שעקב אופיין המיוחד של העבירות מתחום המס בפרט, והעבירות הפיסקאליות בכלל, לא ניתן במרבית המקרים להוכיחו אלא על-ידי הנסיבות, התנהגותו ומעשיו החיצוניים של הנאשם. במקרים אלו עשויות הנסיבות בצירוף התנהגותו של הנאשם להביא אל המסקנה כי הכוונה להתחמק ממס נובעת מעצם המעשה. כך לדוגמא, מקרים שבהם הנאשם פועל באחד מן האופנים שלהלן: מסתיר מקור הכנסה שלם או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מעלים חשבון בנק שבו מחזור משמעותי או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מנהל שתי מערכות פנקסי חשבונות, האחת שונה מרעתה; נעדרים מסמכים נאותים או ספרי חשבונות נאותים, שראוי היה שהנאשם יקיים בהתחשב בנסיבותיו. במקרים אלו עשויה להלמד הכוונה להתחמק ממס ממעשיו של הנישום אלא אם יש בפיו הסבר סביר למעשה, שבכוחו לעורר ספק בלב בית המשפט לעניין כוונתו להתחמק מתשלום מס . . ."

[שם, אוהב ציון בפסקה 25; הדגשים אינם במקור].

כאמור, שוכנעתי כי הנאשם היה מודע לכלל העובדות והנסיבות הרלוונטיות. שוכנעתי כי התקיים בו יסוד המטרה הנדרש. בנסיבותיו של ההליך דנן מדובר במסכת אחת של מעשים המגבשים את העבירות לפי חוק מע"מ ולפי פקודת מס הכנסה וממילא המטרה היא אותה מטרה - התחמקות מתשלום מס.

סיכום האישום הראשון

עמוד 25

66. לאור כלל האמור אני מזכה את הנאשם מ- 60 עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

לאור כלל האמור אני מרשיעה את הנאשם ב- 60 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) בחוק מע"מ; וב- 60 עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה הכול בגין 60 חשבוניות שנרשמו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם בשנים 2009 ו- 2010 ואשר מפורטות בנספח ב' לכתב האישום.

לאור הסכומים הגבוהים והיקף העבירות מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות. היקפן הכולל של העסקאות מושא החשבוניות הנדונות עומד על סך של 6,664,172 ₪ כאשר התשומות שנוכו בגין בדוחות התקופתיים שהוגשו למע"מ עומד על סך של 927,421 ₪.

4. האישום השני

67. האישום השני מייחס לנאשם עבירות במסגרת פעילותו בנאשמת 2 ומתוקף תפקידו בה. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש פברואר 2010 ועד חודש ינואר 2011 הגישו הנאשם והנאשמת 2 למנהל מכס ומע"מ 12 דוחות תקופתיים, בהם ניכו מס תשומות על סמך 51 חשבוניות מס שהוצאו שלא כדין, ושנתקבלו על ידם למרות שמוציאי החשבוניות או מי מטעמם, לא ביצעו את העסקאות מושא החשבוניות [להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**"]. היקפן הכולל של העסקאות מושא החשבוניות הפיקטיביות עומד על סך של 7,134,074 ₪ ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **984,006 ₪**.

בעשותם כאמור ניכו הנאשם ונאשמת 2 מס תשומות ללא מסמך כדין. נוכח הסכומים הגבוהים, היקף העבירות, תכיפותן ומשך התקופה בה בוצעו - העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות. ועוד, הנאשם והנאשמת 2 הכינו או הרשו לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבוניות כוזבים וכן השתמשו בכל מרמה, ערמה או תחבולה או הרשו להשתמש בהן.

68. החשבוניות הרלוונטיות לאישום זה הן חשבוניות שיצאו מחברת אר-נס נכסים בע"מ [להלן: "**ארנס**"] ומחברת נ.ב. בע"מ [להלן: "**נ.ב.**"] וחברת נ.מ. שיווק וסחר יזמות בע"מ [להלן: "**נ.מ.**"] והן מפורטות בנספח ד' לכתב האישום.

הדוחות התקופתיים במסגרתם נוכו החשבוניות הפיקטיביות פורטו בנספח ג' לכתב האישום.

כבר כאן יצוין כי מחומר הראיות עולה, ואין על כך מחלוקת למעשה, כי חברת נ.ב. וחברת נ.מ. חד הן, ופעלו תחת אותו מספר עוסק מורשה.

האינדיקציות כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות

69. גם כאן מתקיימות האינדיקציות הכלליות שפורטו במסגרת הדיון בגרסתו של הנאשם לעיל. לא קיימים חוזים בין הנאשמת 2 ובין חברת ארנס וחברת נ.ב./נ.מ.; כרטסות ספק של החברות הרלוונטיות הוכיחו כי ישנן יתרות חוב של הנאשמת 2 לטובת הספקים הרלוונטיים [כרטסות הספק צורפו להודעת הנאשם ת/1 וסומנו נספח קש 27-34 לאותה הודעה]; דרך ההתחשבות עם הספקים הרלוונטיים איננה מתועדת [באשר לחברת ארנס - ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 66 ש' 24-26; עמ' 67 ש' 25-28; עמ' 69 ש' 1-3]; גם בעניין של חברות אלה נמנע הנאשם מזימון עדי הגנה רלוונטיים, או בהמצאת מסמכים אשר יתמכו בטענותיו. בהתייחס לחברת ארנס ביקש בחקירה נגדית הרבה זמן כדי להוכיח שהעבודות המפורטות בחשבון בוצעו כאילו לא היה בידו סיפק לעשות כן מאז שנת 2011 עת נחקר לראשונה בעניינה של חברה זו [ר' פרוטוקול חקירתו הנגדית של הנאשם בעמ' 70, ש' 3; ר' גם עמ' 71, ש' 19-21].

70. באשר לתיעוד ההתחשבויות החסר נראה שניתן לסמוך על אמרתו של הנאשם עצמו: **"תראי אין הגיון שאני אקח דף של פירוט שאני מקבל עליו מאות אלפי שקלים וזורק ... גם אם הייתי הכי פחות חכם שאפשר, דף אחד לא יישאר מכל החומר הזה, דף אחד? התחשבות שלי מול היזם לא יהיה מול החומר הזה?"** [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 71 ש' 29-30; עמ' 72 ש' 4-6]. הדברים מדברים בעד עצמם ואין לי אלא לקבל את טענתו זו של הנאשם. לא ייתכן שנערכו התחשבויות עם ספקים של הנאשמת [או מי מהנאשמים לצורך העניין] ולא נותר כל זכר להתחשבות כתובה שכזו בספרי הנהלת החשבונות של מי מהנאשמים אשר נתפסו במלואן ע"י היחידה החוקרת. ככל שלא נתפס כלל החומר חזקה על ההגנה כי הייתה ממציאה דפים אלה ממשרדי הנאשם השונים ככל שפירוט שכזה היה בנמצא.

חברת ארנס

71. חברת ארנס היא חברה שהייתה גם כן בשליטתו של מר ברנס. בהתייחס לחברה זו הנאשם אינו מצליח לספק גרסה קוהרנטית באשר לשגרת העבודה מולה, אינו מצליח לספק הסברים מספקים ביחס לזהות מוסרי החשבונות, לא מסביר התנהלות חשבונית שאיננה תקינה וחסרה בספריו המתייחסת לחשבונות של חברת ארנס, ולא מצליח ליישב את העדויות של עדי התביעה כי מדובר היה בחברה ריקה שאין לה עובדים או ציוד עם גרסתו בחקירותיו באזהרות ובכלל.

72. הנאשם עבד, לטענתו, בעניינה של חברה זו מול דוד שבת בביצוע עבודות גבס וריצוף ועבודות קבלניות אחרות. הנאשם טען כי מר שבת מסר לו חשבונות מודפסות במעטפה וכי החשבונות נרשמו לפי נתונים שניתנו לו ע"י מנהל העבודה של מר שבת - ג'ינג'י. עוד טען כי נחתם חוזה מול רוני ברנס ודוד שבת [ר' ת/1 עמ' 10 ש' 10-26]. העבודות בוצעו על ידי פועלים של חברת ארנס. התשלום היה באחריותה של חב' ארנס. אין בידי הנאשם רשימה של העובדים שביצעו את העבודות [ר' שם עמ' 11, ש' 12-26]. לטענתו, ארנס סיפקה חלק מהחומרים והכלים לצורך ביצוע העבודות [ר' שם עמ' 12, ש' 1-3].

גרסת הנאשם וזהות משתנה של מוסרי החשבונות

73. לענין מעורבותו של ג'ינג'י בעבודות סיפר כי קיבל את החשבוניות "מדודו שבת וג'ינג'י שתמיד הם היו ביחד, אמיר היה תמיד בשטח" [ר' ת/3 עמ' 2 ש' 22]. כשנשאל מי זה אמיר טען שהתבלבל והתכוון לג'ינג'י. כאמור, מר אטדגי המכונה "ג'ינג'י" ואשר עבד עם מר שבת בזמנים הרלוונטיים לא מכיר את הנאשם. הנאשם טען כי מר אטדגי אינו "ג'ינג'י" למולו פעל ואליו התכוון בחקירותיו.

בהמשך, טען כי קיבל חשבוניות מרוני ברנס ודוד שבת [ר' שם עמ' 4, ש' 5 ו-6]. כשעומת עם העובדה כי לא הזכיר את ברנס כמי שמסר לו חשבוניות מחברה זו עד אותו שלב, הסביר שלא הזכיר אותו מאחר והשיחה נסובה על דוד שבת עד אותו רגע וכי את רוב החשבוניות קיבל ממנו [ר' שם עמ' 4 ש' 18-21]. לטענתו, את התשלומים מסר לרוני ברנס, לדוד שבת ובשלב מסוים גם לג'ינג'י [ר' שם עמ' 6, ש' 1-4].

בבית המשפט סיפר הנאשם בחקירה נגדית ולאחר שהוצגו לו חשבוניות המס של חברת ארנס כי קיבל את החשבוניות מג'ינג'י זאת בשונה מגרסתו בחקירה באזהרה [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם עמ' 60, ש' 26-29]. כשהתבקש להסביר כיצד זה טען בחקירותיו שקיבל את החשבוניות מדוד שבת אמר שככל הנראה התובעת קוראת קטע קטן מהחקירה. כשהתובעת טענה בפניו כי הזכיר את מר שבת בכל החקירות בענין החשבוניות של חברת ארנס טען כי "אף פעם זה לא היה דוד שבת בלבד" [ר' שם, עמ' 61, ש' 1-7]. בהמשך, כשעימתה אותו עם חקירותיו אמר: "הכוונה שלי הייתה דודו שבת באמצעות האנשים שלו" [ר' שם, עמ' 61, ש' 16-19].

כשעומת הנאשם בחקירתו עם הטענה שחלק מהחשבוניות של חברת ארנס שטען כי קיבל מדוד שבת ומסמכים אחרים שקיבל ממנו בין התאריכים 17.2.2010 ועד 27.7.2010 [חשבוניות מס' 8026, 8027, 8028, 8454, 8458, 8459, 8843, 8845, 8883] - לא יכולים היו להגיע ממר שבת מאחר וזה שהה בכלא באותה תקופה, ענה הנאשם כי הוא יודע שמר שבת היה בחו"ל ובתקופה זו שלח חשבוניות באמצעות ג'ינג'י [ר' ת/2 עמ' 8, ש' 20 והלאה; עמ' 9 עד ש' 7]. בהמשך, כשעומת עם העובדה כי טען שמר שבת התקשר אליו בכל פעם שג'ינג'י בא לקח את השיק והוא אישר את מסירת השיק לידי ג'ינג'י וכיצד זה שהתקשר מבית הכלא בענין זה, טען הנאשם "הוא התקשר כל פעם למעט כמה פעמים בתקופה שהוא נעדר" [ר' שם, ש' 8-11]. בחקירה נגדית טענה התובעת בפני הנאשם כי מר שבת לא היה בכלא בתקופה הרלוונטית אז ענה לה הנאשם: "אז יכול להיות שלא שיקרתי כמו שאני אומר" [ר' עמ' 62 לפרוטוקול חקירתו של הנאשם בש' 6]. בהמשך נשאל אם קיבל את החשבוניות האלה ממר שבת וענה: "מדודו שבת כן, אם אמרתי בחקירה והוא לא" [הכוונה הוא לא היה בחו"ל - ש.ח.]. [ר' שם בש' 8].

74. ניכר בעליל כי הנאשם איננו מוסר גרסה נכונה ומלאה באשר למידת מעורבותו של מר דוד שבת בהתייחס לחשבוניות הרלוונטיות. בנסיבות אלה, אין לי אלא לקבל את טענתה של המאשימה בסיכומיה כי "... הקלות בה הנאשם משנה את תשובותיו ביחס לזהות מוסר החשבוניות על פי מה שהוצג בפניו באותה עת, מובילה למסקנה אחת ומתבקשת והיא שמדובר בחשבוניות פיקטיביות שאינן משקפות עסקאות אמת ולכן הנאשם מתקשה למסור פרטים מדויקים. לא יעלה על הדעת שעוסק לא יוכל לנקוב בשמו של מי שמסר לו חשבוניות בסכום של כשני מיליון שקלים" [ר' עמ' 28 לסיכומי המאשימה].

עדוּתָהּ שֶׁל גִּב' פֶּפּו

75. הגב' פפּו היא עדת מדינה אשר עבדה עבור מר ברנס כאמור לעיל. גם בעניינה של חברת ארנס העידה כי לא הייתה כל אווירה של משרד בחברת ארנס - לא מזכירה, לא טלפונים, לא ספקים, לא לקוחות, ולמעשה לא הייתה כל התנהגות לגיטימית של עסק [זאת בניגוד לגרסתו של הנאשם כי החברה סיפקה פועלים ואף הסיעה אותם אל השטח כאמור לעיל]. היא ציינה כי היה חדר קטן פנימי ממנו היו מפיקים חשבוניות [ר' פרוטוקול עדותה מיום 18.3.2019, עמ' 29 ש' 4-9]; כי חברת ארנס התנהלה כמו חברת בארי, וכי הוצאו חשבוניות בין החברות שבשליטתו של ברנס: "כאילו מוציאים חשבוניות ממנה, בין "הרנס" ל "בארי", בין "בארי" ל "ילי", כאילו היה מין סיבוב חשבוניות . . .". [ר' שם עמ' 29, ש' 31-34]. כמו בחברת בארי לחברת ארנס לא היו באמת סחורות וספקים: "אותו דבר כמו ב "בארי", כאילו רוב הספקים שהיו בעצם ל "הרנס", זה היה "בארי", חשבוניות יצאו מ "בארי" ל "הרנס", מ "ילי", ל "הרנס", או ההפך גם" [ר' עמ' 34, ש' 12-13].

העדה העידה כי היא זו שהכינה את דוחות המע"מ של חברת ארנס. איננה זוכרת חשבוניות נגדיים של ספקים פרט לחשבוניות נגדיים של חברת בארי וגם זה בספק. הדוחות נרשמו שרירותית עפ"י הנחיות של רוני ברנס ביחס לסכום התשלומות שהוא מעוניין לשלם. [ר' שם עמ' 30 ש' 3-7; עמ' 31, ש' 9]. גם לחברת ארנס לא היה חשבון בנק ולא היו שיקים [ר' שם ש' 14].

גם בהתייחס לחברת ארנס סיפרה העדה על ביקורות של רשות המיסים עובר להן נתבקשה לרוקן את המשרד ואת המסמכים שבו [ר' שם עמ' 30 ש' 21-24].

76. באשר למעורבותו של מר דוד שבת בחברת ארנס סיפרה שברנס העביר את המניות בחברות בארי וארנס למר שבת אך בפועל העסק נהל ע"י מר ברנס ומר שבת מעולם לא נתן לה הוראה או הנחיה הקשורה בעבודה [ר' שם עמ' 31, ש' 11-20].

77. כשהוצגו לעדה החשבוניות של חברת ארנס מושא כתב האישום היא העידה כי מדובר היה בפורמט החשבוניות שהופקו בחברת ארנס אך היא איננה יכולה לומר כי היא הפיקה אותן. בעיון מדוקדק סיפרה כי היא הייתה חותמת על החשבוניות באמצעות חותמת ו"מקשקשת" את חתימתה. חלק מהחשבוניות שהוצגו לה לא נשאו חתימה או חותמת. על חלקן הייתה חתימה שהיא איננה שלה. בסופו של דבר לאחר מחשבה הגיעה למסקנה העדה כי לא היא זו שהפיקה את החשבוניות אך לא יכלה להתחייב לעניין [ר' שם עמ' 38, ש' 8-28].

עוד העידה ביחס לחשבוניות הנ"ל כי לפי מס' הלקוח שרשום בהן [999] מדובר במי שמוגדר כ "לקוח כללי" ולא כלקוח קבוע מאחר ו: "אני יודעת שאני בנית את האינדקס לקוחות, לא מתחילים ב-99 אצלי בחיים" [ר' שם עמ' 39, ש' 5-10]. לשאלה מה מלמד אותה מס' הלקוח 999 ענתה שמדובר בכרססת "לקוחות שונים" או "כרטיס כללי" [ר' שם ש' 21-22] ולאור סדרי הגודל של הכספים שהועברו עפ"י החשבוניות שהוצגו לה [סכום כולל של כ-1.9 מיליון ₪ - ר' בעניין זה נספח ד לכתב האישום] טענה כי אין מדובר בהתנהלות חשבונית גיונית שכן לא ניתן לעקוב

אחר לקוח בסדר גודל כזה במסגרת כרטיס כללי [ר' שם, ש' 28-33].

78. מעדותה של גב' פפו עולה בבירור כי חברת ארנס הייתה חברה ריקה מתוכן שעסקה בעיקר בהפצת חשבוניות פיקטיביות. דא עקא, כפי שנקבע לעיל, מדובר בעדת מדינה ועל מנת להגיע לממצאים עובדתיים על סמך עדותה יש למצוא לעדות סיוע. להלן אצביע על סיוע בעדותה של הגב' פפו בהתייחס לחברת ארנס.

עוד קודם לכן יש לציין כי ההתרשמות מעדותה של הגב' פפו לא השתנתה, ככל שהדבר מתייחס לעדותה בקשר לחברת ארנס וכפי שקבעתי לעיל מדובר בעדות אמינה ומהימנה ואין טעם לחזור על הדברים גם כאן.

סיוע לעדותה של גב' פפו

79. במקום בו מדובר במסכת עבריינית אחת, נמשכת, הכוללת שורה של פרשיות שונות, שכל אחת מהן מהווה פרשייה עצמאית - אך קשורה לאחרות, די בסיוע לפרשייה אחת כדי לשמש להרשעה לכלל החוליות האחרות [ר' ע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל, פד"י נב(1), 791, 812].

בנסיבות העניין, משהנפשות הפועלות הן זהות - הנאשם, דוד שבת ומר ברנס, ומשמדובר במסכת דומה של הפצה מחד וקיצוז מאידך של חשבוניות פיקטיביות, אך באמצעות עוסקים שונים מצד כלל המעורבים בדבר [תיק העוסק של הנאשם והנאשמת 2 מחד, וחברות בארי וארנס מאידך] - די בסיוע שמצאתי לעדותה של הגב' פפו לעניין האישום הראשון כדי לשמש סיוע לעדותה הרלוונטית גם לאישום זה. למעלה מן הצורך אדון בראיות מסייעות נוספות [אך דומות עד מאוד] שנמצאו לעדותה במסגרת האישום דן.

80. העדויות המסייעות לעדותה של גב' פפו בהתייחס לחברת ארנס הן עדותה של הגב' אפרת כהן [ע.ת. 14] ועדותו של מר אטדגי [ג'ינג'י; ע.ת. 16]. שני העדים תומכים בעדותה של הגב' פפו בנקודות השנויות במחלוקת. גם כאן ההתנהלות החשבונאית הבלתי תקינה של הנאשמים לאורך התקופה הרלוונטית יכולה לשמש סיוע כאמור לעיל. אין הבדל בין התנהלות זו שנגעה לחברת בארי ובין זו שנגעה לחברת ארנס. יצוין כי בעניינה של חברת ארנס, ניתן ללמוד על התנהלות חשבונאית בלתי תקינה גם לעניין כרססת הספק שאיננה מאופסת, זאת בניגוד לחברת בארי שם הכרססת הייתה מאופסת וההתנהלות הבלתי תקינה התמצתה באי תיעוד ההתחשבנויות השונות ואי צירופן של התחשבנויות אלה לחשבונות הרלוונטיות. מדובר בתשלומים שלא הועברו בגין חשבוניות המופיעות בכרטיס הספק של חברת ארנס אצל הנאשמת 2, ובגרסה דומה של הנאשם כי לא העביר תיעוד התשלומים לידי הנהלת החשבונות [ר' שם].

81. הגב' כהן הייתה עובדת אצל רוני ברנס כאמור. הודעותיה הוגשו חלף חקירה ראשית [ת/40 ות/41]. מהודעת ת/40 עולה כי היא הנפיקה חשבוניות של חברת ארנס בהנחייתו של מר ברנס "מהמשרד הריק" [ר' ת/40, ש' 88-89]. אותו משרד ריק אליו התייחסה העדה הוא משרד שעליו סיפרה שהיו בו רק מחשב ומדפסת להוצאה והדפסת חשבוניות [ר' שם, ש' 75-77]. העדה סיפרה לחוקריה כי איננה יודעת אם הייתה סחורה, אם היו פועלים, איננה מכירה את הספקים, את הלקוחות ... "ריק הייתי מוציאה חשבוניות בדיוק כמו בארי 52, רושמת בחשבוניות סכומים,

פרטים ... על פי הנחיות של רוני, אותו דבר בבארי 52 ובארנס נכסים [ר' שם ש' 89-93; ר' גם בש' 100]. ההקבלה שעושה העדה בין חברת בארי לחברת ארנס מתיישבת במדויק עם ההקבלה שעשתה הגב' פפו ועם הרושם שעולה מהעדויות בעניין זה.

חקירתה הנגדית של העדה איננה מעלה או מורידה בנושאים השנויים במחלוקת.

העדה תומכת בגרסתה של הגב' פפו גם בהתייחס למעורבותו של מר דוד שבת בחברת ארנס וסיפורה כי הוציאה חשבוניות של ארנס למר שבת עפ"י אישור של ברנס [ר' ת/41 ש' 25-26, ש' 29-30].

מדובר בעדות מסייעת מאחר ונוגעת ליריעת המחלוקת - בשאלה האם החשבוניות הנדונות הן חשבוניות פיקטיביות אם לאו; מדובר בראיה עצמאית - עדה שהייתה מעורבת בענייניה של חברת ארנס; הראיה מסבכת את הנאשם מאחר והנאשם טען שמדובר בעסקאות לגיטימיות מול חברה לגיטימית [זאת עד לשלב חקירתו הנגדית].

82. מר אטדגי [ע.ת.16] המכונה "ג'ינג'י" לא העיד בסופו של דבר בביהמ"ש כאמור מאחר והנאשם טען כי אין מדובר בג'ינג'י אותו הוא מכיר. אין טעם לחזור על הדברים בשנית. הדברים נדונו לעיל. לעניין חברת ארנס יש לציין כי העד טען בהודעתו, ת/23, כי איננו מכיר חברה כזו, מעולם לא העביר חשבוניות שלה, אינו מכיר את הנאשמת 2 או את הנאשם, לא מסר לנאשמת 2 חשבוניות, לא קיבל לידי מהנאשם כסף כדי להעביר לדוד שבת [ר' ת/23 ש' 27-28; ש' 91-95; ש' 337-338].

הוויתור על חקירתו הנגדית של מר אטדגי לצד ההימנעות מהבאתו של "ג'ינג'י" אחר אותו טען הנאשם כי הוא מכיר כעד הגנה פועלת לרעתו של הנאשם. גם כאן ההתרשמות כי הנאשם מסר לחוקריו כי קיבל חשבוניות ומסר שיקים על חשבון תשלומים ל "ג'ינג'י" אשר עבד עם או אצל מר דוד שבת על מנת לספק גרסה כלשהי להקנות אמינות לחשבוניות שאין מאחוריהן דבר. הדברים נדונו במסגרת הדיון באישום הראשון ובהתייחס לחשבוניות של חברת בארי ואין לי אלא לחזור עליהם גם כאן.

83. כאן יש להוסיף ולציין כי בהתייחס לחשבוניות של חברת ארנס הנאשם ידע למסור מעט פרטים אודות העבודות שבוצעו, פרטים כתובים כגון פירוטי חשבון או נספחים לחשבוניות לא נמצאו בספרי החשבוניות של הנאשם וכשנשאל בחקירתו הנגדית ממי הזמין את העבודה שבוצעה עבורו ע"י חברת ארנס, השיב כי הזמין אותה מול ג'ינג'י, כי ג'ינג'י היה איש שטח. כשעומת ע"י התובעת עם אמרתו בת/1 [עמ' 11, ש' 3-9] ולפיהן סיכם את העבודות והתשלומים עם דוד שבת ענה שאת ההתחשבוניות ביצע במשרדים שלו שם רשם שיקים ולזה התכוון כשאמר שהוא מסכם את הדברים עם מר שבת, **"ביצוע עבודות וזה עם ג'ינג'י ..."** [ר' פרוטוקול חקירתו של הנאשם בעמ' 64, ש' 16-30].

השינוי בגרסתו של הנאשם זועק. הנאשם אינו מסביר את השינוי בגרסתו, ובוודאי אינו מסביר כיצד זה אינו מסוגל להביא לעדות איש שטח שאחראי על עבודות בהיקף כספי כולל שעומד על מעל 1.6 מיליון ₪ [לא כולל מע"מ] בין החודשים ינואר עד מרץ 2010. ההסבר ההגיוני המתבקש הוא כי הגרסה בדבר מעורבותו של "ג'ינג'י" היא שקר.

84. כאן יש לחדד כי למצער ניתן היה לחקור את מר אטדגי בחקירה נגדית אודות התנהלותו העסקית של מר שבת, לברר האם עבד עם מר שבת אחר ששיערו היה בהיר וג'ינג'י ושזכה לכינוי דומה או אף אם לא זכה לו התאים לתיאור הפיזי לו טוען הנאשם; בוודאי ניתן היה לשאול את מר אטדגי האם ראה את מר שבת יוצא ובא מאתרי בנייה שונים במסגרת שגרת יומו אותה הוא ליווה עפ"י עדותו. שהרי מובן מאליו שאם מר שבת איננו נוהג ומר אטדגי נאלץ להסיע אותו ממקום למקום [ר' ת/23, ש' 7-8], צריך היה להביא את מר שבת לאתר בנייה אחד בו עבד הנאשם ולו פעם אחת וזאת נוכח גרסתו של הנאשם כי מר שבת נכח באתרי העבודה השונים.

85. כאמור, הנאשם לא התייחס עניינית לעדותה של הגב' פפו [ר' עמ' 65 לפרוטוקול עדותו בש' 10] לאור האמור ומשמצאתי סיוע לעדותה של עדת המדינה, ולאור התרשמותי ממנה כי מסרה עדות אמת אני מאמצת דבריה לענין התנהלות חברת ארנס.

עד ההגנה מר אפרים אטיאס

86. באמור לעיל לא סגי. בעניינה של חברת ארנס התייצב עד ההגנה מר אטיאס אשר עפ"י עדותו עבד אצל הנאשם במסגרות השונות בשנים 2009 עד 2014 [ר' פרו' מתומלל מיום 26.5.2019, עמ' 3 ש' 21] ולטענתו היה אחראי על קבלני המשנה שפעלו בשטח מטעמו של הנאשם. מדובר בהמון קבלנים באופן יחסי [ר' שם ש' 22-35]. בחקירה ראשית סיפר העד כי הוא זוכר את מר דוד שבת כקבלן משנה שפעל אל מול הנאשם וזוכר כי מנהל העבודה מטעמו היה אחד המתקרא "ג'ינג'י" ושכינויו מעיד על חזותו [ר' שם עמ' 4 ש' 13-22]. העד סיפר כי אישר עם אותו ג'ינג'י את העבודות אשר בוצעו בשטח אך לא היה מתחשבן איתו בענייני כספים וההתחשבות הייתה באחריותו של הנאשם [ר' שם ש' 24-33, ר' גם שם בעמ' 7 ש' 19-22]. ברי כי גם לאור עדות זו אין זה סביר שלא נמצא מסמך התחשבות אחד בספרי הנאשמים.

העד הוסיף וסיפר כי מטעמו של מר שבת עבדו בין 10 ל- 15 עובדים באתר בזמנים שונים [ר' שם עמ' 5 ש' 5]. העד היה אחראי מטעמו של הנאשם על העבודות באתר של ישראלמין באשדוד בלבד [ר' שם עמ' 5 ש' 29-33]. בהמשך לשאלת ביהמ"ש אם היו קבלני משנה נוספים שעבדו מטעם מי מהנאשמים באתר הרלוונטי ענה העד שהיו אך לא מסוגל היה למסור שמות פרט לשם אחד - יאיר חשואל.

87. מר חשואל הוא עד תביעה [ע.ת. 25] אשר התייצב לדיון ביום 24.3.2019. במקום חקירה ראשית הוגשו הודעותיו של העד [ת/37, ת/38, ת/39]. בשום מקום בהודעותיו אצל רשויות מע"מ לא הזכיר העד את עד ההגנה מר אטיאס, להפך השם של הנאשם חנן בוכובזה לא היה מוכר לו או זכור לו [ר' ת/37 ש' 1-2; ת/38 ש' 253]. העד העיד בעיקר על חשבוניות שהנפיק בשם חברת רותם קרמיקה ושאינן רלוונטיות לאישום זה. בבית המשפט בחקירתו הנגדית התברר כי העד מזהה את הנאשם אך לא ידע כי שמו חנן [ר' פרוטוקול עדותו בעמ' 4, ש' 28]. העד לא נחקר כלל אודות היכרותו עם עד ההגנה מר אטיאס ואף לא הבין לאשורו כי הנאשם הוא מר בוכובזה [ר' שם עמ' 7 ש' 2].

גם עד התביעה ניר סרויה [ע.ת. 20] שעבד מטעם הנאשם באתר ישראלמין באשדוד לא הזכיר את עד ההגנה

ולא נחקר אודותיו בחקירתו הנגדית של הסניגור.

הנאשם עצמו לא הזכיר את מר אטיאס כעד הגנה שצפוי להתייצב לעדות במסגרת פרשת ההגנה בבית המשפט, ולמעשה נודע אודות עד ההגנה אך ביום שהתייצב להעיד.

88. ברי כי העובדה שמדובר "בנעלם" עד ליום התייצבותו לעדות מקשה על מתן אמון בגרסתו של העד. קושי זה מתחזק נוכח גרסתו ותוכנה: העד לא ידע למסור שמות של אנשים שעבדו עם הנאשמים ומולו באתר העבודה הרלוונטי [ר' פרוטוקול עדותו המתומלל מיום 26.5.2019, עמ' 7 ש' 29-33]. עוד בעניין הקבלנים סיפר העד בחקירה נגדית כי העובדים של דוד שבת ושל יאיר חשואל [רותם קרמיקה] עבדו במקביל באתר ישראלמין. דא עקא, שפעילותו של דוד שבת מול הנאשם התרחשה לכל המאוחר בשנת 2010 [כך נלמד מהחשבוניות מושא האישום הראשון והשני] ואילו מר חשואל שפעל מטעם רותם קרמיקה פעל מול הנאשם בשנת 2013. הדברים אינם מתיישבים.

עוד הבטיח העד בחקירתו הנגדית להביא דפי התחשבוניות עם קבלני המשנה אך אלה לא הוגשו עד היום [ר' שם עמ' 11, ש' 24-27; עמ' 12, ש' 2-3].

בחקירה נגדית סיפר עוד, וכאן יש לציין מיוזמתו, כי כשהחל לעבוד עם הנאשם היה במצב כלכלי בכי רע והנאשם הוא זה שסייע בידו ואף רכש לו מוצרי חשמל לשימוש האישי עוד בטרם החל לעבוד עבורו וללא תמורה, זאת על רקע היכרות קודמת ארוכת שנים [ר' שם עמ' 9 ש' 34 והלאה עד עמ' 10, ש' 14]. מכאן ניתן ללמוד על תחושת חובה של העד לסייע בידי הנאשם, עניין אשר מחזק את ההתרשמות כי העד לא מסר פרטים מדויקים בעדותו.

לא נתתי אמון בגרסתו של העד לאור האמור לעיל, ועדותו איננה מעוררת ספק לאור ראיות המאשימה שהוצגו.

89. לאור האמור, על יסוד עדותה של הגב' פפו ולאור האינדיקציות האחרות שפורטו לעיל, ובין היתר ההתנהלות החשבונית של הנאשמים עליה עמדתי לעיל, המחסור במסמכי התחשבות וחשבוניות, ולאור התרשמותי מעדותו של הנאשם - אני קובעת כדלקמן:

18 החשבוניות של חברת ארנס בהן נעשה שימוש ע"י הנאשמים 1 ו- 2 בשנת המס 2010 הן חשבוניות פיקטיביות [החשבוניות מפורטות בנספח ד' בכתב האישום]. חברת ארנס היא חברה שלא ביצעה כל עבודה, לא סיפקה כל חומרים או פועלים לנאשמים וכל מטרתה הייתה הפצת חשבוניות פיקטיביות.

עוד אני קובעת כי הנאשמים כללו את החשבוניות בדיווחים התקופתיים למע"מ המתייחסים לחודשים ינואר עד מרץ 2020, כפי שמפורט בנספח ג' בכתב האישום.

לאור התרשמותי מעדות הנאשם ומאחר ואינני מאמינה לגרסתו ונוכח מחדלי ההגנה בהצגת מסמכים אשר יתמכו בטענות השונות של הנאשמים, אני קובעת כי הנאשם היה מודע לכלל העובדות והנסיבות הרלוונטיות שפורטו לעיל.

מדובר בחשבוניות בסך כולל של 1,934,405 ₪, עסקאות נטו על סך 1,667,586 ₪ ומע"מ בסך 260,819 ₪.

90. בשולי הדברים הרלוונטיים אציין גם זאת: מסיכומי המאשימה עולה במובלע טענה ולפיה ההתנהלות החשבונאית של הנאשמת 2 באשר לחברת ארנס לא הייתה תקינה, וזאת בלשון המעטה. בחקירתו של הנאשם [ת/3] הוצגו לו 5 חשבוניות של חברת ארנס שקוזזו ונדרשו כתשומות אך לא נמצאו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2. בתשובה לתיבה זו ענה הנאשם: **"כל המסמכים שנתפסו במשרד שלי שייכים אלי. מה שלא תפסתם מהמשרד שלי אתם יודעים מאיפה הבאתם את זה"** [ר' ת/3 עמ' 3 ש' 19-20]. כשהובהר לו שמדובר בחשבוניות אשר שוחזרו מספרי הנהלת החשבונות של חברת ארנס אך נעדרות מספרי הנהלת חשבונות של הנאשמת 2 זאת למרות שקוזזו בספרים של הנאשמת 2 טען: **"איך זה יכול להיות. אני מביא חשבוניות למנהלת חשבונות והיא מקלידה אותם. היא משלמת על פי חוק. כל מה שהרואת החשבון מקבלת ממני, כל החשבוניות מסודר לפני ה - 4 לחודש. היא מקלידה לפי חשבונית פיזית ואם יש בעיה היא אומרת לי. היא עושה הכול מסודר, משלמת למע"מ על פי חוק, יש לי משרד מסודר. לא יכול להיות שהיא תקליד על דעת עצמה מספרים ונתונים שאני אתן לה בע"פ בלי ניירת"** [ר' ש' עמ' 4, ש' 1-6]. הנאשם התעקש כי מעולם לא קרה שקיבל לידיו חשבוניות ולא העביר אותן להנהלת החשבונות [ר' שם עמ' 6, ש' 6-11].

רואה החשבון של הנאשם בזמנים הרלוונטיים מר מייק דרזי [ע.ת. 12] לא נחקר אודות התנהלות חשבונאית זו, ולא ניתן לכן, להגיע למסקנות המסבכות את הנאשם בעניין. ברי כי מנהל החשבונות שערך את הכרסות הרלוונטיות צריך היה להסביר כיצד הדבר אירע. האם מדובר בהטעיה של הנאשם את הנהלת החשבונות או במחדל של הנהלת החשבונות לשמור מסמכים רלוונטיים. בנסיבות החקירה בתיק דנן לא ניתן להגיע למסקנות עובדתיות בשאר לטענה זו.

חברת נ.ב.נ.מ

91. החשבוניות הרלוונטיות של חברה זו תועדו בנספח ד' בכתב האישום - המדובר ב- 18 חשבוניות על שם נ.ב. בע"מ ו- 15 חשבוניות על שם נ.מ. שיווק וסחר יזמות בע"מ [הדוחות התקופתיים במסגרתם קוזזו החשבוניות מפורטים בנספח ג' בכתב האישום]. מדובר בדוחות התקופתיים הרלוונטיים לחודשים מאי עד דצמבר 2010.

למען הסדר הטוב יצוין כי החשבוניות בשני הפורמטים השונים אם בשם נ.ב. ואם בשם נ.מ. מחזיקות את אותו מס' עוסק מורשה: 513782425. מס' העוסק הנ"ל שייך לחברה בשם נאדר מוסטפה בע"מ.

ממכלול הראיות שהוצגו שוב עולה תמונה לפיה מדובר בחשבוניות פיקטיביות שאין מאחוריהן כל עסקה -

הנאשם לא הציג חוזה עבודה, כרטיסות מאופסות, דפי התחשבוניות, עדים או מסמכים אשר יספרו סיפור כלשהו שתומך בגרסתו.

הבעלים הרשום - מר נאדר מוסטפא [ע.ת. 17]

92. מר נאדר מוסטפא בעל אותה חברה העיד כי מדובר בחברה קבלנית שעסקה בתחום הבניה והחזיקה בין 20 ל- 25 פועלים ומחזור פעילות שבין 500 ל- 600 אלף ₪ בחודש [ר' פרוטוקול מיום 14.3.2019 בעמ' 2, ש' 19-28]. בחקירתו הראשית הוצגה חשבונית שסומנה ת/21 אשר זוהתה ע"י העד כחשבונית בפורמט איתו עבד במסגרת החברה. מדובר בחשבונית שהופקה באופן ידני ולא ממוחשב, לפי העדות לקוחות החברה היו מקבלים חשבוניות ידניות בפורמט הנ"ל בלבד [ר' שם עמ' 3 ש' 14-5].

93. העד סיפר כי הוא לא מכיר את חברת נ.ב. בע"מ או את חברת נ.מ. שיווק וסחר בע"מ. החשבוניות של חברות אלו שנתפסו בספרי הנאשמת 2 אינן מוכרות לו [ר' שם עמ' 3, ש' 15-24]. אין לו קשר לחשבוניות האלה ולא ביצע את העבודה שרשומה בהן, לא קיבל את הכסף על פיהן, אין המדובר בלוגו של החברה שלו או בחתימה שלו ואין לו כל קשר לאדם בשם דוד שבת או לאדם בשם רוני ברנס [ר' שם עמ' 6, ש' 24; עמ' 7 ש' 19-1]. העד טען שאין לו קשר לפרוטוקול בו הוחלט למנות את דוד שבת למנהל בחברת נ.ב. [ת/22] ואין לו קשר לעו"ד דוד מורגנשטרן אשר חתום על הפרוטוקול [ר' שם עמ' 7 ש' 25 והלאה; עמ' 8 ש' 8]. העד טען כי לא נתן יפוי כח לאחרים לחתום בשמו או להוציא חשבוניות בשמו [ר' שם עמ' 8 ש' 13-9]. העד הגיש תלונה במשטרה כאשר זיהה שזויפו חשבוניות מטעמו [ר' שם עמ' 9, ש' 4-2]. בחקירה נגדית נשאל העד אודות היקף המחזור החודשי של החברה בלבד.

משלא נחקר העד אודות זהות החברה מטעמה פעל בחקירה נגדית, לא נחקר אודות יפוי הכח שהוצגו לו ואודות החשבוניות מושא כתב האישום, נראה כי גרסתו ולפיה החשבוניות הרלוונטיות הן חשבוניות שזויפו בשם העוסק המורשה, איננה במחלוקת. **לאור האמור אני קובעת כי החשבוניות של חברת נ.מ. או נ.ב. שהונפקו תחת מס' העוסק המורשה של חברת נאדר מוסטפא בע"מ הן חשבוניות פיקטיביות למצער לעניין זהות העוסק מנפיק החשבונית.**

גרסת הנאשם

94. גם כאן הנאשם העיד בחקירותיו באזהרה ובבית המשפט כי פעל לעניין חשבוניות אלה מול דוד שבת עבור עבודות שונות [ר' ת/1 עמ' 12 ש' 24-26]. כשנשאל בחקירתו אודות הבעלים מר נאדר מוסטפא טען כי מר שבת הציג לו מסמך חתום ע"י עו"ד מורגנשטרן שאישר שהוא בעל סמכות לפעול בחברה [הכוונה לפרוטוקול ת/22] והדברים אומתו בשיחת טלפון עם הבעלים נאדר מוסטפא [ר' שם עמ' 13 ש' 3-7; ש' 18-26]. הנאשם הבהיר לשאלת חוקריו כי הסתפק בשיחה בטלפון שהתבצעה ע"י מר שבת וכי לא חשד כי ייתכן ושוחח עם אחר ולא עם מר נאדר מוסטפא [ר' שם עמ' 14, ש' 17-1]. כשהוטח בנאשם גרסתו של מר נאדר מוסטפא, הבעלים של החברה כי מדובר בחשבוניות מזויפות, טען הנאשם כי יש לו דרך להוכיח שביצע את העבודות, כי ניתן לפנות לחברת ישראלמרין ולבקש את המסמכים

שמצביעים על ביצוע העבודות הרלוונטיות [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 98, ש' 26-30]. גם כאן יש להזכיר שוב כי הנאשם לא הביא כל מסמך מתאים.

95. באשר לפרוטוקול ת/22 אשר מסמך לכאורה את מר שבת לפעול בשם החברה הרלוונטית - פרוטוקול זה נערך ביום 19.3.2010 כך עפ"י הכתוב בו. הוא הוצג לנאשם בחקירתו ת/2 כאמור. באותה חקירה הוטח בנאשם כי מר שבת לא יכול להיות נוכח בעת עריכת הפרוטוקול שכן בתאריך בו נערך המסמך הוא שהה בכלא. הנאשם הסביר כפי שצוין לעיל שהוא יודע שמר שבת היה בחו"ל או לפחות זה מה שנמסר לו במהלך אותה תקופה [ר' ת/2 עמ' 8 ש' 24 והלאה]. בחקירה נגדית כשהתבקש להסביר כיצד ייתכן הדבר טען שמר שבת מסר לו את הפרוטוקול הזה או מישהו מטעמו ומר שבת היה בכלא בזמן הרלוונטי [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 87, ש' 9-19].

עוד סיפר הנאשם לחוקרים כי חתם על חוזה מול מר שבת, כי מעולם לא היה במשרדי חברת נ.ב.נ.מ. [ר' ת/1 עמ' 15, ש' 1-7; ר' ת/2 עמ' 2 ש' 20-21; עמ' 7 ש' 6]. שוב יש לציין כי חוזה רלוונטי לא הוצג עד היום על ידי ההגנה.

96. לגבי העובדה שקיבל חשבוניות בשמות שונים ממר שבת, הסביר כי מר שבת אמר לו להתקשר לרואת החשבון אשר תאשר לו שאין עם זה כל בעיה. התנהלה שיחה עם רואת החשבון של מר שבת לאוזניו של הנאשם, הנאשם אף התייעץ עם מנהלת החשבונות שלו בשם מילאדה אשר מסרה לו שמאחר ומס' העוסק הוא זהה אין שום בעיה [ר' ת/2 עמ' 7 ש' 14-20]. בעדותו בביהמ"ש מסר גרסה דומה [ר' פרוטוקול עדותו בעמ' 15, ש' 5-11] ואין מדובר בגרסה שעולה לראשונה בחקירתו בביהמ"ש כפי שטענה המאשימה.

חוקריו של הנאשם הציגו לו שיקים שנרשמו לטובת מ.נ. בע"מ במקום נ.מ.. הנאשם הסביר זאת בטעות סופר שלו [ר' ת/2 עמ' 7, ש' 14-15]. דא עקא, שהשיקים חתומים בגבם בחותמת של חברת מ.נ. בע"מ והדבר איננו מתיישב עם טעות סופר תמימה. הנאשם נשאל על כך והסביר שמר שבת הוא זה שחתם על גב השיקים, לא העיר לו על הטעות בשם וחתם על דעת עצמו על גב השיק כדי שלא לבקש אותו להחליף לו שיק. לטענת הנאשם בזמן אמת לא שם לב לעניין [ר' ת/2 עמ' 8 ש' 1-16]. בביהמ"ש הרחיב הנאשם והסביר כי מר שבת נהג בתחכום ובמקום לחזור אליו עם שיק שיש בו שגיאה בשורת המוטב ולבקש להחליף את השיק, טרח והפיק לעצמו חותמת מתאימה לרשום בשיק כדי לגבות את הכספים [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 15, ש' 24-29; עמ' 16 ש' 3-11]. מדובר בגרסה נוחה, שעה שמר שבת לא נקרא להעיד ולתמוך בה. גרסה זו יש בה טענה סבירה שעה שמדובר בחמישה שיקים ולא בשיק אחד בלבד. ההתנהלות המתוארת לעיל היא פיסה נוספת בפאזל של התנהלות חשבונית בלתי תקינה בעליל של הנאשם באמצעות הנאשמת 2.

גם כאן טען הנאשם כי עבד מול ג'ינג'י אשר הסיע את הפועלים שביצעו את העבודות מטעם החברה ואף מסר חלק מהחשבוניות לידי [ר' ת/1 עמ' 15, ש' 16-20; ת/2 עמ' 3, ש' 22-24]. עוד סיפר כי מסר לג'ינג'י או לדוד שבת שיקים לפקודת מ.נ. [ר' ת/2 עמ' 6 ש' 18-24].

97. בחקירה נגדית הוצגו לנאשם כרטסת ספק של חברת נ.ב./נ.מ. אצל הנאשמת 2 אשר מגלה יתרת חוב של הנאשמת 2 אל הספק בסך של כשלושה מיליון ₪. הנאשם טען כי אין לו חוב לאף ספק ובין היתר לא לספק ספציפי, כי כל הכרסות הרלוונטיות מודפסות והעדכון הוא עניין טכני ככל שלא התבצע עד היום. העד טען בחקירתו הנגדית כי הסביר זאת לחוקריו אך הסבר זה לא עולה מחקירותיו של הנאשם באזהרה [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 25, ש' 5-23]. למותר לציין שוב כי לא הוצגו כרסות מאופסות רלוונטיות כלל עד כה [אלא רק בעניינה של הנאשמת 4 - נ/1].

גם בעניינה של חברה זו טען הנאשם כי לא ידע שעליו לעדכן את מנהל החשבונות בכל תשלום ולשמור את דפי ההתחשבוניות בצמוד לחשבונות הרלוונטיות [ר' שם עמ' 25, ש' 26-29]; גם כאן לא ידע הנאשם להסביר אילו עבודות בוצעו ושולמו במסגרת כל חשבונית [ר' שם עמ' 84, ש' 4-7]; כשהוצגו לנאשם מספר חשבונות מפורטות יותר מהכלל הסביר כי הוא איננו לומר מדוע דווקא חשבונות אלה מפורטות יותר מאחרות ויש לפנות למי שכתב את החשבונות - מר שבת - או מי מטעמו [ר' שם עמ' 85, ש' 16-24]. התובעת עמדה בחקירה נגדית על קבלת הסבר כיצד ייתכן שקיבל מסמכים וחשבונות ממר שבת בתקופה שהיה בכלא, הנאשם הסביר שחלק מהמסמכים קיבל מאותו "ג'ינג'י" שעבד עם מר שבת. עוד הסביר כי העבודה עם מר שבת התגלגלה מחברה לחברה - מבארי לארנס ואז לנ.ב./נ.מ. ולכן ייתכן שהחל לעבוד עם החברה הספציפית עוד קודם שעברו מסמכים רלוונטיים ממר שבת אליו [ר' שם עמ' 88, ש' 1 והלאה עד עמ' 89 ש' 28].

כאן יש לציין כי מתמלול הפרוטוקול עולה לכאורה כי מר שבת שהה בכלא בשנת 2011, כך נאמר כנראה על ידי התובעת, בחקירתו של הנאשם דובר על פברואר 2010 עד יולי 2010 [ר' ת/2 עמ' 8, ש' 26-25]. ככל הנראה מדובר בטעות בתמלול או בטעות שיצאה מאת התובעת במהלך הדיון.

התובעת טענה בפני הנאשם כי למעשה עבד עם חברה זו עם דוד שבת בתקופה שמר שבת היה בכלא, למצער חלק מהתקופה ובכל מקרה החל לעבוד עם החברה כשמר שבת היה בכלא [החשבונות הראשונות הונפקו במאי 2010]. שוב חזר הנאשם על הסברו כי הוא סבר שמר שבת נמצא בחו"ל ופעל בעניין מול ג'ינג'י [ר' שם עמ' 90, ש' 14 והלאה]. דא עקא, שהסבר זה אינו מתיישב עם טענתו של הנאשם כי בטרם החל לעבוד עם חברה זו שוחח בנוכחות מר שבת עם מר נאדר מוסטפה הבעלים החוקי של החברה, כפי שטען לעיל. הנאשם התעקש בחקירה נגדית כי מר שבת הביא לו את המסמכים הרלוונטיים לפני שנכנס לכלא. השיחה עם נאדר בוצעה לפני שמר שבת נכנס לכלא ולדבריו: **"אני חושב שזה היה עוד בתקופת ארנס לסגור את כל העניין הזה"** [ר' שם עמ' 92, ש' 1-22]. שוב עולה הרושם כי הנאשם מוסר גרסה אשר משתנה לפי צוק העיתים ולא גרסה שהיא גרסת אמת.

98. כאן נשאלת גם השאלה כיצד זה סבר הנאשם שמר שבת מנהל עסקים לגיטימיים אם הוא עסוק בדילוג מחברה לחברה לשם עבודתו. כשנשאל על כך בחקירתו טען כי ברנס ושבת הסבירו לו שקיימים עיקולים בחברה אחת ולכן הם עוברים לאחרת [ר' ת/1, בעמ' 19, ש' 8-11]. זה לא הסבר אשר מצביע על התנהלות עסקית לגיטימית.

99. **המחדל בהבאת עדי הגנה רלוונטיים, התנהלות חשבונאית שאינה תקינה, חוסר היכולת להמציא מסמכי התחשבות וחוסר בתייעוד רלוונטי - כל אלה מבססים את מודעותו של הנאשם להיותן של החשבונות**

פיקטיביות ולעובדה כי הנאשם לא ביצע כל עסקה מאחורי החשבוניות הנדונות.

100. אם לא די באמור לעיל נמצאו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2 העתקי חשבוניות בלבד של חשבוניות המס שמספרן 1008, 1009, 1010 ו- 2083. לטענת הנאשם הוא קיבל אותן ממר שבת או מג'ינג'י [ר' שם עמ' 97, ש' 4-12]. כשנשאל כיצד זה יש העתקי חשבוניות בלבד והחשבוניות המקוריות אינן בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2 טען שאם נתפסו העתקים בספריו הרי שהם צריכים לשאת חותמת "נאמן למקור" [ר' שם עמ' 98, ש' 4-6]. מכאן עולה מודעות מפורשת של הנאשם לעובדה כי התנהלות תקינה של חשבונות איננה יכולה להסתמך על העתקי חשבוניות בלבד. כשנשאל הנאשם היכן החשבוניות המקוריות ענה כי אלה אצל רואה החשבון. כשהובהר לו שמה שנתפס בספרים אצל רואה החשבון הם ההעתקים, הפנה הנאשם את האש אל רואה החשבון וטען כי העביר לו רק חשבוניות מקוריות [ר' שם עמ' 113, ש' 18-27].

התנגדותו של הסניגור לשאלה שהוצגה בדבר היעדרן של החשבוניות המקוריות בספרים לא יכולה הייתה לעמוד נוכח הסכמתו כי החומר שמצוי בידי המאשימה הוא חומר שנתפס אצל הנאשם. ההגנה לא הציגה חומרים נוספים במסגרת פרשת ההגנה והחומר המדובר מתועד באב"ת 2150/92 הוא המוצג ת/4.

עדותו של מר אטדגי - ג'ינג'י [ע.ת.16]

101. כאמור מר אטדגי לא מכיר את הנאשם או את החברות באמצעותן פעל. מר אטדגי העיד כי העביר ניירת לטובת מר שבת אך מעולם לא העביר כסף מזומן או שיקים [ר' ת/23 ש' 22-26]. העד סיפר לחוקריו כי העביר חשבוניות של נ.ב. ונ.מ. אך איננו יכול למסור מי הבעלים של חברות אלה [ר' שם ש' 33-35]. עוד סיפר לחוקריו כי כשמר שבת שהה בכלא סייע לו בניהול העסקים. לטענתו, החזיק במפתח לביתו של מר שבת, לשם היה נכנס לבקשת מר שבת. שם היה ממלא בכתב ידו חשבוניות, בין היתר של החברות נ.ב. או נ.מ., וממלא סכומים ופרטים עפ"י הוראותיו של מר שבת, מחתים את החשבוניות בחותמת החברה [חלק מהחשבוניות כבר היו חתומות גם בחותמת וגם בחתימת ידו של מר שבת] והיה מעביר את החשבוניות לאנשים שונים עפ"י הוראותיו של מר שבת [ר' שם ש' 54-60]. העד הבהיר לשאלת חוקריו כי הוא מכיר את חברת נ.ב. ואת חברת נ.מ., כי התבקש להעביר חשבוניות של חברות אלה ע"י מר שבת. עוד הבהיר כי הוא לא יודע אם המנהל הוא מר שבת וכי מר שבת היה חותם על החשבוניות לרוב רושם אותן ואם העד הוא זה שרשם את החשבוניות הדבר היה עפ"י הוראותיו והנחיותיו של מר שבת [ר' שם ש' 72-81]. העד לא מכיר אדם בשם נאדר מוסטפה [ר' שם ש' 128-129], אינו מכיר את החשבוניות הספציפיות שהוצאו לנאשמת 2 ולא מכיר את הנאשמת 2 או את הבעלים שלה ובוודאי שלא קיבל לידי כספים לטובת מר שבת מאת הנאשם [ר' שם ש' 221-233; ש' 330-338].

102. עדותו של מר אטדגי מחזקת את המסקנה כי החשבוניות הרלוונטיות הן חשבוניות פיקטיביות, כי אין מאחוריהן כל עסקה רלוונטית, וכי מר שבת לא היה מורשה לפעול בחברה הרלוונטית - זאת נוכח ההתנהלות הפלילית שתיאר באשר לדרך ניהול העסקים של מר שבת.

כאמור, הסברו של הנאשם כי הכיר ג'ינג'י אחר מזה שהתייצב לעדות בביהמ"ש איננה יכולה לעמוד וודאי לא לאור המחדל של הוויתור על חקירתו הנגדית של מר אטדגי. כאמור, ניתן היה לברר עם מר אטדגי פרטים שונים ביחס לג'ינג'י אחר שהיה או לא היה.

בחקירתו הנגדית ובהתייחס למעורבותו של ג'ינג'י בחשבוניות דנן טען הנאשם לראשונה כי ככל הנראה למר שבת יש מה להסתיר, "**... שהוא שלח מישהו אחר ולא את ג'ינג'י המקורי או שג'ינג'י מתנער מכל אחריות עם דודו שבת**" [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 101, ש' 21-23]. שוב יצוין כי מר שבת לא זומן לעדות ע"י ההגנה ובוודאי שלא התייצב לעדות שכזו. טענות ההגנה בסיכומיה כי על המאשימה היה לזמן את מר שבת לעדות לא יכולות לעמוד בנסיבותיו של ההליך דנן.

103. לאור כלל האמור לעיל, סבורתני כי הנאשם לא הצליח לעורר, ולו ספק סביר, במסקנה החד משמעית אשר עולה מתוך הראיות שהציגה המאשימה בהתייחס לחשבוניות של חברת נ.ב./נ.מ. מושא כתב האישום. בנסיבות אלה אני קובעת כדלקמן:

החשבוניות הנ"ל משוא כתב האישום הן חשבוניות פיקטיביות שאין מאחוריהן כל עסקה; מדובר בחשבוניות מזויפות של חברה בשם נאדר מוסטפה בע"מ בבעלותו של מר נאדר מוסטפה; החשבוניות מושא כתב האישום קוזזו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2 בדוחות התקופתיים המפורטים בנספח ג' בכתב האישום בהתייחס לתקופת הדיווח מאי 2010 ועד דצמבר 2010. מדובר ב- 33 חשבוניות בסכום כולל של 5,199,642 ₪. סכום העסקאות ללא מע"מ עומד על סך 4,482,450 ₪. המע"מ עומד על סך 717,192 ₪.

נוכח התרשמותי מעדות הנאשם ולאור גרסתו כאמור לעיל אין לי אלא לקבוע כי הנאשם היה מודע לכלל הנסיבות ובוודאי לנסיבות כי מדובר בחשבוניות שנמסרו שלא ע"י העוסק הרשום בהן ולעובדה כי לא עמדה כל עסקה מאחורי החשבוניות הנ"ל.

יישום נורמטיבי

104. העבירות המיוחסות לנאשמים באישום זה הן עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין לפי סעיפים 117(ב) יחד עם 117(ב2)(3) בחוק מע"מ וזאת בהתייחס ל- 51 החשבוניות של חברת ארנס, נ.ב. ונ.מ. מושא כתב האישום, וכן עבירות של הכנה או קיום או הרשאה לאחר להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה וכן עבירות של ערמה, מרמה או תחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

105. לשם הרשעה בעבירות לפי חוק מע"מ יש להוכיח את הנסיבות של היות החשבוניות פיקטיביות. הדבר נקבע לעיל. עוד נקבע כי הנאשם היה מודע לעניין.

כאמור, יש להוכיח גם כוונה מיוחדת - מטרה - להשיג יעד של התחמקות ממס. כפי שקבעתי לעיל בעניינה של חברת בארי כך יש לקבוע גם באישום זה ביחס לשני העוסקים הרלוונטיים כי משלא נמצא הסבר מניח את הדעת לגרסתו של הנאשם לשימוש שעשה בחשבוניות הפיקטיביות שהוא אחר מניכוי תשומות, יש לקבוע כי עשה שימוש באותן חשבוניות **במטרה** להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

106. באשר לעבירות לפי פקודת מס הכנסה - אין לחזור ולדון ברכיבי העבירה אשר נדונו לעיל. מדובר בניהול הספרים - ודי לעניין זה בכרטסות הספק הרלוונטיות בספריה של הנאשמת 2 אשר מתייחסות לספקים בארי, נ.מ./ נ.ב. הנאשם הסכים כי עשה שימוש בחשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2, וכי החשבוניות קוזזו בדוחות התקופתיים. כאמור, הנאשם מודע היה לנסיבות השונות של ביצוע העבירה, ויסוד הכוונה הנדרש לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה זהה לזה הנדרש לפי סעיף 117(ב)(5) בחוק מע"מ והוא התקיים אצל הנאשם.

גם כאן לא מצאתי סיבה להרשיע את הנאשם בעבירת הסל הכללית לפי סעיף 220(5) שעה שמעשיו נתפסים ברשתה של העבירה לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה.

סיכום האישום השני

107. לאור כלל האמור אני מזכה את הנאשם ואת הנאשמת 2 מ- 51 עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה על פי האישום השני.

לאור כלל האמור אני מרשיעה את הנאשם ואת הנאשמת 2 ב- 51 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(2)(3) בחוק מע"מ; 51 עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה - הכול בגין 51 חשבוניות שנרשמו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2 בשנת 2010 ואשר הן מפורטות בנספח ד' לכתב האישום.

לאור הסכומים הגבוהים והיקף העבירות מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות. היקפן הכולל של העסקאות משוא החשבוניות הנדונות עומד על סך של 5,199,642 ₪ כאשר התשומות שנוכו בגין בדוחות התקופתיים שהוגשו למע"מ עומד על סך של 717,192 ₪.

4. האישומים השלישי והרביעי

108. **האישום השלישי** מייחס לנאשם עבירות בפעילותו בנאשמת 3 ומתוקף תפקידו בה. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש אפריל 2013 ועד חודש דצמבר 2013 הגישו הנאשם והנאשמת 3 למנהל מכס ומע"מ 9 דוחות תקופתיים, בהם ניכו מס תשומות על סמך 46 חשבוניות מס שהוצאו שלא כדין, ושנתקבלו על ידם למרות שמוציאי החשבוניות או מי מטעמם, לא ביצעו את העסקאות מושא החשבוניות [להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**"].

היקפן הכולל של העסקאות מושא החשבוניות הפיקטיביות עומד על סך של 5,900,550 ₪ ומס התשומות

עומד 40

שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **883,010 ₪**.

בעשותם כאמור ניכו הנאשם ונאשמת 3 מס תשומות ללא מסמך כדין.

109. החשבוניות הרלוונטיות לאישום זה הן חשבוניות שיצאו מחברת רותם קרמיקה בע"מ [להלן: "**רותם קרמיקה**"], מחברת אבי סופיר בע"מ [להלן: "**אבי סופיר**"], ומחברת א. אופיר הנדסת בנין 1974 בע"מ [להלן: "**א. אופיר**"] והן מפורטות בנספח ו' לכתב האישום.

הדוחות התקופתיים במסגרתם נוכו החשבוניות הפיקטיביות פורטו בנספח ה' לכתב האישום.

110. **האישום הרביעי** מייחס לנאשם עבירות במסגרת פעילותו בנאשמת 4 ומתוקף תפקידו בה. באישום זה נטען כי בתקופה שבין חודש אפריל 2013 ועד חודש יולי 2014 הגישו הנאשם והנאשמת 4 למנהל מכס ומע"מ 9 דוחות תקופתיים, בהם ניכו מס תשומות על סמך 13 חשבוניות מס פיקטיביות ומס התשומות שנוכה בגין בדוחות התקופתיים עומד על **312,760 ₪**.

בעשותם כאמור ניכו הנאשם והנאשמת 4 מס תשומות ללא מסמך כדין.

111. החשבוניות הרלוונטיות לאישום זה הן חשבוניות שיצאו מחברת רותם קרמיקה, מחברת אבי סופיר, מחברת א. אופיר, ומחברת כח הלוויתן בע"מ [להלן: "**כח הלוויתן**"] והן מפורטות בנספח ח' לכתב האישום.

הדוחות התקופתיים במסגרתם נוכו החשבוניות הפיקטיביות פורטו בנספח ז' לכתב האישום.

כאן יש להבהיר כי על פי הנטען חברת כח הלוויתן היא חברה שקיבלה על עצמה לסיים את העבודה שהחלה בה חברת א. אופיר באמצעות מר חארבי כאשר שפעל בחברות אלה. הדבר יידון להלן.

112. מאחר והעוסקים באישומים 3 ו- 4 הם זהים [פרט לכח הלוויתן שעסקה מול הנאשמת 4 בלבד] - אין מקום להפריד את הדיון הראייתי לעניין החשבוניות הרלוונטיות.

האינדיקציות כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות

113. גם כאן מתקיימות האינדיקציות הכלליות שפורטו לעיל במסגרת הדיון בגרסתו של הנאשם. לא קיימים חוזים בין הנאשמת 3 ובין החברות הרלוונטיות; דרך ההתחשבות עם הספקים הרלוונטיים איננה מתועדת; גם בעניין של חברות אלה נמנע הנאשם מלזמן עדי הגנה רלוונטיים, או להמציא מסמכים שיתמכו בטענותיו.

כרטסות הספקים השונות

114. אף אחת מכרטסות הספק הרלוונטיות בספרי החשבונות של הנאשמות 3 ו- 4 לא היו מאופסות כשנתפסו ספרי הנהלת החשבונות השונים. זאת ועוד, הן עמדו ביתרות שונות חלקן יתרות זכות לטובת העוסקים וחלקן ביתרות לטובת הנאשמות [הכרטסות הרלוונטיות הוצגו לנאשם בחקירתו ת/9 ולא הוגשו באופן עצמאי על ידי המאשימה נוכח ההסכמות הדיוניות שבין הצדדים בעניין זה, עוד הוגשה כרטסת ת/26 של רותם קרמיקה בהנהלת החשבונות של הנאשמת 4 מאחר ותועדה באופן חלקי בת/9]. הנאשם לא ידע להסביר את היתרות בכרטסות השונות, וטען כי למיטב ידיעתו אין סיבה שתהיה יתרת חוב או זכות בכרטסות. שוב טען הנאשם כי מדובר בעניין "טכני" של המצאת חשבוניות או אישורי תשלום לפי העניין [ר' ת/9 ש' 100-140 בעניין הכרטסות של חברת אבי סופיר וא. אופיר אצל הנאשמת 3; ש' 271-278 בעניין הכרטסת של רותם קרמיקה אצל הנאשמת 3; ש' 324-346 בעניין הכרטסות של א. אופיר ואבי סופיר אצל הנאשמת 4; ש' 375-377 בעניין הכרטסת של כח הלוויתן אצל הנאשמת 4; ש' 400-401 בעניין הכרטסת של רותם קרמיקה אצל הנאשמת 4].

115. בכרטסת הספק של **אבי סופיר** אצל הנאשמת 3 [נספח ג.ש 99 בת/9] ישנה יתרה על סך של 287,640 ₪. הנאשם טען בחקירתו כי לא העביר את כלל השיקים להנהלת החשבונות כדי לאפס את הכרטסת וכי אין לו חוב לספק: "**מחר אני אדאג לסגור את זה**" [ר' ת/9 ש' 114-116]. מיותר לציין כי עד היום לא הוצגה כרטסת אחרת לפיה שולם החוב האמור. בוודאי לא יום למחרת החקירה ת/9; בכרטסת הספק של **א. אופיר** אצל הנאשמת 3 [נספח ג.ש 100 בת/9] מופיעה יתרה בסך של 5,930 ₪. גם כאן הנאשם מסר הסבר דומה כי לא ידע שהנהלת החשבונות אינה מעודכנת בכלל התשלומים שהעביר [ר' ת/9 ש' 139-140]. כרטסת מאופסת בעניין זה גם לא הוצגה עד היום; בכרטסת הספק של **רותם קרמיקה** אצל הנאשמת 3 [נספח ג.ש 111-118 בת/9] מופיעה יתרה זכות על סך של 603,476 ₪. שוב הנאשם חזר על אותו הסבר והבטיח להעביר תשלומי שיקים על התשלומים שלא עודכנו בכרטסת [ר' ת/9 ש' 272-273]. הנאשם לא עשה כן.

116. בכרטסת הספק של **א. אופיר** אצל הנאשמת 4 [נספח ג.ש 124 בת/9] מופיעה יתרת זכות בסכום של 197,500 ₪, שוב טען הנאשם כי התשלומים הועברו אך לא עודכנו בהנהלת החשבונות [ר' ת/9 ש' 323]; בכרטסת הספק של **א. סופיר** אצל הנאשמת 4 [נספח ג.ש 125 בת/9] מופיעה יתרה על סך של 271,000 ₪ - כאן הנאשם טען כי ייתכן ויש בלבול בין כרטסות הנאשמת 3 והנאשמת 4 בעניין ספק זה [ר' ת/9 ש' 344-346]; בכרטסת הספק של **כח הלוויתן** אצל הנאשמת 4 [נספח ג.ש 129 בת/9] מופיעה יתרת זכות לספק על סך של 658,440 ₪ - מבלי שמתועד כל תשלום לטובת הספק. מדובר בסכום הכולל של החשבוניות המפורטות בכרטסת. הנאשם טען כי השיקים הועברו לספק וייתכן כי לא נפרעו או לא עודכנו בהנהלת החשבונות [ר' ת/9 ש' 377]; בכרטסת הספק של **רותם קרמיקה** אצל הנאשמת 4 [נספח ג.ש 130 בת/9] הוא כרטסת חסרה ועל כן הוגשה הכרטסת המלאה במעמד הדיון וסומנה ת/26 ישנה יתרת זכות לטובת הספק על סך של 130,520 ₪ לדברי הנאשם הכרטסת אמורה להיות מאופסת ולא צריכה להיות יתרת זכות לספק [ר' ת/9 ש' 401].

117. התנהלות חשבונית זו של הנאשם מול העוסקים המוזכרים לעיל בעניין של הנאשמות 3 ו- 4 מצביעה על שיטת התנהלות ולא על טעות נקודתית. הדבר מצביע על בעייתיות בהתנהלותו ומעורר סימני שאלה מהותיים באשר

לטיבן של החשבוניות בהן עשה שימוש. אין זה הגיוני שספק של חברה ימתין לתשלום של מאות אלפי שקלים במשך שנים ולא ידרוש את המגיע לו מאת החברה הלקוחה.

אל מול התנהלות בעייתית זו לא יכול היה הנאשם לספק הסבר פרט לזה השגור בפיו ולפיו לא ידע שעליו להמציא אסמכתאות, אותו הסבר שעלה בחקירותיו משנת 2011. כפי שצוין לעיל, הנאשם חזר על הסברים דחוקים אלה גם בבית המשפט [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 118, ש' 4-9]. כאמור נוכח השאלות שנשאל הנאשם בחקירותיו הראשונות בשנת 2011 [ת/1, ת/2] היה עליו להבין בחקירותיו האחרונות בשנת 2014, ובוודאי עובר לדיון בבית המשפט כי מדובר בחובה של נישום בניהול ספרים תקין ואין מדובר בתירוץ שיכול לשמש אותו. בוודאי היה מקום להבין כי מדובר בהתנהלות המעוררת חשד. העובדה כי הנאשם עושה שימוש בתירוץ זה שוב ושוב מצביעה כי אין לו הסבר אמתי לחוסרים או לעודפים בכרטסות, לפי העניין. הדבר מצביע על פערים אמתיים בכרטסות ולא פערים טכניים שנובעים מאי המצאת מסמכים למשרדי הנהלת החשבונות. הרי ברור שניתנו לנאשם שנים ארוכות להשלים את הפערים ה"טכניים" הללו. ובכל זאת לא הצליח לעשות כן.

118. בעדותו בהתייחס לכרטסות הספק של הנאשמת 4 הסביר הנאשם כי ייתכן וכרטסת הספק של חברת א. אופיר נמצאת ביתרת זכות לספק [היינו שולמו סכומים ביתר] מאחר ולא עדכן את הנהלת החשבונות בחשבוניות שקיבל מידי הספק [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 123 ש' 24-25]. המאשימה התעקשה עם הנאשם על הסבר זה וביקשה הסבר כיצד זה לא הבין שקמה חובה מבחינתו לדווח על **חשבוניות** שקיבל לידיו [בניגוד לאסמכתאות תשלום כגון שיקים או מסמכי העברות בנקאיות]. הנאשם הסביר כי ייתכן ובמעבר בעבודה בין א. אופיר לכח הלוויתן לא עודכנו הכרטסות: **"לא לא. זה דווקא. אני לא רוצה להטעות, זה יכול להסביר לנו את ענין המעבר מא. אופיר לכח הלוויתן. שאדון חארבי עבד אצלי ... והיה ביתרה והכניס לי אחרי זה את כח הלוויתן בתור שותף שלו ..."** [ר' שם בעמ' 124 ש' 4-6].

עיון בכרטסות הרלוונטיות מגלה כי הסכומים אינם מתאפסים. הסכום שנותר בחוב לספק בכרטסת של כח הלוויתן עומד על מעט פחות מ-660,000 ₪, הוא הסכום המלא של החשבוניות שהנפיק אותו ספק לנאשמת 4. התשלום ביתר לחברת א. אופיר עומד על פחות מ-200,000 ₪. גרסתו זו של הנאשם אינה מסבירה את החוסרים או העודפים בכרטסות.

הכרטסות המאופסות לכאורה, נ/1

119. הנאשם הציג כרטסות מאופסות במסגרת פרשת ההגנה [נ/1]. כרטסות אלה מתייחסות לנאשמת 4 בלבד, ועניינן בחברות רותם קרמיקה, אבי סופיר, א. אופיר וכח הלוויתן. מי שהתייצב להעיד בעניין הכרטסות היה רואה החשבון מר אשר בוקרא [ע.ה. 3]. באמצעות עד ההגנה הוצגו מוצגים נוספים - חשבוניות, שיקים ואישורי העברות בנקאיות [נ/3- נ/11(א)].

העד מר בוקרא העיד כי התבקש על ידי הנאשם לערוך את הנהלת החשבונות לנאשמת 4 בין השנים

2015-2017 וכי החומרים הועברו אליו כחודשיים עובר למועד הדיון [ר' פר' מתומלל מיום 12.6.2019, עמ' 11 ש' 8]. את כלל החומר בכרטסות שערך קיבל מהנאשם, והפנייה אליו לא היתה בזמן אמת.

די בכך כדי לדחות את הכרטסות ולקבוע כי משקלן אפסי. מדובר בעריכה טכנית של כרטסת על יסוד אמרת הנאשם כי אלה החשבוניות מצד אחד ואלה התשלומים עבורן מצד שני. זו לא הנהלת חשבונות - זו עריכה טכנית של טורים חשבוניים. הנהלת חשבונות מתנהלת בזמן אמת, כשלרואה החשבון או למנהל החשבונות הרלוונטי יש יכולת לערוך ביקורת והצלבות של אסמכתאות הוצאות והכנסות שונות גם על מנת לוודא שלא נעשית כל מניפולציה חשבונית וגם כדי להביא לדיוחי אמת ולתשלום מס אמת. לא זה המקרה עליו העיד מר בוקרא.

120. הנאשם בעדותו הבטיח לזמן את מי שערך את הכרטסות הרלוונטיות בזמן אמת ובסמוך לחקירה שהתנהלה [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 121 ש' 3-4, ש' 12-13]. הנה מתברר כי הנאשם המציא מסמכים למר בוקרא אשר ערך על פיהם מסמך המתיימר להיות כרטסת חדשה ומאוחרת [ר' פר' מתומלל מיום 12.6.2019, עמ' 12 ש' 1 והלאה].

ההתרשמות היא כי הנאשם לא דייק כשסיפר שיש לו כרטסות מאופסות בזמן אמת ותוך ניהול החשבונות השוטף. ממילא לא הציג הנאשם כרטסת כזו.

121. עוד יש לציין, כי מר בוקרא נקרא להעיד לאחר שהנאשם סיים עדותו, והמסמכים הרלוונטיים שהוצגו בתמיכה למסמך נ/1 הובאו על ידי מר בוקרא ולא על ידי הנאשם. התנהלות זו הבטיחה כי המאשימה לא תוכל לחקור את הנאשם אודות האסמכתאות ששימשו את מר בוקרא לעריכת המסמך נ/1.

בחירת הכרטסות נ/1 אל מול הכרטסות שנתפסו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמים

122. די היה באמור לעיל כדי לדחות את הכרטסות נ/1 כראייה קבילה. אלא שבחינה של החומר החשבוני לא רק שלא מעורר ספקות ביחס לאשמתו של הנאשם, אלא מבסס מודעותו של הנאשם להיות החשבוניות פיקטיביות, מצביע על מרמה ועל ניסיון להטעיית בית המשפט. הניסיון להטעיית בית המשפט נעשה באמצעות העד מר בוקרא והמסמך אשר ערך [נ/1], תוך שהנאשם ככל הנראה קיווה שבית המשפט יטעה בהבנת הכרטסות, המלמדות על שימוש כפול באסמכתאות התשלום, כפי שיפורט להלן.

123. המאשימה טענה כי כלל החומר שמוצג בכרטסות נ/1 וכלל החומר שהוגש על ידי העד מר בוקרא, הוא חומר שהיה מצוי בידי המאשימה ובמסגרת חומר החקירה בתיק דנן והועמד לעיון ההגנה כל העת. עוד הפנתה התובעת את בית המשפט כי האסמכתאות נ/8 מופיעות בכרטיס הספק של רותם קרמיקה אצל הנאשמת 3, בעוד שמר בוקרא עשה בהן שימוש בכרטסת הספק האמור של הנאשמת 4.

124. **בירור וחקירה בכרטסת של רותם קרמיקה בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 3** [נספח גש

111-118 בת/9 מגלה כי האסמכתאות הנ"ל מתועדות שם בתור תשלומים מאת הנאשמת 3. נראה כי העובדה שהנאשמות 3 ו- 4 פעלו במקביל מול ספק זה שימשה את העניין מבחינת הנאשם.

כך למשל בנ/8 - העברה בנקאית על סך של 35,000 ₪ מיום 3.4.2013 מתועדת בת/9 נספח גש 114 בתנועה 5964; העברה בנקאית מיום 8.4.2013 על סך של 71,200 ₪ מתועדת שם בתנועה 5970; העברה בנקאית על סך של 40,000 ₪ מיום 9.4.2013 מתועדת שם בתנועה 5973; העברה בנקאית על סך של 16,200 ₪ מיום 15.4.2013 מתועדת שם בתנועה 6212; העברה בנקאית מיום 21.4.2013 מתועדת שם בתנועה 6204. וכך הלאה אסמכתאות ששימשו את מר בוקרא בכרטסות שערך לתומו ועל פי מסמכים שהעביר הנאשם כאמור.

כך למשל בנ/8 - שיק על סך 75,200 ₪ מתועד ליום 23.8.2013 לטובת רותם קרמיקה. שיק זה מתועד בנספח גש 116 לת/9 בתנועה 8769; שיק על סך 77,000 ₪ מתועד ליום 23.8.2013 מתועד שם בתנועה 8772, וכך הלאה כאמור.

125. **בירור וחקירה במוצג נ/7 - האסמכתאות שהוגשו בתמיכה לעריכת הכרטסת בעניינה של חברת א. אופיר** [נ/1 הוא מספר כרטסות ספק אצל הנאשמת 4] מעלה כי ישנם שיקים שתועדו לטובת אנשים פרטיים, והוכנסו כאסמכתאות תשלום לאותה כרטסת. כך למשל אסמכתא 3662 [ש' 2 בכרטסת נ/1 בעניינה של אבי אופיר] מגלה כי מדובר בשיק על סך 3,000 ₪. פרט לתהייה מדוע מועבר תשלום בסכום כה נמוך בגין התנהלות עסקית בסכומים גבוהים משמעותית, עיון באסמכתאות נ/7 מגלה כי מדובר בשיק מתועד לטובת ניר סרויה [ע.ת. 29]. לא באה כל ראיה בפניי, ולא כל טענה, גם לא מצדו של הנאשם, כי העד קיבל תשלומים לפקודתו ששימשו את חברת א. אופיר; אסמכתא 2388 היא שיק בסך של 1,500 ₪, שוב סכום קטן ולא הגיוני בנסיבות העניין. בירור בנ/7 מעלה כי תועד למר איפרגן מאיר. מדובר ב"נעלם" שלא הוזכר בראיות ובוודאי לא הוזכר קשר שלו לא. אופיר; כך גם אסמכתאות 7, 72, שיקים על סך של 2,500 ₪ כל אחד שתועדו לה"ה גיא חיון [או שם דומה קשה לקרוא על גבי הצילום שהוגש] ולמר מרעי מחמוד. אלו אינן אסמכתאות שיכולות לשמש הוכחת תשלום לא. אופיר. בוודאי לא מבלי שבא עליהן הסבר מניח את הדעת לעניין זה.

126. **בירור וחקירה במוצג נ/10 - האסמכתאות שהוגשו בתמיכה לעריכת הכרטסת בעניינה של חברת א. סופיר** מעלה כי השיקים השונים המצורפים שם, מתועדים לטובת א. סופיר, אינם מופיעים בכרטסת הרלוונטית. ולא בכדי. מדובר בשיקים שנמשכו מחשבון על שם הנאשמת 3. לא מצאתי שיקים שנמשכו מחשבונה של הנאשמת 4 באסמכתאות שהוגשו ותועדו לטובת א. סופיר. בצר לי לא מצאתי את האסמכתאות הרלוונטיות במוצגי ההגנה. הדבר נובע ככל הנראה מתוך ההתחשבות כי שולמו לספק תשלומים ביתר על פי הכרטסת שנתפסה בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 4. לא הוצגו כרטסות מאופסות של הנאשמת 3 מול אלה של הנאשמת 4 בעניין זה, ולא בא כל הסבר לעריכת הכרטסות לגופן בחקירה הראשית של העד מר בוקרא. התובעת נמנעה מלחקור אודות עריכת הכרטסות שכן האסמכתאות כאמור, הומצאו לעד על ידי הנאשם ולא בזמן אמת.

גם האסמכתאות נ/11 עד נ/15 מתייחסות לנאשמת 3. האסמכתאות נ/16 הן דפי חשבון של הנאשמת 4 והאסמכתאות נ/17, נ/18 מתייחסות לתשלומים לטובת הספק רותם קרמיקה.

127. די בכך כדי לבסס שקר מוכח בראיות אובייקטיביות מצדו של הנאשם, זאת גם אם לא אלאה בהתייחסות לכל אסמכתא בנפרד.

כאמור, הנאשם לא איפשר חקירתו הנגדית אודות אסמכתאות אלה, שכן אלה הוצגו מאוחר לעדותו במסגרת עדותו של מר בוקרא. גם אם הנאשם היה טוען כי שגה לטעות שמדובר באסמכתאות רלוונטיות - חזרנו לנקודת המוצא. אין בידי הנאשם כרסוסות מאופסות להציג, והוא לא מסר אמת בנקודה זו. אין דרך בה יכול הנאשם להסביר התנהלותו תוך התחמקות מהמסקנה כי לא מסר אמת.

סבורתני כי השקר בולט על פניו ובוודאי שאינו משרת את הגנת הנאשם. מדובר בשקר מאחר שהנאשם הוא זה שהמציא את החומר לרואה החשבון מר בוקרא כאמור, ועל כן החיזוק לראיות המאשימה הנובע משקר זה הוא חיזוק משמעותי, והוא שורה על ככל ראיות התביעה בכלל האישומים ובוודאי משליך באופן ישיר על ההתרשמות מעדות הנאשם.

שקר זה מצביע לבדו, גם בהתעלם מהראיות האחרות, על מודעותו של הנאשם לכלל הבעייתיות שבהתנהלותו, על כי אין לו הסבר תמים לדרך בה בחר לפעול חשבונאית.

למעלה מן הצורך אעיר, כי ייתכן ומדובר בשקר שיכול היה להיחשב סיוע לעדותה של הגב' פפו, חרף העובדה שהוא מתייחס לכאורה לאישומים להם עדותה איננה רלוונטית. אך מאחר ומצאתי ראיות לסיוע מספיקות לעדותה של גב' פפו אינני נדרשת לשאלה תיאורטית זו.

עדותה של הגב' פילו מנהלת החשבונות בזמנים הרלוונטיים

128. העד מר בוקרא לא שימש מנהל חשבונות של הנאשם בזמנים הרלוונטיים, אז שימשו בהנהלת החשבונות של הנאשם גב' מרים פילו [ע.ת. 19], אשר העידה כי הייתה מנהלת חשבונות במשרדו של רואה החשבון מר אלי נחמני וערכה את הנהלת החשבונות לנאשמות 3 ו- 4 [ר' פרוטוקול מתומלל מיום 18.3.2019 עמ' 4 ש' 17-23]. העדה סיפרה כי לקראת מועד תשלום הדוח התקופתי, הנאשם או עוזר שלו בשם מושיקו היה מעביר לה את החומר הרלוונטי לדיווח [ר' שם עמ' 6 ש' 17-21], היא זו שערכה את הדוחות התקופתיים של הנאשמות 3 ו- 4 ועובר למועד התשלום הייתה מתקשרת לנאשם לעדכן אותו בדבר הסכומים לתשלום על מנת לקבל אישור [ר' שם עמ' 6 ש' 33-36], התשלום היה מתבצע באמצעות שליח של משרד הנהלת החשבונות [ר' שם עמ' 7 ש' 10-13].

הכרסוסות של הספקים אבי סופיר, א. אופיר ורותם קרמיקה של הנאשמת 3 הוצגו בפני העדה והיא אישרה שהיא זו שערכה את הכרסוסות על סמך חומר שקיבלה מהנאשם [ר' שם עמ' 8 ש' 34-35]. בהתייחס לכרסוסת של אבי סופר הסבירה כי ישנן חשבוניות, אך חוסר בתשלומים בסך של 287,640 ₪ [ר' שם עמ' 10 ש' 15-16]; יתרת חוב

לספק, היינו חשבוניות שלא שולמו לספק, קיימות גם בכרטסות של א. אופיר ורותם קרמיקה [שם עמ' 10 ש' 25-28]. בהתייחס לכרטסות ספק של הנאשמת 4 העידה כי בכרטסת של רותם קרמיקה ישנה יתרת חוב לספק [ר' שם עמ' 11 ש' 21-22]; בכרטסת של א. אופיר ישנם תשלומים ביתר - היינו חסרות חשבוניות הוצאה [ר' שם עמ' 11 ש' 22-23] כך גם בכרטסת של חברת אבי סופיר [ר' שם עמ' 11 ש' 29]. העדה אישרה כי בכרטסת של חברת כח הלוויתן ישנן חשבוניות הוצאה ואין כל תשלום בגין לספק [ר' שם עמ' 11 ש' 31]. **העדה אישרה כי כלל החשבוניות שהנאשם העביר לה נכללו בדוחות המע"מ התקופתיים** [בהתייחס לכרטסות מע"מ תשומות של הנאשמות 3 ו- 4 שסומנו ת/27-28: ר' שם עמ' 12 ש' 19-33].

129. מכאן עולה כי כלל החומר החשבונאי שהועבר בזמן אמת למשרדי הנהלת החשבונות תועד בכרטסות הרלוונטיות **וכך אני קובעת**. כאן יש לציין כי בחקירה נגדית לא חלק ב"כ הנאשם על העובדה כי החומר שהועבר להנהלת החשבונות דווח כדבר שבשגרה. העדה חזרה וטענה בחקירה חוזרת כי כל החומר שהועבר אליה הוקלד במערכת [ר' שם עמ' 16 ש' 28].

130. באשר להתנהלותו של הנאשם מול משרד הנהלת החשבונות, העידה כי לאחר שהודיעה לו על סכום התשלום למע"מ על פי הדוח התקופתי ובמידה והנאשם אישר, הם העבירו את השיק לתשלום לאחר שקיבלו אותו מהנאשם. בהמשך העידה: **"כן או שהוא יכול להביא חשבוניות להקטין את המע"מ במידה ו... אם המע"מ גבוה מדי אז יש לו אפשרות..."** [ר' שם עמ' 14 ש' 10-16]. המאשימה טוענת כי התנהלות זו מעידה על חוסר תקינות חשבונאית, שכן התנהלות תקינה של עסק מחייבת העברת סך כל ההכנסות וסך כל ההוצאות לדיווח בסמוך למועד הדיווח ללא תלות בסכום המס לתשלום.

יש ממש בטענת ב"כ המאשימה אך אציין כי אלמלא אינדיקציות אחרות בראיות שבפני, לא הייתי נתלית באינדיקציה זו דווקא, שכן לעיתים יש נטייה לבעלי עסקים לתמך את תשלומי המע"מ ולדחות את הדיווח, למשך התקופה המותרת על פי דין, מדוח תקופתי אחד לאחר. הנאשם ניסה לשוות להתנהלותו זו מראית שכזו בחקירתו הנגדית [ר' פרוטוקול עדותו עמ' 128 ש' 10-28].

חרף הסתייגות זו, יש לציין כי כשנשאל הנאשם אודות התנהלות זו בחקירתו, טען שהתנהל כאמור על מנת שלא להגיע ליתרות **זכות** בדוחות התקופתיים [היינו למצב בו הוא זכאי להחזרים ממע"מ תחת חובת התשלום], ועל מנת לוודא שיהיה לו תמיד חוב לתשלום על פי הדוח התקופתי, טרח שלא להגיש חשבוניות הוצאה מסוימות כדי לא לבקש החזר [ר' ת/9 ש' 53-58]. התנהלות זו שמתאר הנאשם היא הפוכה לזו שתיארה העדה ומצביעה על התחמקותו של הנאשם מלהסביר את יכולתו להמציא חשבוניות הוצאה ולתמך את גובה התשלום על פי הדוח התקופתי. **לאור התרשמותי מעדותו של הנאשם, הרושם המתקבל מדרך התנהלות זו מצביע על תמרון התשלום לרשויות המס על פי הדוח התקופתי גם באמצעות חשבוניות פיקטיביות**. מדובר למצער בחיזוק לאינדיקציות האחרות שמתקבלות מתוך הראיות שבפני.

131. הראייה החשבונאית היא כה משמעותית וחד משמעית שנראה שאין צורך להסתייע בראיות אחרות. חרף האמור ישנן אינדיקציות כלליות נוספות וראיות טובות ועצמאיות המצביעות על כי החשבוניות דגן הן פיקטיביות. אלה יובאו להלן.

פרטים חסרים אודות העבודות שבוצעו על ידי קבלני המשנה הרלוונטיים

132. הנאשם לא ידע למסור פרטים מלאים אודות קבלני המשנה שפעלו מולו בזמנים הרלוונטיים. כשנשאל אודות הספקים לא מסר את שמות הספקים הרלוונטיים מלבד א. אופיר [ר' ת/7, ש' 67-71]. עיון בכרסות ובחשבוניות מגלה כי הספקים דנו פעלו על פי הנטען על ידי הנאשמים בהיקפים גדולים ובסכומים גדולים. על כן העניין מעורר תמיהה. לחוקריו הסביר כי אינו זוכר את קבלני המשנה שעבדו מולו מאחר ומנהלי העבודה פועלים מולם [ר' ת/7 בש' 147-149].

133. **ביחס לאתרי העבודה בישראל** העיד מר ניר סרויה [ע.ת. 29], מנהל עבודה של הנאשמת 4 באתר העבודה של ישראלמין בו פעל הנאשם [ר' ת/29 ש' 1-15; ת/30, ש' 15-16]. במקום חקירה ראשית הוגשו הודעותיו מול היחידה החוקרת [ת/29, ת/30]. העד סיפר לחוקריו בעניין זה: **"זה לא ענייני איך הפועלים הגיעו ומי הביא אותם, אני יודע שהייתי אומר לחנן בוכובזה שאני צריך פועלים יום או כמה ימים לפני הוא היה דואג להביא אותם. חנן בוכובזה היה מעורב כל הזמן בתהליכי העבודה, אז הוא היה יודע מה הצרכים של הפרוייקטים . . . אני לא יודע מי היה משלם לפועלים, אני הייתי מתעסק נטו בעבודה. אני מניח שהקבלן משנה שהיה מביא את הפועלים היה משלם להם . . ."** [ר' ת/29 ש' 25-31]. עוד העיד: **"לא היו לי קבלני משנה והם גם לא עניינו אותי. הייתי רואה קבלני משנה באתר מביאים פועלים, אבל מעולם לא עניין אותי לדבר איתם"** [ר' ת/29, ש' 47-48]. בהמשך העד לא זיהה את שמות הספקים הרלוונטיים לעניינו [ר' שם, ש' 65-83]. העד הבהיר בהמשך לעניין הפועלים שהגיעו לאתר: **"אני לא הייתה לי התנהלות אתם, ממה שאני ראיתי הבעלי בית של הפועלים זה לא היה מנהל עבודה שהיה נשאר בשטח אלא משהו שמספק את הפועלים ומשלם להם"** [ר' ת/30 ש' 34-36]. העד הבהיר מפורשות לחוקריו כי מאחר ולא היה מעורב בניהול העבודה מול קבלני משנה אך דאג לעדכן את הנאשם בנעשה הנאשם הוא שהתנהל מול קבלני המשנה בפועל על מנת **"לדעת על מה משלמים"** [ר' ת/30 ש' 60-61]. טענות על בעיות בטיב העבודה היה מפנה לנאשם, אשר היה משוחח עם קבלני המשנה כדי לפתור אותן [ר' ת/30, ש' 85-87], הנאשם היה עושה את ההתחשבות מול הקבלן והיזם על פי הדיווחים שלו [ר' שם בש' 89-90].

134. הגרסה שמסר לחוקריו מר סרויה, אינה מתיישבת עם גרסת הנאשם בעניין. מר סרויה סיפר כי מי שעמד בקשר עם קבלני המשנה הוא הנאשם עצמו, אשר טרח לפתור בעיות מולם ולדון בחשבוניות. הנאשם הוא שדאג שפועלים יגיעו לאתר ומר סרויה לא ידע מי הם קבלני המשנה לעניין זה.

מר סרויה נחקר בחקירה נגדית ונשאל על דמויות ספציפיות שהוא זוכר שהביאו פועלים לאתר. סיפר על בחור ממוצא רוסי שהיה מביא פועלים ערבים לאתר, שחור שיער שנהג לצעוק ובחור בעל שיער **"ג'ינג'י כזה כמו מחזיר אור השיער שלו היה . . ."** [ר' פר' מתומלל מיום 18.3.2019, ש' 12-20].

המאשימה ביקשה לדחות גרסתו זו של העד שעלתה רק על דוכן העדים. דא עקא שעיון מדוקדק בהודעה ת/30 מגלה שהעד סיפר על בחור ממוצא רוסי שהביא פועלים ערבים בשם דימיטרי בורשטיין [ת/30, ש' 171-175]. לא ברור אם העד התכוון שאותו בורשטיין הוא בעל שיער ג'ינג'י אם לאו, ונראה כי התנגדותה של המאשימה נובעת מהגרסה כי **"ג'ינג'י"** שעבד עם מר שבת הוא לא מר אטדגי שחור השיער שהתייצב לעדות [ר' לעיל]. יש להזכיר כי הנאשם טען שעם

מר שבת עבד בחור המכונה "ג'ינג'י", ושכשמו כן הוא.

ראשית יש לציין כי ב"כ הנאשמים לא העלה טענה רלוונטית בעניין בסיכומיו הקצרים. שנית, המכונה ג'ינג'י רלוונטי לעבודתו הנטענת של הנאשם עם מר שבת, ולאישומים הראשון והשני. הוא איננו רלוונטי כדמות פעילה בשנים הנדונות באישומים השלישי והרביעי. לא עלתה טענה כי מי מהספקים שעומדים מאחורי החשבוניות מושא אישומים אלה קשור בעבודה עם מר שבת. נראה כי אין מדובר באותו אדמוני מסתורי. ובכל מקרה, נוכח התרשמותי מעדותו של הנאשם ולאור שקרים של ממש שמצאתי בעדותו אין לסמוך על גרסתו דווקא בעניין זה.

135. כאן יש לציין כי קבלן משנה בשם דימיטרי בורשטיין מופיע בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 4 [ר' חשבוניות מס נספח גש 33-39 לת/8; נספח גש 24 לת/9], ועניינו לא הגיע לכתב האישום - כנראה שלא בכדי. הדבר תומך את גרסתו של העד מר ניר סרויה, כי מסר דברים למיטב זכרונו, וכי זכרונו ככל הנראה לא הטעה אותו.

136. עדותו של ניר סרויה נתמכת בעדותו של מר אלי צרויה [ע.ת. 21]. אמרותיו של העד בחקירות הוגשו חלף חקירה ראשית [ת/24, ת/25]. העד היה מנהל עבודה בחברת ישראלמרין באתר בשדה עוזיה בזמנים הרלוונטיים [ר' ת/24 ש' 10] הסביר כי הנאשם סיפק עובדים וביצוע עבודות [שם, ש' 15-18, ר' גם ת/25 ש' 2] ואין לו קשר ישיר לנאשם ותפקידו לנהל את הפועלים הרלוונטיים, וכי הוא בקשר עם ראש צוות בשם ניר סרויה מטעמו של הנאשם [ר' ת/24, ש' 30-38, ר' גם ת/25 ש' 14-18]. הספקים הרלוונטיים לחשבוניות מושא כתב האישום אינם מוכרים לעד [ר' ת/25 ש' 37-42, ש' 55-56].

בחקירה נגדית התבקש העד לאשר כי לא פגש את הפועלים בשטח ולכן אינו מכיר את קבלני המשנה הרלוונטיים [ר' פר' מתומלל מיום 18.3.2019 בעמ' 3 ש' 12-25].

לאור האמור, אני מעדיפה את עדותו של מר סרויה בעניין הקשר עם קבלני המשנה, על עדות הנאשם בעניין.

137. עד נוסף שהעיד בעניין אך אינו יכול למסור פרטים מהותיים הוא מר בוריס שמונוב [ע.ת. 22]. אמרותיו של העד הוגשו חלף חקירה ראשית [ת/32, ת/33], מהן עולה כי היה מנהל ייצור באתר של חברת ישראלמרין בשדה יואב, הוא מכיר את הנאשם היטב ועבד אתו שנים רבות [ר' ת/32, ש' 2, ש' 38]. הוא סיפר כי ניר סרויה היה מנהל עבודה מטעם הנאשם באתר בשדה עוזיה [ת/33 ש' 7-11], אינו יודע אם לנאשם היו קבלני משנה, ואינו מכיר את הספקים הרלוונטיים [ת/33, ש' 24, ש' 32-69].

138. כשעומת הנאשם עם גרסתו של מר סרויה טען כי זו הייתה עבודתו של מר סרויה - לעמוד בקשר עם הפועלים ולנהל אותם [ר' פר' עדותו של הנאשם בעמ' 162, ש' 1-3]. חרף זאת לא הסביר הנאשם כיצד זה סייר באתרים העבודה, נכח במקום אך עדיין לא מסוגל למסור אילו עבודות בוצעו על ידי כל קבלן משנה. הנאשם טען שאין קשר בין סיור באתרי העבודה בחינת של טיב העבודה שנעשית ובין מעורבות במכלול הפעילות המתנהלת [ר' פר' עדותו של

הנאשם בעמ' 165, ש' 4-17].

איש עסקים סביר אשר משלם עבור עבודות שמתבצעות עבורו מסוגל למסור פרטים ביחס לסיבת התשלום. באשר לעבודות הקבלנות שבוצעו על ידי הפועלים השונים - טיח, גבס, עבודות גמר ועוד, כפי שסיפר הנאשם באמרותיו השונות - סמוך למועד מסירת התשלום והחשבונית הרלוונטית, עת נחקר באזהרה הנאשם, בוודאי היה צריך להיות מסוגל למסור פרטים כלשהם באשר לעבודות ולכמותן. בוודאי היה צריך להישאר בידיו תיעוד ההתחשבוניות הרלוונטי, שכאמור הוא חסר ולא הוצג עד לסיום פרשת ההגנה, ולמצער היה הנאשם צריך להיות מסוגל לחשב בקירוב את כמויות הביצוע [כמה מטרים של עבודה מסוג מסויים - טיח, גבס וכד'] לאור של המחיר המופיע על גבי החשבוניות אותן שילם ושהוצגו לו.

139. **ביחס לאתרי עבודה של חברת צרפתי שמעון ובניו בע"מ** העיד מר דוד צרפתי [ע.ת. 23], שהוא סמנכ"ל ביצוע בחברה [ר' פר' מתומלל מיום 19.3.2019, בעמ' 30, ש' 11]. העד סיפר כי הנאשמות 3, ו- 4 עבדו עבורו וסיפקו פועלים לשלד ריצוף וטיח באתרי עבודה שונים [ר' שם, ש' 20-21].

עדותו של עד זה מדגישה את מיעוט הפרטים שהנאשם מסוגל היה למסור אודות קבלני המשנה שלו. הנאשמות 3 ו- 4 פעלו כקבלני משנה אצל חברת צרפתי שמעון ובניו בע"מ. העד הוא סמנכ"ל ביצוע, איננו מנהל עבודה אשר מנהל פועלים פשוטים בשטח, נוכח גם בשטח העבודות בחלק מהפרויקטים [ר' שם בעמ' 33, ש' 24-27, בעמ' 36, ש' 1-2], אך מסוגל למסור פרטים אודות העבודות השונות שסיפקו לו הנאשמים, על אתרי הבנייה השונים - רחובות, באר יעקב, על העובדה כי בוצעו עבודות שלד וגמר [שם, עמ' 30, ש' 17-18]; עוד סיפר על קבוצות העבודה ודרך העבודה איתן [ר' שם, עמ' 30 ש' 23-25]; מספר הבניינים בכל אתר בו עבדו הנאשמים - 5 בניינים ברחובות, 2 בניינים בבאר יעקב [ר' שם בעמ' 31, ש' 3-5]; סיפר על החוזה, על דרך ההתחשבות, על דרך החישוב של התשלומים, על דפי החשבון שהיו לעניין, על העובדה כי המסמכים עוברים לפונקציות שונות בחברה, ולהנהלת החשבונות [ר' שם בעמ' 31 ש' 16-22]; על דרך העבודה מול ראשי הקבוצות של הפועלים שסיפקו הנאשמים [ר' שם בעמ' 31, ש' 27 ועד עמ' 32 ש' 5]; על המו"מ לפני תחילת העבודה [ר' שם בעמ' 32, ש' 19-23]; ידע לספר כי אחת הקבוצות שהביא הנאשם הייתה כה טובה שנשארה לעבוד עם החברה למשך 8 שנים [ר' שם בעמ' 32, ש' 24-28].

140. ריבוי הפרטים שיכול סמנכ"ל ביצוע בחברה קבלנית גדולה פי כמה מהחברות שניהל הנאשם, באשר לקבלני המשנה שלו - הנאשמות 3 ו- 4 ועבודתו מול הנאשם דן - מצביעים כאלף עדים על מיעוט הפרטים שמסוגל היה הנאשם ליתן אודות דרך העבודה וההתחשבוניות עם קבלני המשנה מטעמו.

למותר לציין כי מר צרפתי לא מכיר את הספקים הרלוונטיים [ר' שם בעמ' 32 ש' 8-16].

141. בחקירה נגדית הבהיר העד לשאלת ב"כ הנאשמים כי היו מקרים שפועלים שהנאשמים הביאו לאתרי העבודה הרלוונטיים נותרו לעבוד עבור העד והחברה שבה הוא פועל שלא דרך הנאשמים [ר' עמ' 34, ש' 1-2]. העניין תומך בעבודה של הנאשמים באמצעות קבלני משנה.

יחד עם זאת העד סיפר על מקרים של סכסוכים אודות כספים עם קבלני המשנה שהוא פתר בתשלומים מעבר לאלה שהוסכם עליהם מראש, לטענתו דרך זו הייתה זולה מבחינתו מאשר להביא לעזיבתם של הפועלים את אתר העבודה בעיצומה של העבודה [ר' שם בעמ' 34, ש' 18-7].

הדבר תומך בהסברו של העד כי המחירים ששילם לנאשמים היו מחירים נמוכים מדי כדי להעסיק קבלני משנה, וייתכן שמשם החיכוך עם הפועלים [ר' שם, בעמ' 38, ש' 8-11, בעמ' 39 ש' 24-29]. הסבר זה תומך בהיגיון הכלכלי של הכנסת חשבוניות הוצאה פיקטיביות לספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות 3 ו-4. יובהר כי גם ללא הסבר זה יש די והותר ראיות כנגד הנאשמים באישומים אלה.

החשבוניות על שם רותם קרמיקה

142. בעניינה של הנאשמת 3 מדובר ב- 35 חשבוניות בתקופה שבין אפריל ואוגוסט 2013 בסכום כולל של 4,283,360 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 636,720 ₪]; בעניינה של הנאשמת 4 מדובר ב- 4 חשבוניות בתקופה שבין אפריל ואוגוסט 2013 בסכום של 839,820 ₪ [המע"מ בגין העסקאות עומד על 95,820 ₪].

החשבוניות הוצגו לנאשם בחקירתו ת/7, והן מפורטות בנספחים ו', ח' לכתב האישום.

143. הנאשם טען כי קיבל לרותם קרמיקה היה " . . . מנהל עבודה רוסי שאני לא זוכר את שמו" את החשבוניות מ"יאיר" או "אדיר" אשר החליף את יאיר בניהול החברה בשלב מסוים, או ממנהל העבודה שעבד בחברה [ר' ת/7, ש' 314-327; ש' 336], הנאשם מעולם לא היה במשרדי רותם קרמיקה ופגש את המנהלים רק באתרים [ר' שם, ש' 324] הוא אף טען כי אינו יודע אם יש לחברה משרדים [שם, ש' 546-549].

גם כאן לא יכול היה להסביר את העבודות שבוצעו על פי החשבוניות, טען כי מדובר בעבודות מורכבות והתחייב להביא פירוט "על כל פעולה שבוצעה" והסביר כי דפי התחשבות הועברו לרואה החשבון שפעל בעניינו [ר' ת/7, ש' 414-423].

144. **מר יאיר חשואל**, אשר היה רשום כמנהל של חברת רותם קרמיקה בחלק מהזמנים הרלוונטיים [ע.ת. 25] העיד בבית המשפט. אמרותיו הוגשו חלף חקירה ראשית [ת/37, ת/38, ת/39] והוא נחקר בחקירה נגדית ביום 24.3.2019.

העד מסר לחוקריו כי אינו מכיר את שמו של הנאשם [ר' ת/37 ש' 2-3; ת/38, ש' 212-213], וכי שמות הנאשמות 3 ו- 4 מוכרים לו באופן מעורפל [שם, ש' 4-10]. החברה נפתחה על שמו והוא היה רשום כמנכ"ל אך "לצרכי רישום בלבד". העד מסר אודות אחד בשם אלכס אשר הכיר אותו מאיסוף ברזל שהציע לו לפתוח את החברה על שמו, תמורת תשלום כספי כמובן, והעד למעשה היה מלווה את אותו אלכס לאתרים שונים, חותם על מסמכים

רשמיים שונים של החברה [ר' שם, ש' 14-24]. בהמשך אלכס ביקש אותו לשנות חתימות שתהיה דומה לאות "ע" וזאת "שהוא לא יצטרך לטרטר אותי לכל מיני אתרים אז הוא יוכל לחתום בשמי" [ר' שם ש' 25-26]. עוד הסביר העד שהוא חושב שנחתם חוזה עבודה עם אחת מהנאשמות 3 או 4 אך אינו יכול לזכור במדויק, אינו יודע למסור שמות של אנשי קשר מטעם החברות הללו, וכי ההתנהלות מבחינתו היתה מול אלכס בלבד, כי לא היה משרד קבוע והוא נדד עם אלכס בין אתרי עבודה. בסופו של דבר סיכם כי עבד ברותם קרמיקה מיולי עד דצמבר 2010, ואז העביר את החברה לחבר שלו בשם אדיר יוסף. לקראת סוף 2012 אלכס העביר לעד, כך על פי טענתו, פחות ופחות כספים והתחיל להתחמק ממנו עד שנותק הקשר [שם, ש' 28-47]. העד מסר לאדיר על הבעיות שיש בקשר עם אלכס, אך אדיר מסר לו שיש לו תכנית איך לגרום לחברה להרוויח כסף, מאוחר יותר הבין העד שגם אדיר הסתבך [ר' שם, ש' 50-54]. חשבון הבנק של החברה נשאר פעיל לבקשתו של אדיר עד אמצע 2015 וכי העד הוא היחיד שהיה מורשה בחשבון עד לסגירתו [ר' ת/38, ש' 98-103].

145. באשר להתנהלות השגרתית בחברה סיפר כי אלכס הוא זה שהיה לוקח אותו לאתרים ומצביע על הפועלים של החברה [שם, ש' 76-79]; אלכס היה "סוגר" את העבודות ומתמחר אותן ותפקידו התמצה בחתימה על מסמכים [שם, ש' 84-85]; העד מעולם לא קיבל כספים תמורת עבודות של החברה [שם, ש' 92-92]; אלכס היה מנחה אותו מה לכתוב בחשבוניות, הדבר נערך שלא בפני הלקוחות, והחשבוניות נמסרו ללקוחות על ידי אלכס [שם, ש' 94-99]; העד היה מפקיד שיקים בחשבון החברה, פורט שיקים אצל חלפנים כדי לשלם לפועלים ומקבל את שכרו מהמזומנים הנ"ל. העד לא ראה תלוש שכר מעולם חרף העובדה כי אלכס אמר לו שהוא מנפיק לו תלושים כאלה [שם, ש' 106-110].

כשהוצגו לעד החשבוניות הרלוונטיות מושא כתב האישום בעניינה של הנאשמת 4 [סומנו גש 22-גש 31 בנספח לת/37] טען שחשבוניות אלה אינן בכתב ידו ובחתימתו, וכי העסקאות המפורטות בחשבוניות, ככל שבוצעו, היו שלא בידעתו ושלא בהסכמתו [ר' ת/37, ש' 131-132; ש' 176-178; ת/38 ש' 222-229].

כשהוצגו לעד כרטוסות ספק של רותם קרמיקה מספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות 3 ו-4 העד לא ידע על מה מדובר וביקש את החוקר שיסביר לו מה זה [ר' ת/39, ש' 34-40]. כשהחוקר הסביר לעד כי על פי הכרסטת קיים חוב של הנאשמות לרותם קרמיקה בעת שעזב את החברה [וזאת בגובה של מיליוני שקלים] העד לא רק שלא היה יכול להסביר חוב זה, ומדוע לא נפדה בטרם עזב את החברה והסתלק ממנה לפני שהעביר אותה לאדיר יוסף, הוא היה מופתע מהסכומים [ר' שם, ש' 44-84].

146. העד מתאר התנהלות שאיננה תקינה בלשון המעטה. בוודאי לא ניתן לקבוע כי ההתקשרות בין הנאשמות ובין רותם קרמיקה היתה כדין [ככל שהייתה כזו בפועל], שכן זו לא בוצעה מול העד שהיה הבעלים הרשום של החברה. מדובר במי שהיה איש קש, לא יותר.

147. בחקירה נגדית הבהיר העד כי לא קיבל כספים מהנאשם [ר' פרוטוקול מתומלל בעמ' 4, 22-24], הוא מכיר את הנאשם אך אינו יודע את שמו [שם, ש' 25-28]. עוד השיב כי קיבל שיקים להפקיד בחשבון החברה [שם, בעמ' 5, ש' 5-9]; כי אם משך כספים העביר אותם לאלכס [שם, בעמ' 6, ש' 3]; ואישר כי פדה שיקים אצל לפני כספים [שם, ש' 26]. הבהיר כי החברה הועברה לאדיר ללא תמורה [שם בעמ' 7, ש' 9], התעקש כי לא קיבל שיקים מהנאשם [שם, ש' 26].

בעמ' 7 ש' 5-3], וכי אינו יודע למסור פרטים אודות אלכס [שם, בעמ' 8 ש' 10-1]. טענה דומה טען העד בפני חוקריו [ר' ת39, ש' 24-27].

בחקירה נגדית התעקש העד על גרסאותיו בחקירות באזהרה. ניסיונותיו של הסגור לשכנע כי מדובר בעד שקרן, אשר מסתיר את אלכס נדונו לכישלון, זאת בעיקר לאור עדותו של מר אדיר יוסף, אשר העיד על דרך התנהלות דומה כפי שיובהר להלן.

148. **מר אדיר יוסף** [ע.ת. 24] קיבל לידי את הניהול ברותם קרמיקה מידי מר חשואל כאמור לעיל. העד התייצב לעדות ונחקר ביום 19.3.2019 והודעותיו הוגשו חלף חקירה ראשית [סומנו ת/34, ת/35 ות/36].

העד מסר כי הוא מכיר את הנאשם מאחר ועבד בעבודות עפר ופגש בו באתרי בניה שונים עוד קודם לעיסוקו ברותם קרמיקה. העד הבהיר כי לא היה לו מגע ישיר עם הנאשם מאחר והוא פעל מול אלכס מטעם רותם קרמיקה [ר' ת/34 ש' 5-1]. העד הכיר את שמות הנאשמות 3 ו-4, ידע כי **"חתמתי על דברים שהשם הזה היה עליהם ולכן הוא מוכר לי. אני אבל לא זוכר במדויק כי תמיד לא עבדתי ישיר עם הקבלנים, אני הייתי מקבל את החשבונית וחותם וזהו"** [ר' שם ש' 8-16]. העד פעל ישירות מול אלכס ולא דיבר עם אף אחד מלבדו וכן לא היה לו איש קשר אצל הנאשמים [שם, ש' 17-19]. העד חתם על טפסים להזמנות עבודה ואספקה של מוצרים שונים אך לטענתו לא ידע על מה הוא חותם והכול נעשה לבקשתו של אלכס, אשר סיפר לו כי הוא פועל תחת עיקולים ועל כן צריך שהחברה [רותם קרמיקה] תהיה על שם העד והוא זה שיחתום על המסמכים [ר' שם ש' 19-27]. העד מסר כי לא הוציא את החשבוניות לטובת הנאשמות 3 ו-4 אלא אלכס היה מביא את החשבוניות או שולח אותן לקבלנים. הנאשם מעולם לא הגיע עם חשבוניות כדי שהעד יחתום עבורן ולדבריו: **אם יש חשבוניות שחתומות על רותם קרמיקה זה כנראה שאלכס הביא לי אותן לחתום** [ר' שם ש' 34-38]. העד מעולם לא סיכם פרטי עבודה מול קבלנים אלא אלכס עשה כן והוא חתם על כלל המסמכים שהתבקש לחתום עליהם. מעולם לא נכח במעמד בו קבלן ששכר את שירותי רותם קרמיקה העביר תשלום עבור השירותים שקיבל ומעולם לא היה מקרה שבו קבלן הגיע עם תשלום עבור עבודה והוא קיבל אותו. העד לא יודע למסור למי נמסרו חשבוניות כי הוא לא מסר חשבוניות בפועל לאף אחד [ר' שם ש' 42-52].

באשר לעבודה מול הנאשמות - העד זיהה חלק מהחשבוניות שהוצאו לנאשמות [ר' ת/34 ש' 96-106; ת/35, ש' 57-64; ת/36 ש' 35-41]. העד סיפר כי על החשבוניות שהוא מזהה חתם בנוכחות אלכס במקומות שונים בנוכחות קבלנים שונים אף אחד מהם לא היה הנאשם, וכי אלכס הכתיב לו את החשבוניות [ר' ת/34 ש' 110-114; ת/35 ש' 71-77; ת/36 ש' 40-49]. כשהעד עומת עם גרסת הנאשם לפיה הוא מכיר אותו אישית וקיבל ממנו חשבוניות באתרי העבודה סיפר העד: **"היו מספר פעמים אחדות שבהם אני ואלכס נפגשנו עם חנן באתרים שבהם עבד חנן בוכוזה, שם אלכס אמר לי מה לכתוב ואיפה לחתום בחשבוניות. אני לא זוכר במדויק כמה מקרים היו כאלה אבל אני יכול להגיד לך בבטחה שזה היה לפחות ב - 10 מקרים ובטוח לא כל החשבוניות שהצגת בפני. לא היה מקרה מעולם שבו אני וחנן בוכוזה נפגשים במשרד או בכל מקום שיהיה ללא נוכחות אלכס וממלאים את החשבוניות"** [ר' ת/34 ש' 129-135]. העד מעולם לא קיבל תשלומים עבור עבודות של רותם קרמיקה [ר' ת/34 ש' 137-140; ת/36 ש' 58-59].

גם עדותו של עד זה עולה כי הוא שימש כיסוי ואיש קש לאותו "אלכס" [ר' לענין זה הבטחות שהעד סיפר עליהן מצידו של אלכס ת/34 בש' 55-68; ת/35 ש' 41-45 - שם מספר העד כי החל לחשוד במניעים של אלכס ובכשרות הפעולות]. גם כאן, מס' הטלפון של אלכס שהיה לעד נעלם באוגוסט 2013 מאחר ואלכס לקח לעד את מכשיר הטלפון הנייד אותו סיפק לו לצורך העבודה.

149. בחקירה נגדית נחקר העד בעיקר על הקשר עם אלכס. גם בפניו נטען כי אלכס איננו קיים וכי הוא סוג של כיסוי עבורו ועבור מר יאיר חשואל לעבירות שהם ביצעו אך העד עמד על גרסתו [ר' למשל פרוטוקול מתומלל מיום 19.3.2019 בעמ' 21 ש' 2-10]. גם כאן סיפר העד כי התפתה לכספים שהוצעו לו אך בסופו של דבר נותר עם חובות [ר' שם עמ' 28, ש' 9-11]; כי פעל עפ"י הוראותיו של אלכס הן בחשבון הבנק של החברה והן באשר להנפקת החשבוניות [ר' שם, עמ' 21, ש' 9-10; עמ' 23 ש' 19-21; עמ' 26 ש' 23].

150. עדי התביעה אדיר יוסף [ע.ת. 24] ויאיר חשואל [ע.ת. 25] מספרים שניהם סיפור דומה של התנהלות ברותם קרמיקה. מעדות שניהם עולה בבירור כי הם שימשו שניהם כאנשי קש לאחר אשר הזדהה בשם "אלכס" ואשר היה נוכח בכל מקום בו עברה חשבונית או הועבר תשלום. גרסתם מתנגשת חזיתית עם גרסת הנאשם לפיה קיבל את החשבוניות והעביר תשלומים לשני העדים. **מדובר בעדויות המחזקות זו את זו.**

151. עדות הנאשם בהתייחס לחשבוניות הרלוונטיות אינה משכנעת.

הנאשם טען כי קיבל את החשבוניות מעדי התביעה מר חשואל או מר יוסף. החשבוניות נכתבו בפניו במועד ההתחשבות במשרדי הנאשם [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 131, ש' 7-10; עמ' 132, ש' 2-3]. הנאשם הכחיש כל קשר עם אלכס באשר להתחשבות ברותם קרמיקה וטען כי אלכס היה איש השטח של החברה [ר' שם עמ' 132, ש' 5-16]. כשהוטחה בפני הנאשם גרסתו מת/7 [בש' 326-327] שם טען שלרותם קרמיקה היה מנהל עבודה ממוצא רוסי שהוא איננו זוכר את שמו, ובהמשך טען [בת/7 ש' 336] כי התחשבן גם עם מנהל העבודה הסביר בחקירתו כי התחשבן עם עדי התביעה חשואל ויוסף ולא עם מנהל העבודה [ר' שם עמ' 133, ש' 2-5; עמ' 134, ש' 14-17] וכי אלכס הוא מנהל העבודה מטעם חברת רותם קרמיקה [ר' שם עמ' 134, ש' 11-12].

באשר לעובדה כי עדי התביעה טענו שלא פעלו מולו אלא מול אלכס ובאשר לטענתו של מר יאיר חשואל בחקירה הנגדית לפיה הוא מזהה את פניו של הנאשם אך לא יודע את שמו ומעולם לא התנהל מולו, טען הנאשם: **"ממש מתפלא שהוא לא מזהה אותי, זה בנאדם שהיה קרוב אליי, בנאדם שעבד בסכומים, בנאדם שעבד איתי בסכומים אדירים, בנאדם שהיה קרוב, הרוויח ממני הרבה מאוד כסף"** [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 140, ש' 21-23].

אכן יש להתפלא. שוב יש לציין כי הנאשם לא הביא כל ראיה התומכת בגרסתו חרף העובדה כי לכאורה ניתן היה לצפות שיהיו ראיות כאלה למכביר.

152. הסניגור בסיכומיו ביקש שלא לסמוך על עדותם של השניים מאחר והם "משענת קנה רצוץ", כאשר שיקרו כך על פי הטענה בעדותם בבית המשפט וכי לשני העדים היה אינטרס ברור לגמל את חלקם ולהטיל את האחריות על אלכס. במובלע נטען כי המדינה נתנה לכך יד ופטרה את השניים מחובתם לתשלום מס נוכח גרסתם המפלילה את הנאשם.

במהלך הדיון התברר כי השניים צפויים לעמוד לדין [ר' הצהרת המאשימה לפרוטוקול המתומלל מיום 24.3.2019, עמ' 5 ש' 25]. משהעלה הסניגור את הטענה לעניין העמדתם של השניים לדין, ביקש אותו בית המשפט לעשות בקשה מסודרת לעניין מסמכים והצהרות מטעם המאשימה אך זו לא באה לתיק, ונותרנו עם הצהרת המאשימה לפרוטוקול כי "יהיה כתב אישום". אין ברירה אלא להסתפק בכך בשלב זה.

מאחר ומצאתי את עדויותיהם של מר חשואל ומר יוסף כמחזקות זו את זו, אציין למעלה מן הצורך, כי אף אם היה כתב אישום תלוי ועומד נגדם, ממנו ניתן היה לגזור שותפות כלשהי לדבר עבירה עם הנאשם מר חנן בוכובזה, והייתי נזקקת לחיזוק לעדותם, הרי שזה נמצא כאמור לעיל.

למעלה מן הצורך יש להעיר כי הטענה כי מר יוסף ומר חשואל מתנערים מעבודתם עם הנאשם ומשקרים ביחס לקשר איתו, איננה מתיישבת עם המציאות הכלכלית. אם הייתה חברה לגיטימית שנוהל על ידי השניים, שבוצעו מטעמה עבודות ונמסרו בגין חשבוניות, התקבלו כספים, ועדיין קיים חוב של מיליוני שקלים לטובתה - יש לשניים אינטרס כלכלי ברור, לקבל בעלות על ההתנהלות העסקית המתוארת ולא להתנער ממנה.

153. נוכח התרשמותי מעדות הנאשם ומשקרו כפי שהצבעתי לעיל, איני סומכת על גרסתו. גרסאות העדים מר חשואל ומר יוסף מתיישבות זו עם זו, הגרסאות חופפות ותומכות זו את זו, כבר משלב החקירות באזהרה של השניים. קשה להלום טענה כי השניים תיאמו גרסאות עד לפרט האחרון של התנהלותו של אלכס מול קבלנים, מולם ובעניין החשבוני. בוודאי לו נאלצת אני לאמץ גרסה, לא תהיה זו גרסת הנאשם.

העדים שניהם משכנעים, בוודאי כשקוראים את עדותם ואת הודעותיהם זו לצד זו, בעוד גרסת הנאשם אינה מצליחה אפילו לעורר ספק סביר.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם התנהל מול "אלכס" בחברת רותם קרמיקה ולא מול עדי התביעה אדיר יוסף ויאיר חשואל.

154. הנאשם לא ידע ליתן פרטים נוספים אודות החשבוניות שקבלו הנאשמות 3 ו- 4 מאת רותם קרמיקה [ר' עמ' 130 ש' 29-30]. גם בחשבוניות שצוין על גביהן "על פי פירוט מצורף" לא ידע הנאשם להבהיר במה מדובר ולהיכן מצורף אותו פירוט. הנאשם טען כי המסמכים הרלוונטיים מצויים בידי רותם קרמיקה [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 136, ש' 13-24]. עפ"י טענתו ההתחשבות נעשתה על בסיס חשבון שהביאו הבעלים של רותם קרמיקה והוא יכול להמציא את ההתחשבות מאחר ו"זה עוד טרי מ - 2013" וכי ההתחשבות בידיו [ר' שם עמ' 131, ש' 12-23].

כאמור התחשבוניות אלה לא באו לראיות שבפני בית המשפט עד כה.

כאמור מדובר באינדיקציה טובה להיותן של החשבוניות פיקטיביות, בוודאי כשהיא מצטרפת לאחרות.

155. על כן אני קובעת כי הנאשם קיבל חשבוניות ומסר תשלומים לאלכס מטעם רותם קרמיקה ולא לעדים מר יוסף ומר חשואל כפי טענתו. ייתכן והשניים או מי מהם היו נוכחים מידי פעם בפגישות בין אלכס לבין הנאשם.

עוד אני קובעת ובהמשך לכלל האמור לעיל כי החשבוניות של חברת רותם קרמיקה הן חשבוניות פיקטיביות שנערכו שלא בין הצדדים לעסקה; אני קובעת כי הנאשם היה מודע לעניין זה זאת לאור התקשורתו כי פעל מול אדיר יוסף ומר חשואל יאיר בעניינה של רותם קרמיקה, בעוד שעולה בבירור מעדויותיהם של השניים כי "אלכס" היה נוכח במקום כל העת, בוודאי לשם מסירת חשבוניות וקבלת כספים; לאור העובדה כי ההתנהלות החשבונית של הנאשמות היתה בלתי תקינה בעליל בהתייחס לחברה זו כפי שפירטתי לעיל, וכן לאור הפרטים החסרים - חוזים, מסמכי התחשבות וכד' כאמור לעיל. שקריו של הנאשם שפורטו לעיל בוודאי תומכים במסקנה זו.

החשבוניות על שם א. אופיר

156. בעניינה של הנאשמת 3 מדובר ב- 3 חשבוניות בתקופה שבין נובמבר ודצמבר 2013 בסכום כולל של 513,500 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 92,500 ₪]; בעניינה של הנאשמת 4 מדובר ב- 2 חשבוניות בתקופה שבין נובמבר ודצמבר 2013 בסכום של 521,700 ₪ [המע"מ בגין העסקאות עומד על 65,700 ₪].

החשבוניות הוצגו לנאשם בחקירתו ת/7.

עדות הנאשם

157. בחקירתו טען הנאשם כי חברה זו שייכת לאדם בשם חארבי מולו התנהל ואשר הציג לו חוזה העברת מניות בחברה על שמו [ר' ת/7 ש' 344-350, ש' 589, ש' 601-603], ואף נתן לו לשוחח טלפונית עם הבעלים של החברה שאישר לו את הכול [ר' ת/9 ש' 144-146]. כשנשאל היכן משרדי החברה ומי העובדים שלה אמר שחארבי הוא זה שהביא את צוותי העובדים שלו [ר' ת/7, ש' 351-352]. באשר לעבודות שבוצעו ע"י חברת א. אופיר עבור הנאשמת 4 טען שבוצעו "הרבה פרויקטים אבל אני לא זוכר בדיוק עבודות גמר באתר צרפתי, יש פירוט אצל הרו"ח" [ר' שם ש' 362-366]. כשנשאל על עבודות שבוצעו עבור הנאשמת 3 טען כי בוצעו עבודות במושב גאליה ובתל השומר אך אינו זוכר לומר מי הלקוח עבורו בוצעו העבודות. שוב טען כי הפירוט נמצא אצל רואה החשבון או במשרדיו השונים [ר' ת/7, ש' 568-586].

הודעות העוסקים הרשומים

158. בעניינה של חברה זו הוגשה הודעתו של **מר אופיר כובאני** [ת/44] בהסכמה וחלף חקירתו בבית המשפט. מר כובאני מסר לחוקריו כי הוא בעלים ומנהל בחברה, בין היתר מנהל את השטח, את קבלני המשנה ואת נותני השירותים. חתימה על חוזים, הצד החשבונאי וניהול המשרד מבוצע ע"י שותף, מר אלבחר [ר' ת/44, ש' 1-4]. את שמו של הנאשם העד לא זוכר במדויק, אינו בטוח כי הוא מכיר אותו מאחר והיה קבלן משנה בשם חנן בפרוייקט שניהלה החברה בשדרות אך העד איננו מכיר ואיננו זוכר את הנאשמות 3 ו- 4 [ר' שם ש' 14-22]. פרט למר כובאני ולשותף שלו אין מורשה חתימה נוספים בחברה, אין אחרים שמורשים להוציא חשבוניות בשמה או לחתום בשמה על מסמך רשמי והחשבוניות שיוצאו מהחברה הן ממוחשבות ומונפקות דרך תוכנה [ר' שם ש' 23-30]. חשבוניות של החברה שהוצאו לכאורה לנאשמות 3 ו- 4 לא זוהו ע"י מר כובאני, אינן מוכרות לו והלוגו המודפס על גביהן איננו הלוגו בו משתמשת החברה. מר כובאני גם לא זיהה את כתב היד על גבי החשבוניות [ר' שם ש' 32-47]. מר כובאני איננו מכיר את העבודה המפורטת בחשבוניות והחברה לא הייתה פעילה מאז אוגוסט 2013 וזאת על רקע בקשת פירוק, על כן לא יכול להיות שהונפקו חשבוניות מהחודשים נובמבר-דצמבר 2013 [ר' שם ש' 51-62]. כאן יש לציין כי החשבוניות מושא כתב האישום הן מהחודשים נובמבר ודצמבר 2013. מר כובאני איננו מכיר אדם בשם חארבי כסאב ולא עשה איתו עסקים [שם, ש' 63-66].

הודעתו של מר ניסים אלבחר, שותפו של מר כובאני בניהול חברת א. אופיר, הוגשה אף היא בהסכמה וחלף עדותו [ת/43] וממנה עולים פרטים דומים; כי הוא איננו מכיר מי מהנאשמים, כי אף אחד לא היה רשאי להוציא חשבוניות מס בשם החברה, כי כלל החשבוניות של החברה היו ממוחשבות ומר אלבחר אף לא זיהה את החשבוניות הרלוונטיות שהוצגו לו או את העבודות המפורטות בהן. גם עד זה לא מכיר את מר חארבי כסאב ולא עבד איתו מעולם [ר' שם].

159. כשעומת הנאשם עם גרסתם של אלה טען בפני חוקריו כי נפל בפח, הולך שולל ע"י חארבי כסאב [ר' ת/9 ש' 150-155]. **לאור זאת, ולאור ההסכמה בדבר הודעותיהם של מנהלי החברה ניתן לקבוע כי החשבוניות של חברת א. אופיר לנאשמות היו חשבוניות פיקטיביות שהונפקו על ידי מי שאינו מוסמך לעשות כן.**

160. נראה כי נותרה מחלוקת בדבר מודעותו של הנאשם למרמה המתוארת ע"י מר כסאב. סבורתני, נוכח גרסתו של הנאשם, בה לא נתתי אמון כאמור לעיל, כי לא נותר עוד ספק באשר למודעותו של הנאשם אך למעלה מן הצורך אתייחס גם לעדותו של מר כסאב אשר העיד בסופו של דבר כעד הגנה ביום 1.5.2019.

עדויות של חארבי כסאב - ע.ת. 29

161. מר חארבי כסאב מולו פעל הנאשם על פי הנטען, זומן להעיד ביום 25.3.2019, לא התייצב וזומן בשנית ליום 1.5.2019 [ר' ת/46]. בבוקר יום 1.5.2019 לא התייצב העד והמאשימה ויתרה על עדותו והכריזה אלה עדי. מספר

שעות לאחר מכן התייצב העד בבית המשפט והסביר כי התייצב באיחור מאחר והיה פיצוץ מים בביתו [ר' פרוטוקול מתומלל מיום 1.5.2019 בעמ' 181 ש' 21-29]. העד לא ידע להסביר מדוע לא התייצב לדיון הראשון אליו הוזמן [ר' עמ' 182, ש' 5].

בחקירה ראשית, ולאחר שניתן לו חיסיון מפני הפללה עצמית [ר' שם בעמ' 171, ש' 1-3] אישר לסניגור כי החשבוניות של א. אופיר לנאשמת 4 הוצאו על ידו [ר' שם עמ' 171, ש' 13-15], עוד הסביר כי חברת כוח הלוויתן, באמצעות מר אברהם עוואדי השלימה עבודה שהוא לא סיים באמצעות א. אופיר וכי נחתם חוזה בין עוואדי ובין הנאשם וכי החוזה נחתם בנוכחותו ובנוכחות מושיקו הוא "**הבחור של חנן**" [ר' שם עמ' 172, ש' 3-30], כי איננו זוכר אם הנאשם נכח בחתימת ההסכם מאחר והוא נוסע לחו"ל הרבה [ר' שם עמ' 173, ש' 1-12].

בחקירה נגדית כשנשאל אם מכיר את מר אופיר כובאני, אחד המנהלים של חברת א. אופיר, התחמק ואמר שענה על השאלות הרלוונטיות למע"מ והפנה לחקירותיו במשרדי מע"מ [ר' שם עמ' 178, ש' 22-26]. כשעומת עם חקירותיו בהן טען כי איננו מכיר את המנהלים של חברת א. אופיר בשמותיהם טען שהוא איננו זוכר [ר' שם עמ' 179, ש' 2-5]. טען כי עבד עבור הנאשם וביצע לו עבודה תמורת החשבוניות הרלוונטיות מושא כתב האישום אך לא ידע לתת פרטים אודות העבודות פרט לאלה שרשומים על גבי החשבוניות [ר' שם עמ' 179, ש' 13-23].

162. עדותו של עד זה מעוררת סימני שאלה גדולים באשר לקשר העסקי בינו ובין הנאשם. ראשית ברור, כפי שנקבע לעיל, כי העד לא היה מוסמך למסור חשבוניות של חברת א. אופיר. נוכח עדותו עולות תמיהות משמעותיות באשר לשאלה אם ביצע עבודה לנאשמות בפועל ומסר חשבוניות כיסוי עבור אותה עבודה או אולי לא ביצע עבודה כלל.

163. גם בעניין של החשבוניות הרלוונטיות הנאשם לא המציא ניירות התחשבות על אף שהתחייב לעשות כן [ר' פרוטוקול חקירתו של הנאשם בעמ' 142, ש' 20-30; עמ' 144, ש' 3-8].

קשה להלום עבודה בהיקפים הנטענים בכרטסות מבלי שהצדדים לעסקה מסוגלים לפרט באלו היקפים עבדו, כמה פועלים היו בשטח ואלו עבודות ביצעו אותם פועלים. בוודאי שקשה להלום העברת תשלומים בהיקפים הרלוונטיים מבלי שהנאשם אשר נשא בתשלום באמצעות הנאשמות 3 ו-4 יודע להסביר עבור מה שולמו התשלומים.

164. בסופו של יום גם בעניינה של חברה זו הנאשם לא המציא מסמכים כלשהם, חוזה חתום או כרטסות מאופסות לגיטימיות שניתן לסמוך עליהן כאמור לעיל. שקריו של הנאשם שצויינו לעיל גם בנוגע לכרטסות [נ/1] אשר הנאשם מתיימר להציגן ככרטסות מאופסות תומכים **כולם במסקנה כי הנאשם היה מודע לעובדה כי ההתקשרות עם חברת א. אופיר ועם מר חארבי כסאב הייתה פיקטיבית, וכך אני קובעת.**

החשבוניות על שם א. סופיר

165. בעניינה של הנאשמת 3 מדובר ב- 8 חשבוניות בתקופה שבין ספטמבר ואוקטובר 2013 בסכום כולל של

1,011,260 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 154,220 ₪]; בעניינה של הנאשמת 4 מדובר ב- 2 חשבוניות בתקופה שבין ספטמבר ואוקטובר 2013 בסכום של 365,800 ₪ [המע"מ בגין העסקאות עומד על 50,800 ₪].

החשבוניות הוצגו לנאשם בחקירתו ת/7.

עדות הנאשם

166. בעניינה של חברה זו טען הנאשם בחקירותיו כי התנהל מול "אבי" שביצע עבורו עבודות באתרים של חברת צרפתי ברחובות. כי המשרדים של חברת א. סופיר נמצאים באזור חולון וכי איננו מכיר את עובדי החברה מאחר והתנהל מול אבי ממנו קיבל חשבוניות באופן ישיר [ר' ת/7, ש' 379-391]. כשהוצגו בפניו חשבוניות הרלוונטיות שהונפקו לנאשמת 3 זיהה אותן וטען כי ביצעו עבורו עבודות גמר במסעדת לימונדה בתל-אביב, ממדי"ם בישראל ובעבודה במתנ"ס בנתיבות [ר' ת/7, ש' 621-622].

167. בחקירתו בבית המשפט בהתייחס לחשבוניות אלה סיפר הנאשם שקיבל אותן "**מאבי סופיר**" או ממנהל העבודה שלו והוא איננו זוכר במדויק [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 146, ש' 8-10]. צודקת המאשימה כי זו הפעם הראשונה בה הנאשם מזכיר מנהל עבודה של אבי סופר. עוד העיד הנאשם כי ישנה הזמנת עבודה חתומה עוד טרם ביצוע העבודה וכי הוא יביא את הכל לבית המשפט ביום שלמחרת העדות [ר' עמ' 147, ש' 28 עד עמ' 148 ש' 3]. כאמור, עד היום לא הובאו כל מסמכים גם לא בעניינה של חברה זו מטעמו של הנאשם. כשהוטחה בפני הנאשם העובדה כי מר סופיר שמר על זכות השתיקה טען הנאשם כי לא שוחח עמו מאחר והוזהר שלא לדבר עם עדי התביעה וציין "**אני ממש מתפלא שהוא אמר את זה**" [ר' עמ' 149, ש' 1-9].

הודעותיו של אבי סופיר

168. מר אבי סופיר שנחקר בעניינה של חברה זו לא התייצב לעדות והודעותיו הוגשו בהסכמה [ת/47, ת/48, ת/49]. ת/47 נגבתה ממר סופיר בעת ששהה בכלא מעשיהו [ביום 4.11.2014] וביקש שלא לענות על שאלות ולחתום על חשבוניות והתחייב להתייצב לחקירה עם שחרורו הקרוב מהכלא. בחקירה שניה אליה התייצב לאחר שחרורו [ביום 11.11.2014] שמר על זכות השתיקה. בחקירה אחרונה [ת/49 מיום 14.8.2016] אשר נערכה במשרדי החקירות בתל-אביב ולאחר שהתייעץ עם עורכי דינו מסר שבוצעו עבודות בתיק העוסק של החברה וכי חלק מהעבודות שבהן לא היה מעוניין העביר לאחרים [ר' שם ש' 6-9]. כאשר נשאל על הנאשמות 3 ו-4 ועל הנאשם, שמר על זכות השתיקה, סירב לחתום על חשבוניות שהוצגו לו ושמר על זכות השתיקה גם כשנשאל אם מזהה את החשבוניות. גם כשעומת מר סופיר עם גרסתו של הנאשם אם מכיר אותו אישית ומסר לו את החשבוניות, העד שמר על זכות השתיקה.

בנסיבות האמורות לא ניתן לדלות מידע מהודעותיו של העד, ויש לפנות לאינדיקציות אחרות, זאת על אף ששתיקתו מעוררת סימני שאלה.

169. גם מבלי להזדקק לעדותו של אבי סופיר במסגרתה בוחר שלא לתת פרטים אודות העבודות מול הנאשמים - עדותו של הנאשם מעוררת סימני שאלה שלעצמן. גם כאן הנאשם לא יודע למסור פרטים מלאים אודות העבודות שבוצעו וההתחשבנויות, נמנע מלהציג מסמכי התקשרות רלוונטיים וההתנהלות החשבונאית גם בעניינה של חברה זו היא בלתי תקינה בעליל, כאמור לעיל.

170. **לאור האינדיקציות הכלליות שפורטו לעיל, לאור גרסת הנאשם אשר לא עוררה ספק סביר, אני קובעת כי החשבוניות של חברת א. סופיר בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות 3 ו- 4 הן חשבוניות פיקטיביות שאין מאחוריהן עסקה אמתית, וכי הנאשם היה מודע לכך.**

החשבוניות על שם כח הלוויתן

171. חשבוניות אלה רלוונטיות בעניינה של הנאשמת 4 בלבד. מדובר ב- 5 חשבוניות כולן מתאריך 31.7.2014 בסכום כולל של 658,440 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 100,440 ₪].

החשבוניות הוצגו לנאשם בחקירתו ת/7.

עדות הנאשם

172. בחקירותיו באזהרה ובהתייחס לחשבוניות הרלוונטיות הסביר הנאשם: **"זה קבלן שחריב עבד אצלי ואני הייתי בחו"ל. הוא הביא לי את החשבוניות על החברה הזו עבור עבודות שחריב היה אמור לסיים לי אותן וחריב הביא קבלן האחר שיסיים את העבודות ... חריב לקח את החברה הזו כקבלן משנה שיסגרו לו את העבודה"** [ר' ת/7 ש' 471-479]. בהמשך הסביר את החשבוניות של חברה זו קיבל מחאריב כסאב [ר' שם ש' 481].

מדובר בהודאה של הנאשם ועובדה כי החשבוניות שנמסרו לו מטעם חברת כוח הלוויתן הן חשבוניות פיקטיביות. החשבוניות נמסרו לו ע"י חאריב כסאב עבור עבודה שחאריב התחייב לבצע ואותה ביצע באמצעות אחר. למצער, מודה הנאשם כי הצדדים לעסקה אינם הצדדים הרשומים על גבי החשבונית.

כשנשאל אודות הבדיקות שביצע בעניינה של חברה זו, הסביר ששהה בחו"ל ולכן בדק רק שיש ניכוי מס במקור וכן ציין " . . . והוצאתי לו תשלומים" [הכוונה לקבלן, ר' ת/7 ש' 484-485]. בחינה של כרססת הנהלת החשבונות הרלוונטית בספריה של הנאשמת 4 מגלה כי הספק כוח הלוויתן לא קיבל שקל בגין עבודתו מול הנאשמת 4. ספרי הנהלת החשבונות אינם תומכים בטענה כי הועברו תשלומים לקבלן הרלוונטי ולמעשה מדובר בשקר.

בחקירתו באזהרה הסביר הנאשם כי לא נחתם חוזה עם הקבלן עד יום החקירה [2.9.2014 - ר' ת/7 ש' 491-492]. עוד ציין: **"... קבעתי איתו לשבוע הזה. מבחינתי אפשר שמחר אביא לך חוזה חתום על החברה הזו"**

[ר' שם ש' 496]. חוזה חתום לא הובא ע"י הנאשם לחוקריו אלא הוצג במהלך עדותו של הנאשם ביום 1.5.2019 [סומן נ/2]. המסמך נחתם לכאורה ביום 4.9.2014 בין הנאשם ובין מר אברהם עוואדי. מר עוואדי [ע.ת. 30] נחקר בבית המשפט ביום 25.3.2019 והחזרה נ/2 לא הוצג לו בחקירה נגדית והוא לא התבקש להתייחס אליו. **זאת ועוד, בחקירתו ת/7 הכחיש הנאשם כי הוא מכיר אדם בשם אברהם עוואדי [ר' שם ש' 501-500] - כיצד זה נחתם הסכם עם מר עוואדי ביום 4.9.2014 לאחר שהנאשם הצהיר בחקירתו ביום 2.9.2014 כי איננו מכיר את מר עוואדי? ומדוע לא הוצג החוזה נ/2 למר עוואדי בחקירתו בבית המשפט והוא לא התבקש לאשר אותו או להתייחס אליו בעדותו? מדוע לא הוצג החוזה לחוקריו של הנאשם כפי שהתחייב הנאשם לעשות? - כל אלה שאלות שאין להן הסבר לא בתיק החקירה ולא בעדותו של הנאשם. בעדותו בבית המשפט בהתייחס לחוזה ובתשובה לשאלה מדוע לא המציא אותו קודם לכן אם היה ברשותו טען הנאשם כי הכול היה בחומר שנתפס. שהוברה לו כי את המוצג נ/2 הביא איתו לעדותו, השיב: "אה, זה היום הגשתי?" [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 152, ש' 22-28]. מדובר בתשובה שלא רק שאיננה מניחה את הדעת אלא שיש בה כדי לעורר ספק נוסף באשר לאותנטיות של ההסכם שהוגש.**

173. בבית המשפט טען הנאשם כי קיבל את החשבוניות של כוח הלוויתן ממר חארבי כסאב [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 150, ש' 12]. כשעומת עם העובדה כי בחקירתו ת/7 מסר את שמו של כסאב ואילו בחקירה ת/9 טען כי קיבל את החשבוניות הנדונות מ"הבעלים של החברה אברהם הוא מאזור רמלה" [ר' ת/9, ש' 371] ואילו גרסה כדאי לבית המשפט לאמץ ניסה להסביר: **"קודם כל אני אניד את הגרסה האמתית שהייתה, אני אניד אותה . . . עבדתי עם חארבי בא. אופיר ואחרי זה הוא הביא את כח הלוויתן, אמר לי לעבוד איתו בשותפות. כנראה הייתה לו בעיה, היום בדיעבד אני יודע שהיתה לו בעיה בא. אופיר אז הוא לא יכל להמשיך לעבוד שם ואמרתי לו אין בעיה, שיביא את מי שיביא, עשיתי את הבדיקה. איברהם עוואדי בעצמו והוא גם בחקירה אמר יש לי חותמת עם שני קווים, אז שלחתי, מצאתי את החוזה הזה והחוזה הזה נראה לי גם מוגש לפני. זה החתימה שלו, הוא חתם בפניי, צילמתי תעודת זהות שלו במכונה, אני עשיתי איתו את ההסכם מולי עם איברהם עוואדי."** [ר' פרוטוקול עדותו של הנאשם בעמ' 151, ש' 27 ועד 152 ש' 8].

174. כאן ראוי להזכיר שוב, כי בחקירה ת/7 עימתו החוקרים את הנאשם עם שמו של איברהם עוואדי שרשום כבעלים של כח הלוויתן, והנאשם טען כי אינו מכיר אותו כאמור לעיל [ר' ת/7 ש' 501-500]. אין להתפלא כי הנאשם יודע למסור את השם בחקירה המאוחרת יותר ת/9. כאמור, התרשמותי מהנאשם ומעדותו היא כי אינו מחוייב לאמת. זו עוד אחת מהדוגמאות השונות המצויות בין עדויותיו ואמרתיו של הנאשם אשר מבססות התרשמות זו.

עוד יש לציין לעניין החתימה "עם שני קווים" אותה הזכיר הנאשם - כי הדברים מצויינים בהודעתו של מר עוואדי ת/45 כאשר הסביר לחוקריו כיצד הוא נוהג לחתום על חשבוניות: **"... אני תמיד בסוף החשבוניות עושים שני קווים בסוף הטבלה"** [ר' ת/45 ש' 40-42]. נראה כי הנאשם אוסף נתונים מחומרי החקירה ושולל אותם בעדותו כדי לשוות לה אמינות. מעט מדי ומאוחר מדי.

עדותו של אברהם עוואדי -ע.ת. 30

175. מר אברהם עוואדי התייצב לעדות ביום 25.3.2019. הודעתו הוגשה חלף חקירה ראשית [ת/45]. במסגרת

ההודעה ובפני חוקריו הסביר העד כי הוא הבעלים היחיד של חברת כוח הלוויתן, הוא איננו מכיר את הנאשם או את הנאשמת 4 [ר' שם ש' 9-12]. את החשבוניות הרלוונטיות מושא כתב האישום העד לא זיהה, הסביר שלא יכול היה לחתום עליהן מאחר והוא חותם בדרך אחרת והוא גם איננו מזהה את הפרוייקטים המצויינים בחשבוניות [ר' שם ש' 43-40]. העד לא נתן לאחר לפעול בשמו בחברה [שם, ש' 48-49] ואינו מכיר אדם בשם חארבי כסאב [שם, ש' 56]. העד הכחיש בתוקף כי ביצע את העבודות המצוינות על גבי החשבוניות הרלוונטיות וטען כי אם מישהו מספר אחרת הוא שקרן [ר' שם ש' 70-71].

בעדותו בבית המשפט התברר כי נכון לזמן מסירת העדות היה מאושפז בבאר יעקב תחת צו אשפוז, נטל תרופות וזכרונות בוגד בו [ר' פרוטוקול מתומלל מיום 25.3.2019 עמ' 3, ש' 2-20]. העד העיד כי איננו מכיר את מר חארבי כסאב [ר' שם, ש' 28], איננו יודע מנין למר כסאב תעודת הזהות שלו או צילום של תעודת הזהות שלו ואמר שעבד בעבר עם אחד בשם עיסא ובסופו של דבר "**הבנאדם הזה צחק עלי**" [ר' שם עמ' 5, ש' 10-27]. עוד סיפר כי כשעבד בחברה היה תחת השפעת חשיש ולא היה מודע באופן מלא למעשיו [ר' שם ש' 3-4].

176. קשה ללמוד משהו מחקירתו של העד בבית המשפט, ככל הנראה בשל מצבו הנפשי. אך מההודעה ת/45 עולה בבירור כי לא היה קשר בין העד מר עוואדי ובין הנאשם בזמנים הרלוונטיים. הדבר מתיישב גם עם מה שמסר הנאשם לחוקריו בהודעה ת/7 כאמור לעיל. על כן אני קובעת כי הנאשם לא עמד בקשר בזמנים הרלוונטיים עם מר עוואדי ולא הכיר אותו.

עדויות של חארבי כסאב - ע.ת. 29

177. מר חארבי כסאב העיד גם בעניינה של חברה זו. העד התעקש כי לא חתם על החשבוניות של כח הלוויתן [ר' פ' מתומלל מיום 1.5.2019 בעמ' 174, ש' 9-10], וכי אברהים עוואדי הוא זה שחתם על החשבוניות והוא זה שביצע את העבודה עם הפועלים שלו והוא זה שחתם על החוזה הרלוונטי. **מר עוואדי לא יכול היה לעשות את כל אלה אם לא עמד בקשר עם הנאשם בזמנים הרלוונטיים כאמור לעיל.**

כשעומת עם גרסתו של הנאשם כי הוא זה שביצע את העבודה אמר שמסר חלק מהפועלים שלו לאברהים עוואדי כדי להמשיך את העבודה מאחר והחברה שלו הפסיקה לפעול באותו זמן [ר' שם עמ' 174, ש' 17-28]. כשעומת עם העובדה כי מדובר בכתב ידו על גבי החשבוניות, אמר שייתכן וזה כתב ידו אך מר עוואדי הוא שחתם עליהן [ר' שם עמ' 175, ש' 6-9].

העד נשאל מפורשות ע"י הסניגור אם זה נכון שהפעיל למעשה את אברהים עוואדי כדי לסיים את העבודות להן התחייב כלפי הנאשם. העד הבין כי הדבר קושר אותו לפעילות חשבונאית פיקטיבית והכחיש בתוקף את האמור, וטען כי כשנכנסה חברת כוח הלוויתן לעבודה הוא עזב את הפרוייקט:

"עו"ד אשר אוחיון: עכשיו, מבחינת היחסים שלך עם איברהים עוואדי, זה לא ענייני של

חנן. חנן הכיר אותך, אתה היית צריך לסיים לו את העבודה,
מר חארבי כסאב: כפרה עליך, כשבא קבלן, אתה פה רוצה לקשר אותי אני והלוויתן
אחד.

עו"ד אשר אוחיון: לא, לא רוצה לקשר אותך, אני רוצה לדעת את האמת.
מר חארבי כסאב: בא לווייתן השלים את העבודה שהיא פתוחה, הלווייתן שייך עם
העובדים שהיו לי אני באתרים, המשיכו עם הלווייתן. אני יצאתי."

[ר' פר' מתומלל מיום 1.5.2019 בעמ' 176, ש' 11-17].

178. נראה כי העד איננו מוכן לאשר את טענותיו של הנאשם חרף החיסיון מפני הפללה עצמית שהוענק לו בתחילת עדותו כאמור לעיל. בחקירה נגדית נשאל העד כיצד זה לא ידע להצביע על פרוייקטים בהם עבד עם הנאשם בחקירותיו במע"מ בשנת 2014 ואילו היום הוא זוכר להצביע על חברת כוח הלווייתן התחמק בטענה כי הוא עושה שימוש בסם: **"... אני מעשן ירוק כל היום, אולי 5 גרם, אני טוחן ביום, לא זוכר"** [ר' שם עמ' 180, ש' 7-8].

179. אינני נזקקת לקביעה העובדתית בשאלה האם החשבוניות הרלוונטיות התקבלו ממר כסאב או ממאן דהוא ודי בקביעה העובדתית שלעיל כי הנאשם לא עמד בקשר עם אברהם עוואדי כדי לבסס את המסקנה כי הנאשם לא קיבל ממר עוואדי את החשבוניות הרלוונטיות. **אני מסתפקת בקביעה כי הנאשם לא קיבל את החשבוניות הנדונות ממר עוואדי שהיה הבעלים הרשום של כח הלווייתן.**

180. בנסיבות אלה ניתן לקבוע כי מר עוואדי לא הנפיק את החשבוניות מושא כתב האישום ואלה לא נמסרו אף ברשותו או בידעתו. מדובר בחשבוניות שאינן משקפות את הצדדים לעסקה ועל כן הן חשבוניות פיקטיביות **וכך אני קובעת.**

נוכח העובדה כי הנאשם אינו יודע למסור פרטים אודות הפרוייקטים הרלוונטיים כאמור לעיל; נוכח העובדה כי כרטסת הספק הרלוונטית בספרי הנהלת החשבוניות של הנאשמת 4 מצביעה על אפס תשלומים עבור כלל החשבוניות הרלוונטיות ולאור שקריו של הנאשם מהם התרשמתי במהלך עדותו והודעותיו השונות אני קובעת כי לא בוצעה כל עסקה על פי החשבוניות הרלוונטיות [אין מדובר בחשבוניות כיסוי או "חשבוניות זרות"]. עוד אין מנוס מלקבוע כי הנאשם היה מודע לנסיבות הללו ועשה שימוש בידעין בחשבוניות פיקטיביות כאמור לעיל.

יישום נורמטיבי

181. העבירות המיוחסות לנאשמים 1, 3 ו-4 באישומים השלישי והרביעי הן עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין לפי סעיפים 117 (ב) 117 (ב) (3) בחוק מע"מ וזאת בהתייחס לחשבוניות של החברות שהוזכרו לעיל בספרי הנהלת החשבוניות של הנאשמות 3 ו-4.

לשם הרשעה בעבירות לפי חוק מע"מ יש להוכיח את הנסיבות של היות החשבוניות פיקטיביות. הדבר נקבע לעיל. עוד נקבע כי הנאשם היה מודע לעניין.

כאמור, יש להוכיח גם כוונה מיוחדת - מטרה - להשיג יעד של התחמקות ממס. כפי שקבעתי לעיל במסגרת האישומים הראשון והשני - משלא נמצא הסבר מניח את הדעת לגרסתו של הנאשם לשימוש שעשה בחשבוניות הפיקטיביות שהוא אחר מניכוי תשומות, יש לקבוע כי עשה שימוש באותן חשבוניות **במטרה** להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

סיכום האישום השלישי

182. לאור כלל האמור אני מרשיעה את הנאשם ואת הנאשמת 3 ב- **46** עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(2)(3) בחוק מע"מ. לאור הסכומים הגבוהים והיקף העבירות מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות.

חברת רותם קרמיקה: בעניינה של הנאשמת 3 מדובר ב- **35** חשבוניות בתקופה שבין אפריל ואוגוסט 2013 בסכום כולל של 4,283,360 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 636,720 ₪]; **חברת א. אופיר:** בעניינה של הנאשמת 3 מדובר ב- **3** חשבוניות בתקופה שבין נובמבר ודצמבר 2013 בסכום כולל של 513,500 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 92,500 ₪]; **חברת א. סופיר:** בעניינה של הנאשמת 3 מדובר ב- **8** חשבוניות בתקופה שבין ספטמבר ואוקטובר 2013 בסכום כולל של 1,011,260 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 154,220 ₪];

סיכום האישום הרביעי

183. לאור כלל האמור אני מרשיעה את הנאשם ואת הנאשמת 4 ב- **13** עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(2)(3) בחוק מע"מ. לאור הסכומים הגבוהים והיקף העבירות מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות.

חברת רותם קרמיקה: בעניינה של הנאשמת 4 מדובר ב- **4** חשבוניות בתקופה שבין אפריל ואוגוסט 2013 בסכום של 839,820 ₪ [המע"מ בגין העסקאות עומד על 95,820 ₪]; **חברת א. אופיר** בעניינה של הנאשמת 4 מדובר ב- **2** חשבוניות בתקופה שבין נובמבר ודצמבר 2013 בסכום של 521,700 ₪ [המע"מ בגין העסקאות עומד על 65,700 ₪]; **חברת א. סופיר:** בעניינה של הנאשמת 4 מדובר ב- **2** חשבוניות בתקופה שבין ספטמבר ואוקטובר 2013 בסכום של 365,800 ₪ [המע"מ בגין העסקאות עומד על 50,800 ₪]; **חברת כח הלווייתן:** חשבוניות אלה רלוונטיות בעניינה של הנאשמת 4 בלבד. מדובר ב- **5** חשבוניות כולן מתאריך 31.7.2014 בסכום כולל של 658,440 ₪ [סכום המע"מ בגין העסקאות עומד על סך של 100,440 ₪].

ד. סוף דבר

למרות שלא עלתה טענה בעניין ולמעלה מן הצורך, יש לציין כי אחריות הנאשמות 2, 3 ו- 4 לעבירות נובעת מאחריותו של הנאשם. סעיף 23 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 מייחס אחריות פלילית ישירה לתאגיד בהמשך למעשיו של האורגן הפועל מטעמה. למעשה אחריות התאגיד היא אחריות נגררת אחר האחריות של המבצע האנושי [ר' ש. פלר **יסודות בדיני עונשין** כרך א 657 (תשמ"ד)]. את העבירות המיוחסות לו ביצע הנאשם כבעל תפקיד בתאגיד, והעבירה בוצעה במהלך תפקידו, בסמכותו, באחריותו ובמהלך ניהול ענייני התאגיד ומכאן אחריות הנאשמות למעשים הפליליים הנדונים.

אני מרשיעה את הנאשם 1 ב- 170 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) בחוק מע"מ; וב- 111 עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה.

אני מרשיעה את הנאשמת 2 ב- 50 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) בחוק מע"מ; וב- 50 עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה.

אני מרשיעה את הנאשמת 3 ב- 46 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) בחוק מע"מ.

אני מרשיעה את הנאשמת 4 ב- 13 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) בחוק מע"מ.

ניתנה היום, כ"ו אייר תש"פ, 20 מאי 2020, במעמד הצדדים